

ພຣະຄຳພີ

ພຣະຄຳ ຂ່າວຄາວທີສອງ

ສະບັບ 2010

ຂ່າວຄາວ ສະບັບທີສອງ

ບົດທີ 1

ກະສັດ ໂຊໂລໂມນຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ກິເບໂອນ^[1]

1 ໂຊໂລໂມນລູກຊາຍຂອງດາວິດໄດ້ສະຖາປະນາລາຊະອານາຈັກຂອງພະອົງ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພະອົງ ແລະຊົງເຮັດໃຫ້ພະອົງຍິ່ງໃຫຍ່

2 ໂຊໂລໂມນກ່າວກັບອິສຣາເອນທັງປວງ ກັບນາຍພັນແລະນາຍຮ້ອຍ ທັງກັບຜູ້ພິຈາລະນາ ແລະກັບເຈົ້ານາຍທັງປວງໃນອິສຣາເອນທັງໝົດ ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຂອງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ ³ ແລະ ໂຊໂລໂມນກັບຊຸມນຸມຊົນທັງປວງທີ່ຢູ່ກັບພະອົງໄດ້ຂຶ້ນໄປທີ່ບູຊະນິຍະສະຖານສູງຊຶ່ງຢູ່ທີ່ກິເບໂອນ ເພາະຫໍເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງ ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ⁴ ແຕ່ດາວິດໄດ້ນໍາຫີບຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກກິຣິຢາດ-ເຢອາຣິມ ເຖິງສະຖານທີ່ຊຶ່ງດາວິດໄດ້ຊົງຕຽມໄວ້ໃຫ້ ເພາະພະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງເຕັ້ນໄວ້ໃຫ້ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ⁵ ຫລາຍກວ່ານັ້ນ ແທ່ນບູຊາທອງເຫລືອງຊຶ່ງເບຊາເລນລູກຊາຍອູຣິຜູ້ເປັນລູກຊາຮູເລໄດ້ສ້າງໄວ້ນັ້ນ ກໍຢູ່ຕໍ່ໜ້າຫໍເຕັ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໂຊໂລໂມນກັບຊຸມນຸມຊົນກໍໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ ⁶ ແລະ ໂຊໂລໂມນສະເດັດຂຶ້ນໄປບ່ອນນັ້ນຄືແທ່ນບູຊາທອງເຫລືອງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ທີ່ຫໍເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ແລະຊົງຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາໜຶ່ງພັນໂຕເທິງແທ່ນນັ້ນ

ໂຊໂລໂມນທູນຂໍສະຕິປັນຍາ^[2]

7 ໃນຄືນນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງປະກົດແກ່ໂຊໂລໂມນ ແລະກ່າວກັບພະອົງວ່າ “ເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາໃຫ້ອັນໃດແກ່ເຈົ້າ ກໍຈົ່ງຂໍສາ” ⁸ ແລ້ວ ໂຊໂລໂມນທູນພຣະເຈົ້າວ່າ “ພຣະອົງໄດ້ຊົງສະແດງຄວາມຮັກອັນໝັ້ນຄົງ ແລະຄວາມເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ດາວິດພໍ່ຂອງຂ້າພະອົງ ແລະຊົງໃຫ້ຂ້າພະອົງປົກຄອງແທນ ⁹ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ພຣະສັນຍາຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ດາວິດພໍ່ຂອງຂ້າພະອົງເປັນຈິງ ໃນບັດນີ້ ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງໃຫ້ຂ້າພະອົງເປັນກະສັດເໜືອຊົນຊາດທີ່ມີຫລາຍຄືຊື່ຝຸ່ນດິນແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ¹⁰ ຂໍຊົງປະທານສະຕິປັນຍາ ແລະຄວາມຮູ້ແກ່ຂ້າພະອົງທີ່ຈະເຂົ້ານອກອອກໃນຕໍ່ໜ້າຊົນຊາດນີ້ ເພາະມີຜູ້ໃດບໍ່ທີ່ຈະພິຈາລະນາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງອັນຫລວງຫລາຍນັ້ນໄດ້”

11 ພຣະເຈົ້າກ່າວຕອບ ໂຊໂລໂມນວ່າ “ເພາະວ່າສິ່ງນີ້ຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍຊັບສົມບັດຄວາມຮັ່ງມີ ແລະກຽດ ຫລືຊີວິດຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າ ແລະບໍ່ໄດ້ຂໍຊີວິດໃຫ້ຍືນຍາວ ແຕ່ໄດ້ຂໍສະຕິປັນຍາແລະຄວາມຮູ້ເພື່ອຕົວເຈົ້າເອງ ເພື່ອເຈົ້າຈະພິຈາລະນາປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນກະສັດເໜືອພວກເຂົານັ້ນ ¹² ເຮົາປະທານສະຕິປັນຍາ

[1] ປະຫວັດກະສັດ 3:4 [2] ປະຫວັດກະສັດ 3:5-15

ແລະຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເຮົາຈະໃຫ້ຊັບສົມບັດ ຄວາມຮັ່ງມີ ແລະກຽດແກ່ເຈົ້າຢ່າງທີ່ບໍ່ມີກະສັດ ອົງໃດຜູ້ຢູ່ກ່ອນເຈົ້າໄດ້ມີ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດພາຍຫລັງເຈົ້າຈະມີຄືກັບເຈົ້າອີກ”

¹³ໂຊໂລໂມນ ຈຶ່ງສະເດັດຈາກບ່ອນນະມັດສະການທີ່ກິເບໂອນ ຈາກຕໍ່ໜ້າທໍເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມ ໄປເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະພະອົງຊົງປົກຄອງຢູ່ເໜືອອິສຣາເອນ

¹⁴ໂຊໂລໂມນ ຊົງສະສົມລົດຮົບ ແລະພົນທະຫານມ້າ ພະອົງຊົງມີລົດຮົບໜຶ່ງພັນສີ່ຮ້ອຍຄັນ ແລະພົນທະຫານມ້າໜຶ່ງພັນສອງພັນຄົນ ຊຶ່ງພະອົງຊົງໃຫ້ປະຈຳຢູ່ທີ່ຫົວເມືອງລົດຮົບ ແລະຢູ່ ກັບກະສັດໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ¹⁵ກະສັດຊົງເຮັດໃຫ້ເງິນ ແລະຄຳເປັນຂອງສາມັນໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ເໝືອນກ້ອນຫີນ ແລະຊົງເຮັດໃຫ້ມີໄມ້ສົນຫລວງຫລາຍເໝືອນໄມ້ໝາກເຕືອຂອງ ຮ່ອມພູເຂົາ ¹⁶ມ້າອັນເປັນສິນຄ້າຂາເຂົ້າຂອງ ໂຊໂລໂມນມາຈາກເອຢິບເປັນຝູງໆ ແລະບັນດາ ພໍ່ຄ້າຂອງກະສັດຮັບມາເປັນຝູງໆຕາມລາຄາ ¹⁷ພວກເຂົາທັງຫລາຍນຳລົດຮົບເຂົ້າມາຈາກເອ- ຢິບຄັນໜຶ່ງເປັນເງິນຫົກຮ້ອຍເຊເຂເງິນ ແລະມ້າໂຕໜຶ່ງໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ດັ່ງນັ້ນ ໂດຍທາງ ພວກພໍ່ຄ້າ ພວກເຂົາກໍສົ່ງອອກໄປໃຫ້ບັນດາກະສັດຂອງຄົນຮິດຕີ ແລະບັນດາກະສັດຂອງຄົນ ຊິເຣຍ

ບົດທີ 2

ການຕຽມສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ^[1]

¹ຝ່າຍ ໂຊໂລໂມນ ຊົງ ຕັ້ງ ພະ ໄທ ທີ່ ຈະ ສ້າງ ພຣະວິຫານ ເພື່ອ ພຣະນາມ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະສ້າງລາຊະວັງເພື່ອລາຊະອານາຈັກຂອງພະອົງ ²ແລະ ໂຊໂລໂມນ ຊົງກຳນົດໃຫ້ເຈັດພັນ ຄົນເປັນຄົນຂົນເຄື່ອງ ແລະໃຫ້ແປດພັນຄົນສະກັດຫີນທີ່ເທິງພູເຂົາ ແລະໃຫ້ຄົນສາມພັນຫົກ ຮ້ອຍຄົນເບິ່ງແຍງພວກເຂົາທັງຫລາຍ

³ໂຊໂລໂມນ ຊົງສົ່ງລາຊະສານໄປຫາ ຮູຮາມກະສັດເມືອງຕີເຣວ່າ “ທ່ານໄດ້ເຮັດທຸລະກິດ ກັບດາວິດພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຄື ໄດ້ສົ່ງໄມ້ສົນໃຫ້ພະອົງ ເພື່ອສ້າງວັງໃຫ້ພະອົງ ທ່ານສັນຍາ ຢ່າງໃດ ຂໍທ່ານໄດ້ເຮັດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງນັ້ນດ້ວຍ ⁴ເບິ່ງແມ່ ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະສ້າງພຣະວິ- ຫານເພື່ອພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະມອບຖວາຍແກ່ພະອົງ ເພື່ອ ເຜົາເຄື່ອງຫອມຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ແລະເພື່ອເຂົ້າຈີ່ຕັ້ງຖວາຍຕະຫລອດໄປເປັນນິດ ແລະເພື່ອ ເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງເຊົ້າ ແລະແລງ ໃນວັນສະບາໂຕ ແລະໃນວັນເດືອນອອກໃໝ່ ແລະວັນ ເທດສະການຕາມກຳນົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນກົດຕັ້ງໄວ້ຕະຫລອດ ໄປເປັນນິດສຳລັບ ອິສຣາເອນ ⁵ພຣະວິຫານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະສ້າງນັ້ນໃຫຍ່ຫລວງ ເພາະວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພະທັງປວງ ⁶ແຕ່ຜູ້ໃດໜຶ່ງທີ່ຈະສາມາດສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບ ພຣະອົງໄດ້ ໃນເມື່ອພ້າສະຫວັນທີ່ສູງທີ່ສຸດຮັບຮອງພຣະອົງໄວ້ກໍບໍ່ໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ໃດໜຶ່ງທີ່

[1] ປະຫວັດກະສັດ 5:1-18

ຈະສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະອົງ ນອກຈາກໃຫ້ເປັນບ່ອນຜົາເຄື່ອງບູຊາຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ເທົ່ານັ້ນ

7 ເພາະສະນັ້ນ ບັດນີ້ຂໍສົ່ງຊາຍຄົນໜຶ່ງຜູ້ຊຳນານການຊ່າງຄຳ ເງິນ ທອງເຫລືອງ ແລະ ເຫລັກ ແລະຊຳນານໃນເລື່ອງຜ້າສີມ່ວງ ສີແດງເຂັ້ມ ແລະສີຟ້າ ທັງເປັນຜູ້ຊຳນານໃນການ ແກະສະຫລັກ ເພື່ອຈະຢູ່ກັບຊ່າງຝີມີຜູ້ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າໃນຢູດາ ແລະໃນເຢຣູຊາເລັມ ຜູ້ທີ່ດາ- ວິດພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັດຫາໄວ້ ອໍຂໍທ່ານສົ່ງໄມ້ສົນ ໄມ້ແປກ ແລະໄມ້ດູ່ຈາກເລບານອນໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຂ້າລາຊະການຂອງທ່ານຮູ້ຈັກການຕັດໄມ້ໃນ ເລບາ- ນອນ ແລະເບິ່ງແມ ຂ້າລາຊະການຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຢູ່ກັບຂ້າລາຊະການຂອງທ່ານ ອໍເພື່ອຈັດ ຕຽມໄມ້ໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໄດ້ຫລວງຫລາຍ ເພາະວ່າພຣະວິຫານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະສ້າງນີ້ຈະ ໃຫຍ່ແລະແປກປະຫລາດຫລາຍ ອໍແລະເບິ່ງແມ ສ່ວນຂ້າລາຊະການຂອງທ່ານ ຄືຜູ້ທີ່ຕັດໄມ້ ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຂົ້າສາລິນວດແລ້ວສອງໝື່ນໂຄລະ ເຂົ້າບາເລສອງໝື່ນໂຄລະ (ສອງພັນ ໂຕນ) ນໍ້າອະງຸ່ນສອງໝື່ນບັດ ແລະນໍ້າມັນສອງໝື່ນບັດ (ສີ່ແສນລິດ) ແກ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍ”

11 ແລ້ວຮູຮາມກະສັດແຫ່ງເມືອງຕີເຣເຊຊິງຕອບເປັນລາຍພະຫັດ ຊຶ່ງພະອົງຊົງມີໄປເຖິງ ໂຊ- ໂລໂມນວ່າ, “ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັກປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເຮັດໃຫ້ ທ່ານເປັນກະສັດເໜືອພວກເຂົາທັງຫລາຍ” 12 ຮູຮາມກ່າວອີກວ່າ “ສາທຸກການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ຜູ້ຊົງສ້າງພ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ຜູ້ໄດ້ປະທານລູກຊາຍທີ່ ສະຫລາດຄົນໜຶ່ງແກ່ດາວິດ ປະກອບດ້ວຍຄວາມສະຫລຽວສະຫລາດ ແລະມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ຜູ້ ຊຶ່ງຈະສ້າງພຣະວິຫານຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະສ້າງພະລາຊະວັງເພື່ອລາຊະອານາຈັກຂອງ ພະອົງ 13 ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຊ່າງຝີມີຄົນໜຶ່ງ ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ ຄືຮູຮາມທີ່ປົກ- ສາອາວຸໂສ 14 ລູກຊາຍຂອງຢິງຄົນດານ ພໍ່ຂອງລາວເປັນຊາວເມືອງຕີເຣ ລາວຊຳນານງານ ຊ່າງຄຳ ເງິນ ທອງເຫລືອງ ເຫລັກຫີນ ແລະໄມ້ ແລະເຮັດວຽກຊ່າງຜ້າສີມ່ວງ ສີຟ້າ ຜ້າປານ ເນື້ອລະອງດ ແລະ ຜ້າສີແດງເຂັ້ມ ແລະແກະສະຫລັກທຸກຊະນິດ ແລະສ້າງຕາມແບບລວ- ດລາຍໃດໆທີ່ຈະກຳນົດໃຫ້ແກ່ລາວ ພ້ອມກັບຊ່າງຝີມີຂອງລາວ ຄືຊ່າງຝີມີຂອງດາວິດພໍ່ຂອງ ພະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ 15 ເພາະສະນັ້ນ ບັດນີ້ເລື່ອງເຂົ້າສາລີ ເຂົ້າບາເລ ນໍ້າມັນ ແລະນໍ້າອະງຸ່ນ ທີ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງນັ້ນ ຂໍພະອົງໄດ້ສົ່ງໄປໃຫ້ພວກເຂົາຜູ້ ຮັບໃຊ້ພະອົງສາ 16 ແລະພວກເຮົາຈະຕັດໄມ້ເທົ່າທີ່ພະອົງຕ້ອງການຈາກເລບານອນ ແລະນໍ້າ ມາໃຫ້ພະອົງໂດຍແພທາງທະເລເຖິງເມືອງຢົບປາ ເພື່ອວ່າພະອົງຈະໄດ້ນໍ້າຂຶ້ນໄປໃນເມືອງເຢ- ຣູຊາເລັມ”

17 ແລ້ວ ໂຊໂລໂມນ ຊົງເຮັດບັນຊີສຳມະໂນຄົວຄົນຕ່າງດ້າວທັງໝົດຜູ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອິສຣາເອນ ພາຍຫລັງ ບັນຊີສຳມະໂນຄົວທີ່ດາວິດພໍ່ຂອງພະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໄວ້ ແລະປະກົດວ່າມີຄົນໜຶ່ງ ແສນຫ້າໝື່ນສາມພັນຫົກຮ້ອຍຄົນ 18 ພຣະອົງຊົງກຳນົດໃຫ້ເຈັດໝື່ນຄົນເປັນຄົນຂົນເຄື່ອງ ແລະ ໃຫ້ແປດໝື່ນຄົນສະກັດຫີນຢູ່ເທິງພູເຂົາ ແລະຄົນສາມພັນຫົກຮ້ອຍຄົນເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງໃຫ້ປະ- ຊາຊົນເຮັດວຽກ

ບົດທີ 3

ການເລີ່ມສ້າງພຣະວິຫານເທິງພູເຂົາໂມຣີຢາ

¹ແລ້ວ ໂຊໂລໂມນ ຊົງເລີ່ມສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ເທິງພູເຂົາໂມຣີຢາ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະກົດແກ່ດາວິດພໍ່ຂອງພະອົງ ບ່ອນທີ່ດາວິດຊົງກຳນົດໄວ້ທີ່ເດີນນວດເຂົ້າຂອງອາໂຣນາ ຄົນເຢບຸດ ²ພະອົງຊົງເລີ່ມສ້າງໃນວັນທີສອງເດືອນທີສອງຂອງປີທີ່ສີ່ແຫ່ງລາຊະການຂອງພະອົງ

ຂະໜາດ ແລະວັດຖຸແຫ່ງພຣະວິຫານ^໑

³ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຮາກຖານທີ່ ໂຊໂລໂມນ ຊົງວາງເພື່ອສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ລວງຍາວຕາມສອກບູຮານ ທົກສິບສອກ ແລະກວ້າງຊາວສອກ ⁴ລະບຽງດ້ານໜ້າຂອງພຣະວິຫານນັ້ນຍາວຊາວສອກ ເທົ່າກັບລວງກວ້າງຂອງພຣະວິຫານ ແລະລວງສູງໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວ ພະອົງຊົງໂອບດ້ານໃນດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດ ⁵ທ້ອງໂຖງ ພະອົງຊົງໂອບດ້ວຍໄມ້ແປກ ແລະໂອບດ້ວຍຄຳສົດ ແລະເຮັດຕົ້ນຕານ ແລະລູກໂສ້ປະດັບໄວ້ເທິງນັ້ນ ⁶ພະອົງຊົງແຕ່ງພຣະວິຫານດ້ວຍການຝັງເພັດພອຍຕ່າງໆ ເພື່ອຄວາມສວຍງາມ ຄຳນັ້ນເປັນຄຳເມືອງປາວາຢິມ ⁷ພະອົງຈຶ່ງຊົງໂອບພຣະວິຫານນັ້ນດ້ວຍຄຳຄືຢູ່ຄານ ທາງເຂົ້າປະຕູ ຝາ ປະຕູ ກັບສະຫລັກຮູບເຄຣຸບໄວ້ເທິງຝາ

⁸ແລະພະອົງຊົງສ້າງບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ຄືຄວາມຍາວຂອງບ່ອນນັ້ນຕາມຄວາມກວ້າງຂອງພຣະວິຫານເປັນຊາວສອກ ແລະກວ້າງຊາວສອກ ພະອົງຊົງໂອບດ້ວຍຄຳເນື້ອດີໜັກທົກຮ້ອຍຕະລັນຕີນ ⁹ນ້ຳໜັກຂອງຕະບູຫ້າສິບເຊເຂນຄຳ ແລະພະອົງຊົງໂອບທ້ອງຊັ້ນເທິງດ້ວຍຄຳ ¹⁰ໃນບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດນັ້ນ ພະອົງຊົງສ້າງເຄຣຸບໄວ້ສອງຮູບດ້ວຍໄມ້ໂອບຄຳ ¹¹ປົກຂອງເຄຣຸບທັງສອງນັ້ນກາງອອກຊາວສອກ ປົກຂ້າງໜຶ່ງຂອງເຄຣຸບຮູບໜຶ່ງຍາວຫ້າສອກຈຸຝາພຣະວິຫານ ແລະອີກປົກໜຶ່ງຍາວຫ້າສອກຈຸປົກຂອງເຄຣຸບອີກຮູບໜຶ່ງ ¹²ແລະປົກອີກຂ້າງໜຶ່ງຂອງເຄຣຸບຍາວຫ້າສອກຈຸຝາພຣະວິຫານ ແລະອີກປົກໜຶ່ງຫ້າສອກຕິດຕໍ່ກັບປົກຂອງເຄຣຸບອີກຮູບໜຶ່ງ ¹³ປົກຂອງເຄຣຸບເຫລົ່ານີ້ກາງອອກຊາວສອກ ເຄຣຸບທັງສອງນັ້ນຍືນຫັນໜ້າໄປທາງທ້ອງໂຖງ ¹⁴ແລະພະອົງຊົງສ້າງຜ້າກັ້ງ ດ້ວຍຜ້າສີຟ້າ ສີມ່ວງ ແລະສີແດງເຂັ້ມ ແລະຜ້າປ່ານເນື້ອລະອຽດ ແລະປັກຮູບເຄຣຸບໄວ້ເທິງນັ້ນ

¹⁵ຂ້າງໜ້າພຣະວິຫານ ພະອົງຊົງສ້າງເສົາສອງຕົ້ນ ສູງສາມສິບຫ້າສອກ ມີບົວລົມສູງຫ້າສອກຢູ່ເທິງປາຍເສົາແຕ່ລະຕົ້ນ ¹⁶ພະອົງຊົງເຮັດລູກໂສ້ຄືໃນທ້ອງຫລັງຕິດໄວ້ທີ່ປາຍເສົາ ແລະຊົງເຮັດທັບທິມໜຶ່ງຮ້ອຍໜ່ວຍແຂວນໄວ້ທີ່ໂສ້ ¹⁷ພະອົງຊົງຕັ້ງເສົາໄວ້ໜ້າພຣະວິຫານ ເບື້ອງຂວາຕົ້ນໜຶ່ງ ອີກຕົ້ນໜຶ່ງເບື້ອງຊ້າຍ ຕົ້ນເບື້ອງຂວານັ້ນ ພະອົງຊົງຕັ້ງຊື່ວ່າ ຍາກິນ ແລະຕົ້ນເບື້ອງຊ້າຍວ່າ ໂບອາດ

^໑1 ປະຫວັດກະສັດ 6:27-51

ບົດທີ 4

ເຄື່ອງຕິດຕັ້ງສຳລັບພຣະວິຫານ

¹ພະອົງຊົງສ້າງແທ່ນບູຊາດ້ວຍທອງເຫລືອງ ຍາວຊາວສອກ ກວ້າງຊາວສອກ ແລະສູງສິບສອກ ²ແລ້ວພະອົງຊົງສ້າງຂັນຫລໍ່ ເປັນຂັນມົນ ວັດແທກຈາກຂອບໜຶ່ງໄປເຖິງອີກຂອບໜຶ່ງໄດ້ສິບສອກ ສູງຫ້າສອກ ແລະວັດແທກໂດຍຮອບໄດ້ສາມສິບສອກ ³ພາຍໃຕ້ຂັນນີ້ມີຮູບງົວຢູ່ຮອບຂັນ ໃນໄລຍະໜຶ່ງສອກມີຮູບງົວສິບສອງໂຕ ຢູ່ຮອບຂັນ ງົວເຫລົ່ານີ້ເປັນສອງແຖວ ຫລໍ່ພ້ອມກັນກັບຫລໍ່ຂັນ ⁴ຂັນນັ້ນວາງຢູ່ເທິງງົວສິບສອງໂຕຫັນໜ້າໄປທິດເໜືອສາມໂຕ ຫັນໜ້າໄປທິດຕາເວັນຕົກສາມໂຕ ຫັນໜ້າໄປທິດໃຕ້ສາມໂຕ ແລະຫັນໜ້າໄປທິດຕາເວັນອອກສາມໂຕ ຂັນນັ້ນວາງຢູ່ເທິງງົວນີ້ ສ່ວນເບື້ອງຫລັງຂອງມັນທັງໝົດຢູ່ຂ້າງໃນ ⁵ຂັນໜ້າໜຶ່ງຄືບ ຂອບຂອງມັນເຮັດຄືຂອບຖ້ວຍ ຄືດອກບົວ ບັນຈຸໄດ້ສາມພັນບັດ (ຫົກພັນລິດ) ⁶ພະອົງຊົງເຮັດຂັນສິບໜ່ວຍ ວາງຢູ່ດ້ານຂວາຫ້າໜ່ວຍ ດ້ານຊ້າຍຫ້າໜ່ວຍ ເພື່ອໃຊ້ລ້າງສິ່ງຂອງໃນນັ້ນ ເຂົາຈະລ້າງຂອງທີ່ໃຊ້ເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາໃນນີ້ ຂັນນັ້ນສຳລັບໃຫ້ປະໂລຫິດລ້າງໃນນັ້ນ

⁷ແລ້ວພະອົງຊົງສ້າງຄັນຕະກຽງຄຳສິບຄັນຕາມທີ່ກຳນົດກ່ຽວກັບຄັນຕະກຽງ ແລະພະອົງຊົງຕັ້ງໄວ້ໃນພຣະວິຫານ ຢູ່ດ້ານຂວາຫ້າອັນ ແລະດ້ານຊ້າຍຫ້າອັນ ⁸ພະອົງຊົງສ້າງໂຕະສິບໜ່ວຍ ແລະຕັ້ງໄວ້ໃນພຣະວິຫານ ຢູ່ດ້ານຂວາຫ້າໜ່ວຍ ດ້ານຊ້າຍຫ້າໜ່ວຍ ແລະພະອົງຊົງເຮັດຖ້ວຍຄຳໜຶ່ງຮ້ອຍໜ່ວຍ ⁹ພະອົງຊົງສ້າງລານແຫ່ງປະໂລຫິດ ແລະລານໃຫຍ່ ແລະປະຕູລານ ແລະຊົງໂອບປະຕູນັ້ນດ້ວຍທອງເຫລືອງ ¹⁰ແລະພະອົງຊົງວາງຂັນໄວ້ທີ່ດ້ານຂວາພຣະວິຫານທາງທິດຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້

¹¹ຮູຮາມ ໄດ້ສ້າງພັດິນ ຊວ້ານ ແລະຖ້ວຍດັ່ງນັ້ນ ຮູຮາມຈຶ່ງເຮັດວຽກໃຫ້ກະສັດ ໂຊໂລໂມນ ເລື່ອງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ ¹²ຄື ເສົາສອງຕົ້ນ ຄິ້ວ ແລະບົວລົມທີ່ຢູ່ເທິງປາຍເສົາທັງສອງ ແລະຕາໜ່າງສອງຜືນຊຶ່ງປົກຄຸມຄິ້ວທັງສອງຂອງບົວລົມທີ່ຢູ່ເທິງປາຍເສົາ ¹³ແລະທັບທິມສີ່ຮ້ອຍເມັດສຳລັບຕາໜ່າງທັງສອງຜືນ ຕາໜ່າງຜືນໜຶ່ງມີເມັດທັບທິມສອງແຖວ ເພື່ອປົກຄຸມຄິ້ວທັງສອງຂອງບົວລົມທີ່ຢູ່ເທິງປາຍເສົາ ¹⁴ພວກເຂົາເຮັດແທ່ນບູຊາ ແລະເຮັດຂັນໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊານັ້ນ ¹⁵ຂັນໜ່ວຍໜຶ່ງ ແລະງົວສິບສອງໂຕຮອງຢູ່ຂັນນັ້ນ ¹⁶ພັດິນ ຊວ້ານ ແລະຂໍເກາະຊື່ນ ແລະເຄື່ອງປະກອບທັງໝົດນີ້ ຮູຮາມ ທີ່ປົກສາອາວຸໂສໄດ້ເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍທອງເຫລືອງສຸກຖວາຍກະສັດ ໂຊໂລໂມນ ສຳລັບພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁷ກະສັດຊົງຫລໍ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃນທົ່ງຮາບພຽງ ແມ່ນ້ຳຢຳແດນ ໃນບ່ອນດິນໜຽວຢູ່ລະຫວ່າງ ສຸກໂກດ ກັບ ເຊເຣດາ ¹⁸ໂຊໂລໂມນ ຊົງສ້າງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດນີ້ເປັນຈຳນວນຫລາຍ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ທານ້ຳໜັກຂອງທອງເຫລືອງ

¹⁹ແລະໂຊໂລໂມນຈຶ່ງຊົງເຮັດເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືແທ່ນບູຊາຄຳ ໂຕະເຂົາຈີ່ຕໍ່ໜ້າພຣະພັກ ²⁰ຄັນຕະກຽງ ແລະຕະກຽງເຮັດດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດ ເພື່ອໃຊ້ຕາມຕະກຽງໜ້າທ້ອງ ຫລັງທ້ອງຕາມກົດ ²¹ດອກໄມ້ ຕະກຽງ ແລະມິດຕັດ ຕັດໃສ່ຕະກຽງ ເຮັດດ້ວຍຄຳ ຄືຄຳບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ²²ມິດຕັດ ຕັດໃສ່ຕະກຽງ ຖ້ວຍ ຊ້ອນ ແລະກະຖັງໄຟ ເຮັດດ້ວຍ

ຄຳບໍລິສຸດ ສ່ວນທາງເຂົ້າຂອງພຣະວິຫານຄື ປະຕູຊັ້ນໃນຂອງບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ແລະປະຕູພຣະວິຫານຄືປະຕູຫ້ອງໂຖງເຮັດດ້ວຍຄຳ

ບົດທີ 5

ການນຳທິບແຫ່ງພຣະເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ^[1]

¹ບັນດາກິດຈະການທີ່ ໂຊໂລໂມນ ຊົງກະທຳສຳລັບພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳສຳເລັດດັ່ງນີ້ ແລະ ໂຊໂລໂມນ ຊົງນຳບັນດາສິ່ງທີ່ດາວິດ ຜູ້ເປັນບິດາຊົງຖວາຍໄວ້ເຂົ້າມາ ຄືເຄື່ອງເງິນເຄື່ອງຄຳ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆ ແລະເກັບໄວ້ໃນຄັ້ງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ

²ແລ້ວ ໂຊໂລໂມນ ຊົງປະຊຸມພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງອິສຣາເອນ ແລະບັນດາຫົວໜ້າຂອງຕະກູນ ແລະບັນດາຫົວໜ້າຂອງບັນພະບູລຸດຄົນອິສຣາເອນ ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຈະນຳທິບຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກນະຄອນດາວິດ ຄືເມືອງຊິໂອນ ³ແລະຜູ້ຊາຍທັງໝົດຂອງອິສຣາເອນກໍປະຊຸມຕໍ່ພຣະພັກກະສັດ ໃນການກິນລ້ຽງໃນເດືອນທີ່ເຈັດ ⁴ພວກຜູ້ໃຫຍ່ທັງໝົດຂອງອິສຣາເອນກໍມາ ແລະຄົນເລວີ ກໍຍົກທິບ ⁵ພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍນຳທິບ ທີ່ເຕັມແຫ່ງຊຸມນຸມ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ບໍລິສຸດທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຫໍເຕັມຂຶ້ນມາ ເຄື່ອງເຫລົ່ານີ້ບັນດາປະໂລຫິດ ແລະຄົນເລວີຫາມຂຶ້ນມາ ⁶ແລະກະສັດ ໂຊໂລໂມນກັບຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທັງໝົດທີ່ໄດ້ປະຊຸມກັນຢູ່ກັບພະອົງຕໍ່ໜ້າທິບ ໄດ້ຖວາຍແກະ ແລະງົວຫລາຍໂຕ ຊຶ່ງພວກເຂົາຈະນັບເອົາຈຳນວນກໍບໍ່ໄດ້

⁷ແລ້ວປະໂລຫິດກໍນຳທິບຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງບ່ອນຂອງທິບ ຢູ່ໃນຫ້ອງຫລັງຂອງພຣະວິຫານຄືໃນບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ພາຍໃຕ້ປົກເຄຣຊບ ⁸ເພາະວ່າເຄຣຊບນັ້ນກາງປົກອອກຢູ່ເທິງຫລັງຂອງທິບ ເຄຣຊບຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງປົກຄຸມເໜືອທິບ ແລະໄມ້ຄານຂອງທິບ ⁹ພວກເຂົາດົງໄມ້ຄານຫາມຂອງທິບນັ້ນອອກນຳ ຈຶ່ງເຫັນປາຍໄມ້ຄານຫາມໄດ້ຈາກທິບນັ້ນ ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຫ້ອງຫລັງ ແຕ່ພວກເຂົາຈະເຫັນຈາກຂ້າງນອກບໍ່ໄດ້ ແລະໄມ້ຄານຫາມກໍຍັງຢູ່ບ່ອນນັ້ນຈົນທຸກມື້ນີ້ ¹⁰ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນທິບນອກຈາກສິລາສອງແຜ່ນທີ່ ໂມເຊ ເກັບໄວ້ໃນພູເຂົາໂຮເຣັບ ຕອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຮັດຄຳໝັ້ນສັນຍາກັບຄົນອິສຣາເອນ ເມື່ອພວກເຂົາທັງຫລາຍອອກມາຈາກເອຢິບ

¹¹ແລະຢູ່ມາ ເມື່ອປະໂລຫິດອອກມາຈາກບ່ອນບໍລິສຸດ (ເພາະປະໂລຫິດທັງປວງຜູ້ຢູ່ບ່ອນນັ້ນໄດ້ຊຳລະຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດແລ້ວ ແລະບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນໝວດໃດກໍຕາມ ¹²ບັນດາພວກເລວີທີ່ເປັນນັກຮ້ອງທັງໝົດ ທັງອາສັບ ເຣມານ ແລະເຢດູທູນ ທັງລູກຊາຍ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍ ແຕ່ງກາຍດ້ວຍຜ້າປານສີຂາວ ມີແຊ່ງ ພິນໃຫຍ່ ແລະພິນຄູ່ຢືນຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງແທ່ນບູຊາ ພ້ອມກັບປະໂລຫິດເປົ່າແກໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວຄົນ) ¹³ຢູ່ມາພວກຄົນເປົ່າແກ ແລະ

[1] ປະຫວັດກະສັດ 8:1-11

ພວກນັກຮ້ອງຈະເຮັດໃຫ້ຄົນໄດ້ຍິນພວກເຂົາທັງຫລາຍຮ້ອງເພງສັນລະເສີນ ແລະເພງໂມທະນາພຣະຄຸນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນສຽງດຽວກັນ ແລະເມື່ອພວກເຂົາຮ້ອງຂຶ້ນພ້ອມກັບແກ ແລະແຊ່ງ ກັບເຄື່ອງດົນຕີຊະນິດອື່ນໆ ໃນການຖວາຍສັນລະເສີນແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ “ເພາະພຣະອົງປະເສີດ ເພາະຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງດຳລົງຢູ່ເປັນນິດ” ພຣະວິຫານຄືພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍມີເມກເຕັມໄປໝົດ ¹⁴ຈົນປະໂລຫິດຍືນຍົວລະບັດບໍ່ໄດ້ດ້ວຍເຫດເມກນັ້ນ ເພາະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຕັມພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ

ບົດທີ 6

ໂຊໂລໂມນຊົງກ່າວກັບຊຸມນຸມຊົນ^[1]

¹ແລ້ວ ໂຊໂລໂມນກ່າວວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະອົງຈະປະທັບໃນຄວາມມືດມືດ ²ຂ້າພະອົງໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານອັນເປັນທີ່ປະທັບສຳລັບພຣະອົງ ເປັນສະຖານທີ່ເພື່ອພຣະອົງຈະຊົງສະຖິດຢູ່ເປັນນິດ” ³ແລ້ວກະສັດກໍຊົງຫັນພະພັກມາ ແລະຊົງໃຫ້ພອນແກ່ຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທັງປວງ ຂະນະທີ່ຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທັງປວງຍືນຢູ່ ⁴ພະອົງກ່າວວ່າ “ສາທຸກການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ຜູ້ຊົງກະທຳໃຫ້ສຳເລັດ ດ້ວຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຕາມທີ່ພຣະອົງກ່າວໄວ້ດ້ວຍພຣະໂອດຕໍ່ດາວິດພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ⁵ຕັ້ງແຕ່ມື້ທີ່ເຮົາໄດ້ນຳປະຊາຊົນຂອງເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເລືອກເມືອງໜຶ່ງເມືອງໃດໃນຕະກູນອິສຣາເອນທັງໝົດ ເພື່ອຈະສ້າງພຣະວິຫານ ໃຫ້ນາມຂອງເຮົາຈະຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແລະເຮົາບໍ່ໄດ້ເລືອກຊາຍຄົນໃດໃຫ້ເປັນເຈົ້ານາຍເໜືອອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ⁶ແຕ່ເຮົາໄດ້ເລືອກເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ເພື່ອນາມຂອງເຮົາຈະຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແລະເຮົາໄດ້ເລືອກດາວິດແລ້ວ ໃຫ້ຢູ່ເໜືອອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ” ⁷ດາວິດພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຊົງຕັ້ງພະໂທທີ່ຈະສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະນາມແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ⁸ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບດາວິດພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ‘ທີ່ເຈົ້າຕັ້ງໃຈສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບນາມຂອງເຮົານັ້ນ ເຈົ້າກໍເຮັດດີຢູ່ແລ້ວ ໃນເລື່ອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ ⁹ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຈົ້າຈະບໍ່ສ້າງພຣະວິຫານ ແຕ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຜູ້ຊື່ຈະອອກມາຈາກບັນແອວຂອງເຈົ້າຈະສ້າງພຣະວິຫານ ເພື່ອນາມຂອງເຮົາ’ ¹⁰ບັດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ພຣະດຳລັດຂອງພຣະອົງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກ່າວນັ້ນສຳເລັດ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນ ມາແທນດາວິດພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງອິສຣາເອນ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ¹¹ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວາງຫີບໄວ້ບ່ອນນັ້ນ ແລະຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຢູ່ໃນນັ້ນ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ກັບຊົນຊາດອິສຣາເອນ”

[1] ປະຫວັດກະສັດ 8:12-21 [2] ປະຫວັດກະສັດ 8:22-53

ການອະທິຖານອຸທິດຖວາຍພຣະວິຫານ¹²

¹²ແລ້ວພະອົງປະທັບຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນ ທັງປວງ ແລະກາງພະຫັດຂອງພະອົງອອກ ¹³ເພາະ ໂຊໂລໂມນ ໄດ້ຊົງສ້າງແທ່ນທອງເຫລືອງ ຍາວຫ້າສອກ ກວ້າງຫ້າສອກ ສູງສາມສອກ ແລະຊົງຕັ້ງໄວ້ກາງເດີນ ແລະພະອົງຊົງປະທັບຢູ່ເທິງນັ້ນ ແລ້ວຊົງຊຸເຂົ້າລົງຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມອິສຣາເອນທັງປວງ ແລະກາງພະຫັດຂອງພະອົງສູ່ຟ້າສະຫວັນ ¹⁴ພະອົງທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອົງໃດເໝືອນພຣະອົງ ໃນຟ້າສະຫວັນ ຫລືທິແຜ່ນດິນໂລກ ຜູ້ຊົງຮັກສາຄຳໝັ້ນສັນຍາແລະຊົງສະແດງຄວາມເມດຕາແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຜູ້ດຳເນີນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງດ້ວຍສິນສຸດໃຈຂອງເຂົາ ¹⁵ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳກັບດາວິດພໍ່ຂອງຂ້າພະອົງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຕາມບັນດາສິ່ງ ທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ ແກ່ເພິ່ນ ພຣະອົງກ່າວດ້ວຍພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ສຳເລັດໃນມື້ນີ້ດ້ວຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ¹⁶ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ເພາະສະນັ້ນ ບັດນີ້ຂໍຊົງດຳລົງຢູ່ກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຄື ດາວິດພໍ່ຂອງຂ້າພະອົງ ຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ກັບເພິ່ນວ່າ ‘ຖ້າລູກຫລານທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ ລະມັດລະວັງ ໃນການດຳເນີນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ ໂດຍດຳເນີນຕາມພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ ຄືທີ່ເຈົ້າໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໜ້າເຮົານັ້ນ ເຈົ້າຈະບໍ່ຂາດຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃນສາຍຕາຂອງເຮົາທີ່ຈະນັ່ງເທິງບັນລັງຂອງອິສຣາເອນ’ ¹⁷ເພາະສະນັ້ນ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ຂໍພຣະທຳຂອງພຣະອົງຈົ່ງດຳລົງຢູ່ ຊົງພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ

¹⁸ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທັບກັບມະນຸດທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຫລື ເບິ່ງແມ ຟ້າສະຫວັນ ແລະຟ້າສະຫວັນອັນສູງທີ່ສຸດຍັງຮັບພຣະອົງຢູ່ບໍ່ໄດ້ ແລ້ວພຣະວິຫານທີ່ຂ້າພະອົງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຈະຮັບພຣະອົງໄດ້ຢ່າງໃດ ¹⁹ແຕ່ຂໍພຣະອົງຊົງສົນພຣະໄທໃນຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແລະໃນຄຳອ້ອນວອນນີ້ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງ ຂໍຊົງຮັບຟັງສຽງຮ້ອງ ແລະຄຳອະທິຖານທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງອະທິຖານຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ²⁰ເພື່ອວ່າພຣະເນດຂອງພຣະອົງຈະຊົງຢູ່ເໝືອພຣະວິຫານນີ້ທັງກາງເວັນ ແລະກາງຄືນ ຄືສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ ຈະຕັ້ງພະນາມຂອງພຣະອົງໄວ້ບ່ອນນັ້ນ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະຊົງຮັບຟັງຄຳອະທິຖານທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານຢູ່ຕໍ່ໜ້າສະຖານທີ່ນີ້ ²¹ແລະຂໍພຣະອົງຊົງຮັບຟັງຄຳອ້ອນ-ວອນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແລະຂອງອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພວກເຂົາອະທິຖານຢູ່ຕໍ່ໜ້າສະຖານທີ່ນີ້ ຂໍພຣະອົງຊົງຮັບຟັງຢູ່ໃນຟ້າສະຫວັນອັນເປັນບ່ອນປະທັບຂອງພຣະອົງ ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງຮັບຟັງແລ້ວ ກໍຂໍພຣະອົງຊົງໂຜດຍົກໂທດ

²²ເມື່ອຊາຍຄົນໃດເຮັດບາບຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ແລະຖືກບັງຄັບໃຫ້ສາບານ ແລ້ວລາວມາໃຫ້ຄຳສາບານຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະອົງໃນພຣະວິຫານນີ້ ²³ຂໍພຣະອົງຊົງຮັບຟັງຈາກຟ້າສະຫວັນ ແລະຂໍຊົງກະທຳ ຂໍຊົງພິພາກສາຜູ້ຮັບໃຊ້ທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງ ລົງໂທດຜູ້ເຮັດຄວາມຜິດ ແລະຊົງນຳຄວາມປະພຶດຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຕົກເທິງຫົວຂອງຕົວເຂົາເອງ ແລະຂໍຊົງປະກາດຄວາມບໍລິສຸດຂອງຜູ້ຊອບທຳ ສະໜອງແກ່ລາວຕາມຄວາມຊອບທຳຂອງລາວ

²⁴ຖ້າອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງພ່າຍແພ້ຕໍ່ໜ້າສັດຕູ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ພຣະອົງ ແລະພວກເຂົາຖອຍຫລັງກັບມາຫາພຣະອົງອີກ ຍອມຮັບພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະອະທິຖານ ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະພັກ ພຣະອົງໃນພຣະວິຫານນີ້ ²⁵ກໍຂໍພຣະອົງຊົງຮັບຟັງໃນພ້າສະຫວັນ ແລະໂຜດຍົກໂທດຄວາມຜິດບາບຂອງອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງແລະຂໍຊົງນຳພວກເຂົາກັບມາຍັງແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ພຣະລາຊະທານແກ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍ ແລະບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ

²⁶ເມື່ອພ້າສະຫວັນປິດຢູ່ ແລະບໍ່ມີຝົນ ເພາະພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ພຣະອົງ ຖ້າພວກເຂົາໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ສະຖານທີ່ນີ້ ແລະຍອມຮັບພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະຫັນຫລັງກັບຈາກບາບຂອງພວກເຂົາ ເມື່ອພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມທຸກໃຈ ²⁷ກໍຂໍພຣະອົງຊົງຮັບຟັງໃນພ້າສະຫວັນ ແລະຂໍໂຜດຍົກໂທດຄວາມຜິດບາບຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແລະຂອງອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງຊົງສອນທາງດີແກ່ພວກເຂົາ ຊຶ່ງພວກເຂົາຄວນຈະດຳເນີນ ແລະ ຂໍຊົງປະທານຝົນເທິງແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ພຣະລາຊະທານແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນມໍລະດົກນັ້ນ

²⁸ຖ້າມີການອິດຢາກອາຫານໃນແຜ່ນດິນ ຖ້າມີພະຍາດລະບາດ ເຂົ້າມານ ລາກິນເຂົ້າ ຫລືຕັກແຕນບິນ ຫລືຕັກແຕນຄານ ຫລືສັດຕູຂອງພວກເຂົາອ້ອມເມືອງໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໄວ້ທຸກດ້ານ ຈະເປັນໄພພິບັດຢ່າງໃດ ຫລືຄວາມເຈັບຢ່າງໃດມີຂຶ້ນກໍດີ ²⁹ບໍ່ວ່າຄຳອະທິຖານຢ່າງໃດ ຫລືຄຳອ້ອນວອນປະການໃດ ຊຶ່ງປະຊາຊົນຄົນໃດ ຫລືອິສຣາເອນ ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງທັງໝົດທູນ ເພາະໄພພິບັດ ແລະຄວາມທຸກໃຈ ແລ້ວໄດ້ກາງມືຂອງພວກເຂົາສູ່ພຣະວິຫານນີ້ ³⁰ຂໍພຣະອົງຊົງຮັບຟັງໃນພ້າສະຫວັນອັນເປັນບ່ອນປະທັບຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະລາຊະທານອະໄພໂທດບາບ ແລະຊົງປະທານແກ່ທຸກຄົນທີ່ພຣະອົງຊົງຮູ້ຈັດໃຈຕາມການປະພຶດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ (ເພາະພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ຊົງຮູ້ຈັດໃຈລູກທັງຫລາຍຂອງມະນຸດ) ³¹ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຍ້າເກງພຣະອົງ ແລະດຳເນີນໃນເສັ້ນທາງຂອງພຣະອົງ ຕະຫລອດວັນເວລາທີ່ພວກເຂົາມີຊີວິດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ພຣະລາຊະທານແກ່ບັນພະບູລຸດຂອງຂ້າພະອົງທັງຫລາຍ

³²ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ກ່ຽວກັບຄົນຕ່າງດ້າວ ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພວກເຂົາມາຈາກ ປະເທດເມືອງໄກ ເພາະເຫັນແກ່ພຣະນາມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ພຣະຫັດຊົງລິດຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະກອນທີ່ຢຽດອອກຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພວກເຂົາມາອະທິຖານຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະວິຫານນີ້ ³³ກໍຂໍພຣະອົງຊົງຮັບຟັງໃນພ້າສະຫວັນອັນເປັນບ່ອນປະທັບຂອງພຣະອົງ ແລະຂໍຊົງກະທຳຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຄົນຕ່າງດ້າວໄດ້ທູນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ ເພື່ອວ່າຊົນຊາດທັງຫລາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຈະຮູ້ຈັກພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະຍຳເກງພຣະອົງ ດັ່ງອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຍຳເກງພຣະອົງຢູ່ນັ້ນ ແລະເພື່ອພວກເຂົາທັງຫລາຍຈະຮູ້ວ່າພຣະວິຫານທີ່ຂ້າພະອົງໄດ້ສ້າງໄວ້ນີ້ເປັນບ່ອນເອີ້ນອອກພຣະນາມຂອງພຣະອົງ

³⁴ຖ້າປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງອອກໄປເຮັດສົງຄາມຕໍ່ສູ້ສັດຕູຂອງພວກເຂົາ ຈະເປັນໂດຍທາງ

ໃດໆທີ່ພຣະອົງຊົງໃຊ້ພວກເຂົາອອກໄປກໍຕາມ ແລະພວກເຂົາໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະອົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ເມືອງນີ້ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ ແລະຕໍ່ໜ້າພຣະວິຫານທີ່ຂ້າພະອົງໄດ້ສ້າງເພື່ອພຣະນາມ ຂອງພຣະອົງແລ້ວ ³⁵ຂໍພຣະອົງຊົງຮັບຟັງຄໍາອະທິຖານ ແລະຄໍາອ້ອນວອນຂອງພວກເຂົາໃນ ພ້າສະຫວັນ ແລະຂໍຊົງໃຫ້ສິດທິອັນຊອບທໍາຂອງພວກເຂົາຄົງຢູ່

³⁶ຖ້າພວກເຂົາເຮັດບາບຕໍ່ພຣະອົງ (ເພາະບໍ່ມີມະນຸດຈັກຄົນໜຶ່ງຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ) ແລະ ພຣະອົງຊົງຄຽດຮ້າຍຕໍ່ພວກເຂົາ ແລະພຣະອົງຊົງມອບພວກເຂົາໄວ້ຕໍ່ສັດຕູ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກ ຈັບໄປເປັນຊະເລີຍໃນແຜ່ນດິນໃດໜຶ່ງບໍ່ວ່າໄກ ຫລືໃກ້ ³⁷ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາສໍານຶກຜິດໃນໃຈໃນ ແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາໄດ້ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນ ແລະໄດ້ກັບໃຈ ອະທິຖານຕໍ່ພຣະອົງ ທຸນວ່າ ‘ຂ້າພະອົງທັງຫລາຍໄດ້ເຮັດບາບ ແລະໄດ້ປະພຶດຊົ່ວຮ້າຍ ໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວ’ ³⁸ຖ້າພວກເຂົາ ທັງຫລາຍກັບມາຫາພຣະອົງດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈຂອງພວກເຂົາໃນບ່ອນທີ່ສັດຕູກວາດໄປເປັນ ຊະເລີຍນັ້ນ ແລະໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະອົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງພຣະອົງພຣະລາ- ຊະທານແກ່ບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະຕໍ່ເມືອງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ ຕໍ່ພຣະວິຫານທີ່ ຂ້າພະອົງໄດ້ສ້າງໄວ້ເພື່ອພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ³⁹ແລ້ວຂໍພຣະອົງຊົງຮັບຟັງຄໍາອະທິຖານ ແລະຄໍາອ້ອນວອນຂອງພວກເຂົາໃນພ້າສະຫວັນອັນເປັນບ່ອນປະທັບຂອງພຣະອົງ ແລະຂໍຊົງ ໃຫ້ສິດທິອັນຊອບທໍາຂອງພວກເຂົາຄົງຢູ່ ແລະຂໍຊົງໂຜດຍົກໂທດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ພຣະອົງ

⁴⁰ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງ ບັດນີ້ ຂໍພຣະເນດຂອງພຣະອົງຊົງເບິ່ງຢູ່ ແລະຂໍພຣະກັນ ຂອງພຣະອົງຮັບຟັງຄໍາອະທິຖານແຫ່ງສະຖານທີ່ນີ້ ⁴¹ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບັດນີ້ ຂໍຊົງລຸກ- ຂຶ້ນ ສະເດັດໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ ທັງພຣະອົງ ແລະຫີບແຫ່ງລິດທານຸພາບຂອງພຣະ- ອົງ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ປະໂລຫິດຂອງພຣະອົງສວມຄວາມພົ້ນ ແລະໃຫ້ຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ ພຣະອົງຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຄວາມປະເສີດຂອງພຣະອົງ ⁴²ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຢາຊົງຫັນໜ້າ ຫນີຈາກຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເຈັມໄວ້ນັ້ນ ຂໍພຣະອົງຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ”

ບົດທີ 7

ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ

¹ເມື່ອໂຊໂລໂມນ ຈົບຄໍາອະທິຖານຂອງພະອົງແລ້ວ ໄຟໂຕລົງມາຈາກພ້າສະຫວັນໄໝ້ເຄື່ອງ ເຜົາບູຊາແລະເຄື່ອງສັດບູຊາ ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍເຕັມພຣະວິຫານ ²ປະ- ໂລຫິດເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າພຣະລັດສະໝີຂອງພຣະຜູ້- ເປັນເຈົ້າເຕັມພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³ເມື່ອບັນດາຊົນ ອິສຣາເອນ ໄດ້ເຫັນໄຟລົງມາ ແລະພຣະລັດສະໝີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເທິງພຣະວິຫານ ພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍກັມຂາບລົງ ເຖິງພື້ນຫີນ ແລະໄດ້ນັບມັດສະການສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ “ເພາະພຣະອົງປະເສີດ ເພາະຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງດໍາລົງຢູ່ເປັນນິດ”

⁴ແລ້ວກະສັດ ແລະບັນດາປະຊາຊົນທັງຫລາຍໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງສັດບູຊາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁵ກະສັດ ໂຊໂລໂມນ ຊົງຖວາຍເຄື່ອງສັດບູຊາເປັນງົວສອງໝື່ນສອງໝື່ນໂຕ ແລະແກະໜຶ່ງແສນສອງໝື່ນໂຕ ດັ່ງນີ້ແຫລະ ກະສັດ ແລະປະຊາຊົນທັງປວງໄດ້ອຸທິດຖວາຍພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ⁶ບັນດາປະໂລທິດກໍຍິນປະຈຳຕໍາແຫ່ງຂອງຕົນ ທັງຄົນເລວີພ້ອມກັບເຄື່ອງດົນຕີຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງກະສັດ ດາວິດ ໄດ້ຊົງກະທຳເພື່ອສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອດາວິດໄດ້ຖວາຍສາທຸກການດ້ວຍການບົວລະບັດຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍ ເພາະຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງດຳລົງຢູ່ເປັນນິດ ແລະ ປະໂລທິດກໍເປົ່າແກຂ້າງໜ້າພວກເຂົາ ອິສຣາເອນທັງປວງກໍຍິນຢູ່ ⁷ໂຊໂລໂມນ ຊົງເຮັດພິທີຂໍາລະສ່ວນກາງຂອງເດີນຊຶ່ງຢູ່ຂ້າງໜ້າພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ເປັນ ສ່ວນບໍລິສຸດ ເພາະພຣະອົງຊົງຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະໄຂມັນຂອງເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທຳຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ເພາະວ່າແທ່ນທອງເຫລືອງທີ່ ໂຊໂລໂມນ ຊົງສ້າງໄວ້ນັ້ນ ບໍ່ພໍບັນຈຸເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ເຄື່ອງບູຊາພືດຜົນເປັນເມັດແລະໄຂມັນ ⁸ໃນເທື່ອນັ້ນ ໂຊໂລໂມນ ຊົງຖືເທດສະການຢູ່ເຈັດມີ້ ແລະ ອິສຣາເອນທັງປວງຢູ່ກັບພະອົງດ້ວຍ ເປັນຊຸມນຸມຊົນໃຫຍ່ຫລາຍ ຕັ້ງແຕ່ທາງເຂົ້າເມືອງຮາມັດຈົນຮອດແມ່ນ້ຳເອຍິບ ⁹ແລະໃນມື້ທີ່ແປດ ພວກເຂົາທັງຫລາຍມີການປະຊຸມອັນສັກສິດ ເພາະໄດ້ມີງານມອບຖວາຍແທ່ນບູຊາເຈັດມີ້ ແລະຖືເທດສະການກິນລ້ຽງມາເຈັດມີ້ແລ້ວ ¹⁰ເມື່ອວັນທີ່ຊາວສາມຂອງເດືອນທີ່ເຈັດ ພະອົງຊົງໃຫ້ປະຊາຊົນກັບໄປເຕັ້ນຂອງຕົນ ໃຫ້ມີໃຈຊື່ນບານ ແລະ ຍິນດີດ້ວຍຄວາມດີຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງແກ່ດາວິດ ແລະແກ່ໂຊໂລໂມນ ແລະແກ່ອິສຣາເອນ ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ

¹¹ດັ່ງນີ້ແຫລະ ໂຊໂລໂມນ ຊົງສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພະລາຊະວັງສຳເລັດ ຄືທຸກຢ່າງ ທີ່ພະອົງຊົງກ່າວໃນເລື່ອງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃນເລື່ອງພະລາຊະສຳນັກຂອງພະອົງ ພະອົງກໍຊົງກະທຳໃຫ້ສຳເລັດໝົດ

ຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບໂຊໂລໂມນ^[1]

¹²ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະກົດແກ່ໂຊໂລໂມນ ໃນເວລາກາງຄືນ ແລະກ່າວກັບພະອົງວ່າ “ເຮົາໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າ ແລະໄດ້ເລືອກສະຖານທີ່ນີ້ສຳລັບເຮົາໃຫ້ເປັນວິຫານແຫ່ງເຄື່ອງສັດບູຊາ ¹³ຖ້າເຮົາປົດພ້າສະຫວັນບໍ່ໃຫ້ຝົນຕົກ ຫລືເຮົາບັນຊາໃຫ້ຕັກແຕນມາກິນແຜ່ນດິນ ຫລືສິ່ງພະຍາດລະບາດມາໃນທ່າມກາງປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ¹⁴ຖ້າປະຊາຊົນຂອງເຮົາຜູ້ທີ່ເອີ້ນອອກນາມຂອງເຮົານັ້ນຈະຖ່ອມຕົວລົງ ແລະອະທິຖານ ແລ້ວສະແຫວງຫາເຮົາ ແລະຫລີກໜີຈາກທາງຊົ່ວຂອງຕົນ ເຮົາກໍຈະຟັງຈາກສະຫວັນ ແລະຈະໃຫ້ອະໄພແກ່ບາບຂອງຄົນນັ້ນ ແລະຈະຮັກສາແຜ່ນດິນຂອງລາວໃຫ້ຫາຍ ¹⁵ບັດນີ້ ຕາຂອງເຮົາຈະມືນຢູ່ ແລະຫູຂອງເຮົາຈະຟັງຄຳອະທິຖານທີ່ເຂົາທັງຫລາຍອະທິຖານໃນສະຖານທີ່ນີ້ ¹⁶ເພາະບັດນີ້ ເຮົາໄດ້ເລືອກແລະເຮັດໃຫ້ວິຫານນີ້ເປັນບ່ອນບໍລິສຸດ ເພື່ອນາມຂອງເຮົາຈະຢູ່ບ່ອນນັ້ນເປັນນິດ ຕາຂອງເຮົາ

[1] ປະຫວັດກະສັດ 9:19

ແລະໃຈຂອງເຮົາຈະຢູ່ບ່ອນນັ້ນຕະຫລອດເວລາ ¹⁷ສ່ວນເຈົ້າ ຖ້າເຈົ້າດຳເນີນຊີວິດຕໍ່ໜ້າເຮົາຄືດາວິດພໍ່ຂອງເຈົ້າດຳເນີນນັ້ນ ໂດຍເຮັດຕາມທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາແກ່ເຈົ້າ ແລະຮັກສາກົດ-ເກນຂອງເຮົາກັບຄຳຕັດສິນຂອງເຮົາ ¹⁸ແລ້ວເຮົາຈະສະຖາປະນາລາຊະບັນລັງແຫ່ງອານາຈັກຂອງເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດຄຳໝັ້ນສັນຍາໄວ້ກັບດາວິດພໍ່ຂອງເຈົ້າວ່າ ‘ເຈົ້າຈະບໍ່ຂາດຊາຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຈະປົກຄອງເໜືອອິສຣາເອນ’

ພຣະເຈົ້າຊົງເຕືອນໂຊໂລໂມນ

¹⁹ແຕ່ຖ້າເຈົ້າຫັນໄປ ແລະປະຖິ້ມກົດເກນຂອງເຮົາກັບບັນຍັດຂອງເຮົາທີ່ເຮົາຕັ້ງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ແລ້ວໄປບົວລະບັດພະອື່ນ ແລະນະມັດສະການພະເຫລົ່ານັ້ນ ²⁰ເຮົາຈະຖອນຮາກພວກເຂົາທັງ-ຫລາຍຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະວິຫານຊຶ່ງເຮົາຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດເພື່ອນາມຂອງເຮົາ ເຮົາຈະໂຍນອອກໄປຈາກສາຍຕາຂອງເຮົາ ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເປັນເລື່ອງເວົ້າ ແລະເປັນທີ່ໝັ້ນປະໝາດທ່າມກາງຊົນຊາດທັງຫລາຍ ²¹ແລະວິຫານທີ່ສູງສົ່ງນີ້ ທຸກຄົນທີ່ຜ່ານໄປຈະປະຫລາດໃຈ ແລະກ່າວວ່າ ‘ເຫດໃດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກະທຳເຊັ່ນນີ້ແກ່ແຜ່ນດິນນີ້ ແລະແກ່ພຣະວິຫານນີ້’ ²²ແລ້ວເຂົາທັງຫລາຍຈະຕອບວ່າ ‘ເພາະພວກເຂົາປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງຕົນ ຜູ້ຊົງນຳພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເອ-ຢິບ ແລະໄດ້ນັບຖືພະອື່ນ ນະມັດສະການພະເຫລົ່ານັ້ນ ທັງບົວລະບັດດ້ວຍ ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ຊົງນຳເຫດຮ້າຍທັງໝົດນີ້ມາເຖິງພວກເຂົາ”

ບົດທີ 8

ການຂະຫຍາຍລາຊະອານາຈັກ ແລະຊື່ສຽງຂອງໂຊໂລໂມນຊ່າລີໄປທົ່ວ¹

¹ຢູ່ມາເມື່ອໝົດຊາວປີທີ່ ໂຊໂລໂມນ ໄດ້ຊົງສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພະລາ-ຊະວັງສ່ວນພະອົງ ²ໂຊໂລໂມນໄດ້ຊົງເສີມສ້າງຫົວເມືອງຊຶ່ງຮູຮາມ ໄດ້ຖວາຍແກ່ພະອົງ ແລ້ວໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ³ແລະ ໂຊໂລໂມນໄດ້ສະເດັດໄປຍັງຮາມັດ-ໂຊບາ ແລະຍຶດເມືອງນັ້ນໄດ້ ⁴ພະອົງໄດ້ຊົງສ້າງເມືອງຕາດໂມ ໄວ້ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ແລະຫົວເມືອງຄັ້ງຫລວງທັງໝົດ ຊຶ່ງພະອົງຊົງສ້າງໄວ້ໃນຮາມັດ ⁵ພະອົງໄດ້ຊົງສ້າງເມືອງ ເບັດ-ໂຮໂຣນ ເທິງແລະ ເບັດ-ໂຮໂຣນລຸ່ມດ້ວຍ ເປັນເມືອງທີ່ໝັ້ນຄົງ ມີກຳແພງ ປະຕູເມືອງ ແລະດ່ານ ⁶ຊົງສ້າງເມືອງ ບາອາລາດ ແລະຫົວເມືອງຄັ້ງຫລວງທັງປວງທີ່ ໂຊໂລໂມນ ຊົງມີຢູ່ ແລະເມືອງທັງປວງສຳລັບລົດຮົບຂອງພະອົງ ແລະ ເມືອງທັງປວງສຳລັບພົນທະຫານມ້າຂອງພະອົງ ແລະສິ່ງໃດໆຊຶ່ງພະອົງປະສົງຈະສ້າງໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ໃນເລບານອນ ແລະໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນປົກຄອງຂອງພະອົງ

⁷ປະຊາຊົນທັງປວງທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນພວກຄົນຮິດຕີ ຄົນອະໂມຣິດ ຄົນເປຣີຊີ ຄົນຮິວີ ແລະ

^[1]1 ປະຫວັດກະສັດ 9:10-28

ຄົນ ເຢບຸດ ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນ ອິສຣາເອນ ⁸ ຈາກລູກຫລານຂອງຄົນເທລິານີ ຜູ້ເຫລືອຕໍ່ມາໃນແຜ່ນດິນ ຜູ້ຊົງປະຊາຊົນ ອິສຣາເອນບໍ່ໄດ້ທຳລາຍ ໂຊໂລໂມນ ໄດ້ໃຫ້ປະຊາຊົນເທລິານີເປັນຂ້າທາດແຮງ ງານແລະພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍເປັນຢູ່ຈົນທຸກມື້ນີ້ ⁹ ແຕ່ສ່ວນຄົນ ອິສຣາເອນນັ້ນ ໂຊໂລໂມນບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ເປັນຂ້າທາດແຮງງານ ພວກເຂົາທັງຫລາຍເປັນທະຫານ ແລະເປັນນາຍທະຫານຂອງພະອົງ ເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາລົດຮົບຂອງພະອົງ ແລະພົນທະຫານມ້າຂອງພະອົງ ¹⁰ ແລະຄົນຕໍ່ໄປນີ້ເປັນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ຂອງກະສັດ ໂຊໂລໂມນ ມີສອງຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ ເປັນຜູ້ປົກຄອງປະຊາຊົນ

¹¹ ໂຊໂລໂມນ ຊົງນຳທິດາຂອງຟາຣາໂອຂຶ້ນມາຈາກນະຄອນດາວິດ ມາໃນພະລາຊະວັງທີ່ພະ ອົງຊົງສ້າງໄວ້ໃຫ້ພະນາງ ເພາະພະອົງກ່າວວ່າ “ມະເຫສີຂອງເຮົາບໍ່ຄວນຢູ່ໃນວັງຂອງດາວິດ ກະສັດແຫ່ງ ອິສຣາເອນ ເພາະສະຖານທີ່ທັງຫລາຍທີ່ທິບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງເປັນບ່ອນ ບໍລິສຸດ”

¹² ແລ້ວ ໂຊໂລໂມນ ຊົງຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທິງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງພະອົງຊົງສ້າງໄວ້ຢູ່ໜ້າລະບຽງ ¹³ ຕາມໜ້າທີ່ປະຈຳວັນທີ່ຕ້ອງເຮັດ ເປັນການ ຖວາຍບູຊາຕາມບັນຍັດຂອງໂມເຊ ໃນວັນສະບາໂຕ ໃນວັນຂຶ້ນຄຳທີ່ໜຶ່ງ ແລະໃນວັນເທດສະ- ການຕາມກຳນົດ ປະຈຳປີສາມເທດສະການ ຄືເທດສະການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຂື່ອແປ້ງ ເທດສະ- ການເກັບກ່ຽວ ແລະເທດສະການປຸກຕູບຢູ່ ¹⁴ ຕາມພະບັນຊາຂອງດາວິດພໍ່ຂອງພະອົງ ພະອົງ ຊົງກຳນົດແບ່ງເວນຍາມປະໂລຫິດສຳລັບການບົວລະບັດ ແລະແບ່ງຄົນເລວີໃຫ້ປະຈຳໜ້າທີ່ ການສັນລະເສີນ ແລະການບົວລະບັດຕໍ່ໜ້າປະໂລຫິດ ຕາມໜ້າທີ່ປະຈຳວັນທີ່ຕ້ອງເຮັດ ແລະ ຄົນເຝົ້າປະຕູທຸກປະຕູ ເພາະວ່າດາວິດຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຊົງບັນຊາໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ ¹⁵ ແລະພວກເຂົາ ທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຫັນໄປຈາກສິ່ງທີ່ກະສັດໄດ້ຊົງບັນຊາປະໂລຫິດ ແລະຄົນເລວີກ່ຽວກັບເລື່ອງ ໃດໆ ແລະກ່ຽວກັບເລື່ອງຄັ້ງ

¹⁶ ບັນດາພະລາຊະກິດຂອງ ໂຊໂລໂມນ ກໍລຸລ່ວງໄປຕັ້ງແຕ່ມື້ທີ່ວາງຮາກພຣະວິຫານຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົນສຳເລັດງານ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍສຳເລັດຄົບຖ້ວນ

¹⁷ ແລ້ວ ໂຊໂລໂມນ ສະເດັດໄປໃນເອັດຊີໂອນ-ເກເບ ແລະເມືອງເອລັດທີ່ແຄມທະເລໃນແຜ່ນ- ດິນເອໂດມ ¹⁸ ແລະຮູອາມກໍໃຫ້ຂ້າລາຊະການຂອງພະອົງລົງເຮືອ ແລະຂ້າລາຊະການທີ່ຄຸ້ນ ເຄີຍກັບທະເລໄປ ໃຫ້ ໂຊໂລໂມນ ແລະພວກເຂົາໄປເຖິງເມືອງໂອຟີພອມກັບຂ້າລາຊະການ ຂອງ ໂຊໂລໂມນ ນຳເອົາຄຳຈາກບ່ອນນັ້ນໜັກສີ່ຮ້ອຍຫ້າສິບຕາລັນຕົນມາໃຫ້ກະສັດ ໂຊໂລໂມນ

ບົດທີ 9

ພະລາຊິນີແຫ່ງເຊບາຊົງເຂົ້າເຝົ້າກະສັດ ໂຊໂລໂມນ^[1]

¹ເມື່ອພະລາຊິນີແຫ່ງ ເຊບາຊົງໄດ້ຍິນກິດຕິສັບຂອງ ໂຊໂລໂມນ ພະນາງກໍສະເດັດມາເຢຣູ-

[1] ປະຫວັດກະສັດ 10:1-13

ຊາເລັມ ເພື່ອທົດລອງພະອົງດ້ວຍບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ພ້ອມດ້ວຍຂ້າລາຊະບໍລິພານ ຫລວງຫລາຍ ກັບອູດບັນທຸກເຄື່ອງຫອມ ແລະຄໍາເປັນຈໍານວນຫລາຍ ກັບເພັດພອຍຕ່າງໆ ແລະເມື່ອພະນາງສະເດັດມາເຖິງ ໂຊໂລໂມນ ແລ້ວ ພະນາງທູນເລື່ອງໃນໃຈຂອງພະນາງທຸກປະການ ² ແລະ ໂຊໂລໂມນກ່າວຕອບບັນຫາຂອງພະນາງທັງໝົດ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນ ໂຊໂລໂມນ ຊຶ່ງພະອົງຈະຊົງອະທິບາຍແກ່ພະນາງບໍ່ໄດ້ ³ ແລະເມື່ອພະລາຊິນີແຫ່ງ ເຊບາຊົງເຫັນພະສະຕິປັນຍາຂອງ ໂຊໂລໂມນ ແລະພະລາຊະວັງທີ່ພະອົງຊົງສ້າງ ⁴ ທັງອາຫານທີ່ຢູ່ເທິງໂຕະສະເຫວີຍ ກັບບັນດາຂ້າລາຊະການປະຈໍາຢູ່ ແລະຂ້າໃຊ້ທີ່ຄອຍຖ້າຮັບໃຊ້ຢູ່ ຕະຫລອດຈົນເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ ແລະພະນັກງານເຊີນຖ້ວຍຂອງພະອົງ ແລະການສະເດັດຂຶ້ນໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພະໂທຂອງພະນາງກໍເລົ່າສະລົດໃຈລົງບາດດຽວ ⁵ ພະນາງທູນກະສັດວ່າ “ຂ່າວຄາວທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນໃນປະເທດຂອງຂ້ານ້ອຍເຖິງພະລາຊະກິດ ແລະພະສະຕິປັນຍາຂອງພະອົງເປັນຄວາມຈິງ ⁶ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຖ້ອຍຄໍານັ້ນ ຈົນຂ້ານ້ອຍມາເຝົ້າ ແລະຕາຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນເອງ ແລະເບິ່ງແມ່ ທີ່ພວກເຂົາບອກແກ່ຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ເທົ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງພະສະຕິປັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພະອົງ ພະອົງລໍາເລີດຫລາຍກວ່າຂ່າວຄາວທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນ ⁷ ບັນດາຄົນຂອງພະອົງກໍເປັນສຸກ ບັນດາຂ້າລາຊະການ ຜູ້ຍູງງານປະຈໍາຕໍ່ພະພັກພະອົງ ແລະພັງພະສະຕິປັນຍາຂອງພະອົງກໍເປັນສຸກ ⁸ ສາທຸການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງ ຜູ້ຊົງພໍພຣະໂທໃນພະອົງ ແລະຊົງແຕ່ງຕັ້ງພະອົງໄວ້ເທິງບັນລັງ ເປັນກະສັດເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງ ເພາະພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງຊົງຮັກ ອິສຣາເອນ ແລະຈະສະຖາປະນາໄວ້ເປັນນິດ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ພະອົງເປັນກະສັດເໜືອພວກເຂົາທັງຫລາຍ ເພື່ອພະອົງຈະຊົງອໍານວຍຄວາມຍຸດຕິທໍາ ແລະຄວາມທ່ຽງທໍາ” ⁹ ແລ້ວພະນາງກໍຖວາຍຄໍາໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວຕະລັນຕິນແກ່ກະສັດ ທັງເຄື່ອງຫອມເປັນຈໍານວນຫລາຍ ແລະເພັດພອຍຕ່າງໆ ບໍ່ມີເຄື່ອງຫອມໃດໆທີ່ພະລາຊິນີແຫ່ງ ເມືອງ ເຊບາ ຖວາຍແກ່ກະສັດ ໂຊໂລໂມນ ¹⁰ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ຂ້າລາຊະການຂອງຮູຮາມ ແລະຂ້າລາຊະການຂອງ ໂຊໂລໂມນ ຜູ້ນໍາຄໍາມາຈາກ ໂອຟີໂດ້ນໍາໄມ້ດູ່ ແລະເພັດພອຍຕ່າງໆມາ ¹¹ ແລ້ວກະສັດຊົງໃຊ້ໄມ້ດູ່ເຮັດຂັ້ນໄດພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພະລາຊະວັງ ທັງເຮັດພິນຄູ່ ແລະພິນໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ນັກຮ້ອງ ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນບໍ່ເຄີຍເຫັນມີແບບນີ້ໃນແຜ່ນດິນຢູດາ ¹² ກະສັດ ໂຊໂລໂມນ ພະລາຊະທານທຸກຢ່າງ ແກ່ພະລາຊິນີແຫ່ງ ເຊບາຕາມທີ່ພະນາງຊົງມີພະປະສົງ ບໍ່ວ່າພະນາງຈະທູນຂໍສິ່ງໃດ ນອກເໜືອໄປຈາກສິ່ງທີ່ພະນາງນໍາມາຖວາຍກະສັດ ດັ່ງນັ້ນພະນາງກໍສະເດັດກັບໄປແຜ່ນດິນຂອງພະນາງ ພ້ອມກັບຂ້າລາຊະການຂອງພະນາງ

ຊັບສົມບັດ ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງໂຊໂລໂມນ^[1]

¹³ນ້ຳໜັກຄໍາທີ່ນໍາມາສົ່ງ ໂຊໂລໂມນ ໃນປີໜຶ່ງນັ້ນ ເປັນຄໍາຫົກຮ້ອຍຫົກສິບຫົກຕະລັນຕິນ

[1] ປະຫວັດກະສັດ 10:14-29

¹⁴ນອກເໜືອຈາກຄຳທີ່ນັກການຄ້າ ແລະພໍ່ຄ້າໄດ້ນຳມາ ແລະກະສັດທັງປວງຂອງປະເທດອາ-
ຫລັບ ແລະບັນດາເຈົ້າເມືອງແຫ່ງແຜ່ນດິນໄດ້ນຳຄຳ ແລະເງິນມາໃຫ້ໂຊໂລໂມນ ¹⁵ກະສັດໂຊ-
ໂລໂມນຊົງສ້າງໂລ່ໃຫຍ່ສອງຮ້ອຍອັນດ້ວຍຄຳ ໂລ່ອັນໜຶ່ງໃຊ້ຄຳຕີຫົກຮ້ອຍເຊເຂ ¹⁶ແລະພະ
ອົງຊົງສ້າງໂລ່ສາມຮ້ອຍອັນດ້ວຍຄຳ ໂລ່ອັນໜຶ່ງໃຊ້ຄຳສາມຮ້ອຍເຊເຂ ແລະກະສັດກໍຊົງເກັບ
ໂລ່ໄວ້ໃນພະລາຊະວັງແຫ່ງປ່າເລບານອນ

¹⁷ກະສັດຊົງສ້າງພະທີ່ນັ່ງງາຊ້າງຂະໜາດໃຫຍ່ດ້ວຍ ແລະຊົງໂອບດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດ ¹⁸ພະທີ່
ນັ່ງນັ້ນມີຂັ້ນໄດຫົກຂັ້ນ ກັບບ່ອນຮອງພະບາດເຮັດດ້ວຍຄຳທີ່ຕິດຢູ່ກັບພະທີ່ນັ່ງ ທັງສອງຂ້າງ
ຂອງພະທີ່ນັ່ງມີບ່ອນວາງພະຫັດ ແລະສິ່ງໃຫຍ່ສອງໂຕຍືນຢູ່ຂ້າງໆບ່ອນວາງພະຫັດ ¹⁹ມີສິ່ງ
ໃຫຍ່ອີກສິບສອງໂຕຍືນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ເທິງບັນໄດຫົກຂັ້ນທັງສອງຂ້າງ ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍເຮັດໃນ
ລາຊະອານາຈັກໃດໆຄືແບບນີ້

²⁰ພາຊະນະທັງໝົດສຳລັບເຄື່ອງຕື່ມຂອງກະສັດ ໂຊໂລໂມນເຮັດດ້ວຍຄຳ ແລະພາຊະນະທັງ
ໝົດຂອງພະລາຊະວັງປ່າເລບານອນ ເຮັດດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດ ບໍ່ມີບ່ອນໃດເຮັດດ້ວຍເງິນເລີຍ ເງິນ
ນັ້ນຖືວ່າເປັນຂອງບໍ່ມີຄ່າຫຍັງໃນສະໄໝຂອງໂຊໂລໂມນ ²¹ເພາະເຮືອຂອງກະສັດແລ່ນໄປຕາ-
ຊິດພ້ອມກັບຂ້າລາຊະການຂອງຮູຮາມ ກຳປັ່ນຕາຊິດນຳຄຳ ເງິນ ງາຊ້າງ ລິງ ແລະນົກຍູງ
ມາສາມປີຕໍ່ເທື່ອ

²²ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ກະສັດໂຊໂລໂມນຈຶ່ງໄດ້ປຽບກວ່າກະສັດອື່ນໆແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນເລື່ອງ
ຊັບສົມບັດ ແລະສະຕິບັນຍາ ²³ແລະກະສັດທັງໝົດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກກໍສະແຫວງຫາທີ່ຈະເຂົ້າ
ເຝົ້າໂຊໂລໂມນ ເພື່ອຈະຟັງພະສະຕິບັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງພຣະລາຊະທານໄວ້ໃນໃຈຂອງພະອົງ
²⁴ທຸກຄົນກໍນຳເຄື່ອງບັນນາການຂອງຕົນມາ ເປັນເຄື່ອງເຮັດດ້ວຍເງິນ ເຄື່ອງເຮັດດ້ວຍຄຳ ແລະ
ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ ເຄື່ອງອາວຸດ ເຄື່ອງຫອມ ມ້າ ແລະລໍ ຕາມຈຳນວນກຳນົດທຸກໆປີ

²⁵ແລະໂຊໂລໂມນຊົງມີໂຮງລ້ຽງມ້າສີ່ພັນບ່ອນສຳລັບມ້າ ແລະລົດຮີບ ແລະມີພົນທະຫານຂີ່
ມ້າທັງໝົນສອງພັນຄົນ ຊຶ່ງພະອົງຊົງໃຫ້ປະຈຳຢູ່ໃນຫົວເມືອງລົດຮີບ ແລະຢູ່ກັບກະສັດທີ່ເມືອງ
ເຢຣູຊາເລັມ ²⁶ແລະພະອົງຊົງປົກຄອງເໜືອກະສັດທັງປວງຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳຮອດແຜ່ນດິນຂອງຄົນ
ຟິລິດສະຕິນ ແລະຮອດເຂດແດນຂອງເອຢິບ ²⁷ກະສັດຊົງເຮັດໃຫ້ເງິນນັ້ນເປັນຂອງທຳມະດາ
ໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ເໝືອນກ້ອນຫີນ ແລະເຮັດໃຫ້ມີໂມສົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຄືກັບໄມ້ໝາກ-
ເຕືອແຫ່ງພູເຂົາ ²⁸ແລະພວກເຂົານຳມ້າເຂົ້າມາຖວາຍໂຊໂລໂມນ ຈາກເອຢິບ ແລະຈາກແຜ່ນ-
ດິນທັງປວງ

ການສົ່ງພະຊົນຂອງໂຊໂລໂມນ^[1]

²⁹ສ່ວນພະລາຊະກິດນອກນັ້ນຂອງໂຊໂລໂມນ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ ກໍໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສື
ຂອງນາທານຜູ້ທຳນວາຍ ແລະໃນຄຳທຳນວາຍຂອງອາຣິຢາຊາວຊີໂລ ແລະໃນນິມິດຂອງ

[1] ປະຫວັດກະສັດ 11:41-43 [2] ປະຫວັດກະສັດ 12:1-15

ອິດໂດຜູ້ທຳນວາຍກ່ຽວກັບ ເຢໂຣໂບອາມລູກຊາຍ ເນບັດ ³⁰ໂຊໂລໂມນ ຊົງປົກຄອງໃນເມືອງ ເຢ-
ຣູຊາເລັມ ເໜືອອິສຣາເອນ ທັງປວງສີ່ສິບປີ ³¹ແລະ ໂຊໂລໂມນ ລ່ວງລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບູລຸດ
ຂອງພະອົງ ພວກເຂົາຝັງພະສົບໄວ້ໃນນະຄອນດາວິດພໍ່ຂອງພະອົງ ແລ້ວເຮໂຣໂບອາມລູກ
ຊາຍຂອງພະອົງຂຶ້ນປົກຄອງແທນພະອົງ

ບົດທີ 10

ເຮໂຣໂບອາມປົກຄອງແທນໂຊໂລໂມນຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງເຮໂຣໂບອາມ^[1]

¹ເຮໂຣໂບອາມໄດ້ໄປເມືອງເຊເຄັມ ເພາະອິສຣາເອນທັງປວງໄດ້ມາເຊເຄັມ ເພື່ອຈະຕັ້ງ
ພະອົງໃຫ້ເປັນກະສັດ ²ແລະຢູ່ມາເມື່ອ ເຢໂຣໂບອາມລູກຊາຍ ເນບັດ ໄດ້ຍິນເລື່ອງນັ້ນ ເພາະ
ເພິ່ນຍັງຢູ່ໃນເອຢິບບ່ອນທີ່ເພິ່ນໜີຈາກພະພັກກະສັດ ໂຊໂລໂມນ ແລ້ວເຢໂຣໂບອາມກໍກັບຈາກ
ເອຢິບ ³ພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍໃຊ້ຄົນໄປຮຽນເຊິນເພິ່ນ ແລະ ເຢໂຣໂບອາມກັບອິສຣາເອນທັງ
ໝົດໄດ້ມາ ແລະທູນເຮໂຣໂບອາມວ່າ ⁴“ພໍ່ຂອງພະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ແອກຂອງຂ້າພະອົງທຸກໜັກ
ເພາະສະນັ້ນ ບັດນີ້ຂໍຊົງຜ່ອນການບົວລະບັດຢ່າງທຸກໜັກຂອງພໍ່ຂອງພະອົງ ແລະແອກອັນໜັກ
ຂອງພະອົງເໜືອຂ້າພະອົງທັງຫລາຍໃຫ້ເປົ່າລົງ ແລະຂ້າພະອົງທັງຫລາຍຈະບົວລະບັດພະອົງ”
⁵ພະອົງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ “ຄົບສາມມື້ຈົ່ງກັບມາຫາເຮົາອີກ” ປະຊາຊົນຈົ່ງກັບໄປ

⁶ແລ້ວກະສັດ ເຮໂຣໂບອາມ ກໍຊົງປົກສາກັບບັນດາຜູ້ເຖົ້າ ຜູ້ຢູ່ງານປະຈຳ ໂຊໂລໂມນພໍ່ຂອງ
ພະອົງ ຂະນະທີ່ພະອົງຍັງຊົງພະຊົນຢູ່ວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍຈະແນະນຳເຮົາໃຫ້ຕອບປະຊາຊົນນີ້
ຢ່າງໃດ” ⁷ພວກເຂົາທັງຫລາຍທູນພະອົງວ່າ “ຖ້າພະອົງຊົງເມດຕາແກ່ປະຊາຊົນນີ້ ແລະເຮັດ
ໃຫ້ພວກເຂົາພໍໃຈ ແລະກ່າວຕອບຄຳດີແກ່ພວກເຂົາ ພວກເຂົາກໍຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພະອົງ
ເປັນນິດ” ⁸ແຕ່ພະອົງຊົງປະຖິ້ມຄຳປົກສາທີ່ຜູ້ເຖົ້າຖວາຍນັ້ນ ແລະໄປປົກສາກັບຄົນໜຸ່ມ ຊຶ່ງ
ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນມາພ້ອມກັບພະອົງ ແລະຢູ່ງານປະຈຳພະອົງ ⁹ແລະພະອົງກ່າວກັບພວກເຂົາທັງ-
ຫລາຍວ່າ “ທ່ານຈະແນະນຳເຮົາຢ່າງໃດ ເພື່ອພວກເຮົາຈະຕອບປະຊາຊົນນີ້ຜູ້ທີ່ທູນເຮົາວ່າ ‘ຂໍ
ຊົງຜ່ອນແອກທີ່ພໍ່ຂອງພະອົງວາງຢູ່ເໜືອຂ້າພະອົງທັງຫລາຍໃຫ້ເປົ່າລົງ” ¹⁰ແລະຄົນໜຸ່ມ
ເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ມາພ້ອມກັບພະອົງທູນພະອົງວ່າ “ພະອົງຈົ່ງກ່າວດັ່ງນີ້ແກ່ປະຊາຊົນ
ວ່າ ‘ນີ້ວກ້ອຍຂອງເຮົາກໍໜັກກວ່າແອກ ແຫ່ງພໍ່ຂອງເຮົາ ¹¹ທີ່ພໍ່ຂອງເຮົາວາງແອກໜັກເທິງ
ທ່ານທັງຫລາຍກໍດີແລ້ວ ເຮົາຈະເພີ່ມແອກໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍອີກ ພໍ່ຂອງເຮົາຕິສອນທ່ານ
ທັງຫລາຍດ້ວຍໄມ້ແລ້ ແຕ່ເຮົາຈະຕິສອນທ່ານທັງຫລາຍດ້ວຍແລ້ແມງງອດ”

ເຢໂຣໂບອາມປົກຄອງເໜືອອິສຣາເອນ^[1]

¹²ເຢໂຣໂບອາມກັບປະຊາຊົນທັງປວງຈົ່ງເຂົ້າມາເຝົ້າ ເຮໂຣໂບອາມ ໃນມື້ທີສາມ ດັ່ງທີ່ກະສັດ
ໄດ້ຮັບສັ່ງ ¹³ແລະກະສັດກ່າວຕອບພວກເຂົາຢ່າງເດັດຂາດ ພະອົງຊົງປະຖິ້ມຄຳປົກສາຂອງຜູ້

[1] ປະຫວັດກະສັດ 12:16-24

ເຖົ້າ ¹⁴ໂດຍກ່າວກັບພວກເຂົາຕາມຄຳແນະນຳຂອງພວກຄົນໜຸ່ມວ່າ “ພໍ່ຂອງເຮົາເຮັດແອກຂອງທ່ານ ທັງຫລາຍໃຫ້ໜັກ ແຕ່ເຮົາຈະເພີ່ມໃຫ້ແກ່ແອກນັ້ນ ພໍ່ຂອງເຮົາຕິສອນທ່ານທັງຫລາຍດ້ວຍໄມ້ແສ້ ແຕ່ເຮົາຈະຕິສອນທ່ານທັງຫລາຍດ້ວຍແສ້ແມງງອດ” ¹⁵ກະສັດຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຊົງຟັງສຽງປະຊາຊົນ ເພາະເຫດການນີ້ເປັນມາແຕ່ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ ພຣະທຳຂອງພຣະອົງໄດ້ສຳເລັດ ຊຶ່ງພຣະອົງກ່າວໂດຍອາຣິຢາຊາວຊີໂລແກ່ເຢໂຣໂບອາມລູກຊາຍເນບັດ

¹⁶ແລະເມື່ອອິສຣາເອນທັງປວງເຫັນວ່າກະສັດບໍ່ໄດ້ຊົງຟັງພວກເຂົາ ປະຊາຊົນກໍທູນຕອບກະສັດວ່າ “ຂ້າພະອົງທັງຫລາຍມີສ່ວນຫຍັງໃນດາວິດ ຂ້າພະອົງທັງຫລາຍບໍ່ມີສ່ວນມໍລະດົກໃນລູກເຢຊີ. ໂອ ອິສຣາເອນເອີຍ ກັບໄປເຕັ້ນຂອງຕົນແຕ່ລະຄົນສາ ຂ້າແຕ່ດາວິດ ຈົ່ງເບິ່ງ-ແຍງລາຊະວົງຂອງພະອົງເອງເຖິດ” ອິສຣາເອນທັງປວງຈຶ່ງກັບໄປໃນເຕັ້ນຂອງໃຜລາວ ¹⁷ແຕ່ເຮໂຣໂບອາມຊົງປົກຄອງເໜືອປະຊາຊົນ ອິສຣາເອນຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນທົ່ວເມືອງຢູດາ ¹⁸ແລ້ວກະສັດເຮໂຣໂບອາມຊົງໃຊ້ຮາໂດຣາມຄົນຄຸມແຮງງານໄປເກນຄົນ ແລະປະຊາຊົນອິສຣາເອນກໍເອົາຫີນຄວ່າງເພີ່ນຈົນຕາຍ ແລ້ວກະສັດເຮໂຣໂບອາມກໍຊົງຮີບຂຶ້ນລົດຮີບຂອງພະອົງ ຊົງໜີໄປເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ¹⁹ອິສຣາເອນຈຶ່ງກະບົດຕໍ່ລາຊະວົງຂອງດາວິດເຖິງທຸກມື້ນີ້

ບົດທີ 11

ພຣະເຈົ້າຊົງເຕືອນເຮໂຣໂບອາມບໍ່ໃຫ້ສູ້ຮົບກັບອິສຣາເອນສິບຕະກຸນ

¹ເມື່ອເຮໂຣໂບອາມມາເຖິງເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລ້ວ ພະອົງໄດ້ຊົງລວບລວມເຊື້ອສາຍຢູດາ ແລະເບັນຢາມິນ ເປັນນັກຮົບທີ່ຄັດເລືອກແລ້ວໜຶ່ງແສນແປດໝື່ນຄົນ ເພື່ອຈະສູ້ຮົບກັບອິສຣາເອນ ໝາຍຈະເອົາລາຊະອານາຈັກຄົນມາໃຫ້ແກ່ເຮໂຣໂບອາມ ²ແຕ່ພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງ ເຊມາຢາຄົນຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ ³“ຈົ່ງໄປທູນເຮໂຣໂບອາມລູກຊາຍຂອງໂຊໂລໂມນກະສັດແຫ່ງຢູດາ ແລະບອກແກ່ອິສຣາເອນທັງປວງໃນຢູດາ ແລະເບັນຢາມິນວ່າ ⁴“ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຈົ້າຢ່າຂຶ້ນໄປສູ້ຮົບກັບພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງກັບໄປເຮືອນຂອງຕົນທຸກຄົນສາ ເພາະສິ່ງນີ້ເປັນມາຈາກເຮົາ” ເຫດສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຊື່ອຟັງພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະກັບໄປ ບໍ່ໄດ້ສູ້ຮົບກັບເຢໂຣໂບອາມ

ການສ້າງຫົວເມືອງເພື່ອປ້ອງກັນ

⁵ເຮໂຣໂບອາມປະທັບໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະພະອົງຊົງສ້າງຫົວເມືອງເພື່ອປ້ອງກັນຢູດາ ⁶ພະອົງຊົງສ້າງເມືອງເບັດເລເຮັມ ເອຕາມ ເຕໂກອາ ⁷ເບັດ-ຊູເຣ ໂສໂກ ອະດຸລາມ ⁸ເມືອງກັດ ມາເຣຊາ ແລະຊິເຟ ⁹ອາໂດຣາຢິມ ລາກິດ ແລະອາເຊກາ ¹⁰ໂຊຣາ ອາຢາໂລນ ແລະເຮັບໂຣນ ຫົວເມືອງຊຶ່ງມີປ້ອມທີ່ຢູ່ໃນຢູດາ ແລະໃນເບັນຢາມິນ ¹¹ພະອົງຊົງສ້າງປ້ອມປ້ອງກັນໃຫ້ແຂງແຮງ ແລະຕັ້ງຜູ້ປັບປັບຊາໃນປ້ອມເຫລົ່ານັ້ນ ແລະຊົງສະສົມອາຫານ ນ້ຳມັນ ແລະນ້ຳອະງຸ່ນ ¹²ພະອົງຊົງເກັບໂລ່ ແລະຫອກໄວ້ໃນຫົວເມືອງທັງປວງ ແລະເຮັດໃຫ້ຫົວເມືອງເຫລົ່ານັ້ນແຂງແຮງຫລາຍ ພະອົງຈຶ່ງຊົງຍຶດຢູດາ ແລະເບັນຢາມິນໄວ້ໄດ້

¹³ແລະປະໂລຫິດກັບຄືນ ເລວີທີ່ຢູ່ໃນອິສຣາເອນທັງໝົດໄດ້ເຂົ້າມາຫາພະອົງຈາກເຂດແດນທີ່

ພວກເຂົາອາໄສຢູ່

ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ຂັບໄລ່ພວກປະໂລທິດກັບຄືນເລວີອອກໄປ

¹⁴ເພາະຄົນເລວີປະຖິ້ມທັງຫຍ້າ ແລະເຮືອນທີ່ພວກເຂົາຍຶດຖືເປັນກຳສິດ ແລະມາຢູ່ດາ ກັບເຢຣູຊາເລັມ ເພາະເຢໂຣໂບອາມ ແລະລູກຊາຍຂອງພະອົງໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກຕຳແໜ່ງປະໂລທິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁵ແລະພະອົງຊົງແຕ່ງຕັ້ງປະໂລທິດຂອງພະອົງຂຶ້ນສຳລັບບູຊະນິຍະສະຖານສູງທັງຫລາຍ ແລະສຳລັບຜີປີສາດ ແລະສຳລັບຮູບລູກງົວຊຶ່ງພະອົງຊົງສ້າງຂຶ້ນ ¹⁶ບັນດາຜູ້ທີ່ປັກໃຈສະແຫວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນກໍຕິດຕາມພວກເຂົາມາຈາກຕະກູນທັງປວງຂອງອິສຣາເອນໃນເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຖວາຍສັດບູຊາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ ¹⁷ພວກເຂົາໄດ້ເສີມກຳລັງໃຫ້ລາຊະອານາຈັກຂອງຢູດາ ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮໂຣໂບອາມລູກຊາຍຂອງໂຊໂລໂມນເຂັ້ມແຂງຢູ່ໄດ້ສາມປີ ເພາະພວກເຂົາດຳເນີນຢູ່ສາມປີໃນແບບວິຖີຊີວິດຂອງດາວິດ ແລະໂຊໂລໂມນ

ລາຊະວົງຂອງເຮໂຣໂບອາມ

¹⁸ເຮໂຣໂບອາມ ຊົງຮັບເອົານາງ ມາຣາລາດ ທິດາຂອງເຢຣີໂມດລູກຊາຍຂອງດາວິດ ມາເປັນມະເຫສີຜູ້ເປັນທິດາຂອງອາບິຣາຍລູກສາວຂອງເອລີອາບລູກຊາຍເຢຊີ ¹⁹ແລະພະນາງກໍປະສູດລູກຊາຍໃຫ້ພະອົງຄື ເຢອຸດ ເຊມາຣິຢາ ແລະຊາຣຳ ²⁰ພາຍຫລັງພະອົງກໍຊົງຮັບມາອາກາ ທິດາຂອງອັບຊາໂລມ ຜູ້ຊົງປະສູດອາບິຢາ ອາດຕາຍ ຊິຊາ ແລະເຊໂລມິດໃຫ້ພະອົງ ²¹ເຮໂຣໂບອາມ ຊົງຮັກມາອາກາທິດາຂອງອັບຊາໂລມຫລາຍກວ່າມະເຫສີ ແລະນາງສະໜົມຂອງພະອົງທັງໝົດ (ພະອົງມີມະເຫສີສິບແປດອົງ ແລະນາງສະໜົມທຶກສິບຄົນ ແລະໃຫ້ກຳເນີດລູກຊາຍຊາວແປດອົງ ແລະທິດາທຶກສິບອົງ)

²²ແລະ ເຮໂຣໂບອາມ ຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ອາບິຢາລູກຊາຍຂອງມາອາກາເປັນລູກຊາຍອົງໃຫຍ່ໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າທ່າມກາງພື້ນອງຂອງຕົນ ເພາະພະອົງຊົງຕັ້ງພະໄທຈະໃຫ້ເພິ່ນເປັນກະສັດ ²³ພະອົງຊົງຈັດການຢ່າງສະຫລາດ ແລະແຈກຢາຍບັນດາລູກຊາຍຂອງພະອົງໄປທົ່ວແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງຢູດາ ແລະເບັນຢາມິນ ໃນຫົວເມືອງທີ່ມີປ້ອມທັງໝົດ ພະອົງປະທານສະບຽງອາຫານໃຫ້ຢ່າງອຸດົມສົມບູນ ແລະຊົງມີມະເຫສີຢ່າງຫລວງຫລາຍ

ບົດທີ 12

ເຮໂຣໂບອາມຊົງປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າ^[1]

¹ຕໍ່ມາເມື່ອລາຊະອານາຈັກຂອງເຮໂຣໂບອາມຕັ້ງໝັ້ນຄົງ ແລະແຂງແຮງແລ້ວ ພະອົງຊົງປະຖິ້ມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສຍ ແລະອິສຣາເອນທັງປວງກໍປະຖິ້ມພ້ອມກັບພະອົງດ້ວຍ

[1] ປະຫວັດກະສັດ 14:21-24 [2] ປະຫວັດກະສັດ 14:25-28

ຊີຊາກກະສັດແຫ່ງເອຢິບບຸກລຸກເມືອງເຢຣູຊາເລັມ^[໑]

²ຢູ່ມາໃນປີທີຫ້າຂອງກະສັດ ເຮໂຣໂບອາມ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊີຊາກກະສັດແຫ່ງເອຢິບສະເດັດຂຶ້ນມາສູ້ຮົບກັບ ເຢຣູຊາເລັມ ³ມີລົດຮົບໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຄັນ ແລະ ພົນທະຫານມ້າຫົກພັນຄົນ ແລະພົນຜູ້ມາກັບພະອົງຈາກເອຢິບນັບບໍ່ຖ້ວນຄື ຊາວລິເບຍ ຄົນສຸກກິ ແລະຄົນເອທິໂອເປຍ ⁴ພະອົງຊົງຍຶດຫົວເມືອງທີ່ມີບ້ອມຂອງຢູດາ ແລະກັບມາຍັງເຢຣູຊາເລັມ

⁵ແລ້ວ ເຊມາຢາ ຜູ້ທຳນາຍໄດ້ມາເຝົ້າ ເຮໂຣໂບອາມ ແລະບັນດາເຈົ້ານາຍແຫ່ງຢູດາ ຜູ້ມາປະຊຸມກັນຢູ່ທີ່ ເຢຣູຊາເລັມ ດ້ວຍເລື່ອງ ຊີຊາກ ແລ້ວກ່າວແກ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມເຮົາ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ປະຖິ້ມເຈົ້າໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງຊີຊາກ” ⁶ແລ້ວເຈົ້ານາຍແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະກະສັດໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງ ກ່າວວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊອບທຳແລ້ວ” ⁷ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າພວກເຂົາຖ່ອມຕົວລົງ ພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງ ເຊມາຢາ ວ່າ “ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງແລ້ວ ເຮົາຈຶ່ງຈະບໍ່ທຳລາຍພວກເຂົາ ແຕ່ເຮົາຈະຊ່ວຍເຂົາໃຫ້ພົ້ນ ແລະພຣະພິໂລດຂອງເຮົາຈະບໍ່ຖອກລົງມາເໜືອ ເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍມີຂອງຊີຊາກ ⁸ຢ່າງໃດກໍດີ ພວກເຂົາຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຊີຊາກ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການຮັບໃຊ້ເຮົາ ແລະຮັບໃຊ້ລາຊະອານາຈັກທັງຫລາຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກ”

⁹ຊີຊາກກະສັດແຫ່ງ ເອຢິບ ຈຶ່ງຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ ເຢຣູຊາເລັມ ພະອົງຊົງເກັບເອົາຊັບສິນແຫ່ງພຣະວິທານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊັບສິນບັດໃນພະລາຊະວັງ ພະອົງຊົງເກັບເອົາໄປທຸກຢ່າງຊົງເກັບເອົາໂລ່ຄຳທີ່ ໄຊໂລໂມນ ຊົງສ້າງໄວ້ນັ້ນໄປນຳ ¹⁰ກະສັດ ເຮໂຣໂບອາມ ຊົງເຮັດໂລ່ທອງ-ເຫລືອງຂຶ້ນແທນ ແລະໄດ້ມອບໄວ້ໃນມືຂອງທະຫານຮັກສາພະອົງ ຜູ້ເຝົ້າພະລາຊະວັງ ¹¹ແລະກະສັດສະເດັດເຂົ້າໄປໃນພຣະວິທານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເມື່ອໃດ ທະຫານຮັກສາພະອົງກໍມາຖືໂລ່ນັ້ນ ແລ້ວນຳກັບໄປເກັບໄວ້ໃນຫ້ອງທະຫານຮັກສາພະອົງຕາມເດີມ

¹²ເມື່ອພະອົງຊົງຖ່ອມພະອົງລົງ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຫັນໄປຈາກພະອົງ ບໍ່ໄດ້ທຳລາຍພະອົງຈົນໝົດສິ້ນ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ສະພາບການກໍຍັງດີຢູ່ໃນຢູດາ

ການສົ່ງພະຊົນຂອງເຮໂຣໂບອາມ^[໑]

¹³ກະສັດ ເຮໂຣໂບອາມ ຈຶ່ງສະຖາປະນາພະອົງຂຶ້ນໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ແລະຊົງປົກຄອງເມື່ອເຮໂຣໂບອາມ ຊົງເລີ່ມປົກຄອງນັ້ນ ເພິ່ນມີອາຍຸສີ່ສິບເອັດປີ ແລະພະອົງຊົງປົກຄອງສິບເຈັດປີໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ອັນເປັນເມືອງຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ຈາກຕະກູນຕ່າງໆຂອງອິສຣາເອນ ເພື່ອຈະຕັ້ງພຣະນາມຂອງພະອົງໄວ້ບ່ອນນັ້ນ ແມ່ຂອງພະອົງຊົງພະນາມວ່າ ນາອາມາຄົນອຳໂມນ ¹⁴ແລະພະອົງໄດ້ຊົງກະທຳການຊົ່ວຮ້າຍ ເພາະພະອົງບໍ່ຕັ້ງພະໄທທີ່ຈະສະ-

[1] ປະຫວັດກະສັດ 14:31 [2] ປະຫວັດກະສັດ 15:12

ແຫວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

¹⁵ສ່ວນພະລາຊະກິດຂອງ ເຮໂຣໂບອາມ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນສຸດທ້າຍ ກໍໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືຂອງ ເຊມາຢາຜູ້ທຳນວາຍ ແລະຂອງ ອິດໂດຜູ້ທຳນວາຍຕາມແບບພົງສາວະດານ (ຂ່າວຄາວ) ເຮໂຣໂບອາມ ແລະ ເຢໂຣໂບອາມ ເຮັດສົງຄາມກັນມາຕະຫລອດ ¹⁶ແລະ ເຮໂຣໂບອາມກໍລ່ວງລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ ພວກເຂົາກໍຝັງພະສົບໄວ້ໃນນະຄອນດາວິດ ແລະອາບິຢາລູກຊາຍຂອງພະອົງໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນພະອົງ

ບົດທີ 13

ອາບິຢາປົກຄອງເໜືອຢູດາ^ຂ

¹ໃນບີທີສິບແປດແຫ່ງລາຊະການຂອງກະສັດ ເຢໂຣໂບອາມ ອາບິຢາໄດ້ເລີ່ມປົກຄອງເໜືອປະເທດຢູດາ ²ພະອົງຊົງປົກຄອງໃນ ເຢຣູຊາເລັມສາມປີ ແມ່ຂອງພະອົງມີພະນາມວ່າ ມິກາຢາລູກສາວຂອງອຸຣິເອນ ແຫ່ງ ກິເບອາ ມີສົງຄາມລະຫວ່າງອາບິຢາ ແລະເຢໂຣໂບອາມ ³ອາບິຢາສະເດັດອອກເຮັດສົງຄາມ ມີກອງທັບທະຫານຊຳນານເສິກເປັນຄົນຄັດເລືອກແລ້ວສີ່ແສນຄົນ ແລະ ເຢໂຣໂບອາມ ໄດ້ຕັ້ງແນວຮີບສູ້ກັບພະອົງດ້ວຍຄົນທີ່ຖືກຄັດເລືອກແລ້ວເປັນທະຫານແປດແສນຄົນ

⁴ແລະອາບິຢາຊົງລຸກຢືນຢູ່ເທິງພູເຂົາ ເຊມາຣາຢິມຊົ່ງຢູ່ໃນພູເຂົາເອຟຣາຢິມ ແລະກ່າວວ່າ “ຂ້າແດ່ເຢໂຣໂບອາມ ແລະອິສຣາເອນທັງປວງ ຂໍຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ⁵ບໍ່ຄວນຫລີທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງ ອິສຣາເອນ ພຣະລາຊະທານຕໍາແຫ່ງກະສັດເໜືອ ອິສຣາເອນ ເປັນນິດແກ່ດາວິດ ແລະລູກຫລານຂອງພະອົງ ໂດຍຄຳໝັ້ນສັນຍາແຫ່ງເກືອ ⁶ເຖິງປານນັ້ນ ເຢໂຣໂບອາມລູກຊາຍເນບັດ ຂ້າລາຊະການຂອງ ໂຊໂລໂມນລູກຊາຍຂອງດາວິດໄດ້ລຸກຂຶ້ນກະບົດຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງຕົນ ⁷ແລະມີຄົນຖ່ອຍຄົນອັນທະພານບາງຄົນມື້ວ່າສຸມກັນກັບລາວ ແລະຂານສູ້ກັບ ເຮໂຣໂບອາມລູກຊາຍຂອງ ໂຊໂລໂມນ ເມື່ອ ເຮໂຣໂບອາມຍັງນ້ອຍຢູ່ ແລະໃຈອ່ອນແອຕ້ານທານກໍບໍ່ໄຫວ ⁸ແລະບັດນີ້ ທ່ານຄິດວ່າຈະຕໍ່ຕ້ານລາຊະອານາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນມີລູກຫລານຂອງດາວິດ ເພາະທ່ານທັງຫລາຍເປັນຄົນໝູ່ໃຫຍ່ ແລະມີພະເປັນລູກງົວຄຳທີ່ ເຢໂຣໂບອາມ ສ້າງໄວ້ໃຫ້ທ່ານ ⁹ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຂັບໄລ່ປະໂລຫິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ລູກຫລານຂອງອາໂຣນ ແລະຄົນເລວີ ອອກໄປ ແລະ ຕັ້ງປະໂລຫິດສຳລັບຕົນເອງ ຄືຊົນຊາດທັງຫລາຍຫລື ຜູ້ໃດທີ່ນຳງົວໝູ່ ແລະແກະຜູ້ເຈັດໂຕມາຊຳລະຕົວໃຫ້ບໍລິສຸດໄວ້ ຈະໄດ້ເປັນປະໂລຫິດຂອງສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນພະແທ້ ¹⁰ແຕ່ສຳລັບເຮົາທັງຫລາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ແລະເຮົາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມພຣະອົງ ເຮົາມີປະໂລຫິດຜູ້ບົວລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນລູກຫລານຂອງອາໂຣນ ທັງມີຄົນເລວີ ເຮັດວຽກໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ ¹¹ພວກເຂົາຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຸກເຂົ້າທຸກແລງ ທັງເຄື່ອງຫອມ ທັງເຂົ້າຈີ່ ຕໍ່ໜ້າພຣະພັກເທິງ ໂຕະບໍລິສຸດ ແລະເບິ່ງແຍງຄັນຕະກຽງຄຳ ພ້ອມທັງຕະກຽງ ເພື່ອໃຫ້ຕະກຽງລູກຢູ່ທຸກແລງ ເພາະເຮົາໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແຕ່

ທ່ານໄດ້ປະຖິ້ມພຣະອົງເສຍ ¹²ແລະເບິ່ງແມ່ ພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ກັບເຮົາ ຊົງເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງເຮົາ ແລະປະໂລຫິດຂອງພຣະອົງກັບແກເສີກພ້ອມທີ່ຈະເປົ່າເອີ້ນເຮັດສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບທ່ານປະຊາຊົນ ອິສຣາເອນ ເອີຍ ຂໍຢ່າຕໍ່ສູ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານ ເພາະທ່ານຈະບໍ່ ຊະນະເລີຍ”

¹³ເຢໂຣໂບອາມ ໄດ້ສັບຊ້ອນດັກຊຸ້ມຜູ້ຄົນໄວ ເພື່ອຈະອ້ອມມາຫາພວກເຂົາຈາກເບື້ອງຫລັງດັ່ງນັ້ນ ກອງທະຫານຂອງພະອົງກໍຢູ່ຕໍ່ໜ້າຢູດາ ແລະກອງຊຸ້ມກໍຢູ່ຂ້າງຫລັງພວກເຂົາ ¹⁴ແລະເມື່ອຢູດາຫລົງເບິ່ງຫລັງ ການເສີກກໍຢູ່ຂ້າງໜ້າແລະຂ້າງຫລັງພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາທັງ-ຫລາຍກໍຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບັນດາປະໂລຫິດກໍເປົ່າແກ ¹⁵ແລ້ວຄົນຂອງຢູດາກໍເບິ່ງສຽງຮ້ອງທຳນອງເສີກ ແລະເມື່ອຄົນຢູດາຮ້ອງຂຶ້ນ ຢູ່ມາພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ເຢໂຣໂບອາມ ແລະອິສຣາເອນທັງປວງຟ່າຍແພ້ໄປຕໍ່ອາບິຢາ ແລະຢູດາ ¹⁶ຄົນອິສຣາເອນໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າຢູດາ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງອາບິຢາ ¹⁷ອາບິຢາ ແລະປະຊາຊົນຂອງພະອົງກໍຂ້າພວກເຂົາຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຄົນອິສຣາເອນທີ່ຄັດເລືອກແລ້ວຈຶ່ງລົ້ມຕາຍທ້າແສນຄົນ ¹⁸ນີ້ແຫລະ ຄົນອິສຣາເອນທີ່ຖືກປາບປາມໃນເທື່ອນັ້ນ ແລະຄົນຢູດາກໍຊະນະ ເພາະພວກເຂົາເພິ່ງພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ

¹⁹ອາບິຢາໄດ້ຕິດຕາມເຢໂຣໂບອາມ ແລະຍຶດເອົາຫົວເມືອງຈາກພະອົງ ຄືເມືອງເບັດເອນກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ແລະເຢຊານາກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ແລະເອຟະໂຣນກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ

ການສິ້ນພະຊົນຂອງເຢໂຣໂບອາມ^[1]

²⁰ເຢໂຣໂບອາມບໍ່ໄດ້ພື້ນອຳນາດຂອງພະອົງໃນລາຊະການຂອງອາບິຢາ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະຫານພະອົງໃຫ້ສິ້ນພະຊົນເສຍ

ຄອບຄົວຂອງອາບິຢາ

²¹ຝ່າຍອາບິຢາກໍມີອຳນາດຫລາຍຂຶ້ນ ແລະມີນະເຫສີສິບສີ່ອົງ ໃຫ້ກຳເນີດລູກຊາຍຊາວສອງອົງ ແລະລູກສາວສິບຫົກອົງ

²²ລາຊະກິດນອກນັ້ນຂອງອາບິຢາ ວິທີການ ແລະພະດຳລັດຂອງພະອົງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືຂອງຜູ້ທຳນວາຍອິດໂດ

ບົດທີ 14

ການສິ້ນພະຊົນຂອງອາບິຢາແລະອາຊາຂຶ້ນປົກຄອງແທນ^[1]

¹ອາບິຢາຈຶ່ງລ່ວງລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ ພວກເຂົາກໍຝັງພະສົບໄວ້ໃນນະຄອນ

[1] ປະຫວັດກະສັດ 14:19-20

[1] ປະຫວັດກະສັດ 15:7-10 [2] ຂ່າວຄາວ 16:8

ດາວິດ ແລະອາຊາລູກຊາຍຂອງພະອົງໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນພະອົງ ໃນລາຊະການຂອງອາຊາ ແຜ່ນດິນໄດ້ສະຫງົບຢູ່ສິບປີ

²ແລະອາຊາຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ດີ ແລະເປັນທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງ ³ພະອົງຊົງກຳຈັດແທ່ນບູຊາພະຕ່າງດ້າວ ແລະປູຊະນິຍະສະຖານສູງທັງຫລາຍມ້າງເສົາສັກສິດລົງ ແລະໄດ້ລົ້ມເສົາຮູບເຄົາລົບເສຍ ⁴ຊົງບັນຊາໃຫ້ຢູດາສະແຫວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງຕົນ ແລະໃຫ້ຮັກສາກົດໝາຍກັບພຣະບັນຍັດ ⁵ພະອົງຊົງກຳຈັດປູຊະນິຍະສະຖານສູງ ແລະແທ່ນເຄື່ອງຫອມອອກໄປຈາກຫົວເມືອງທັງໝົດຂອງຢູດານຳ ແລະລາຊະອານາຈັກກໍໄດ້ສະຫງົບຢູ່ພາຍໃຕ້ພະອົງ

⁶ພະອົງຊົງສ້າງຫົວເມືອງທີ່ມີບ້ອມໃນຢູດາ ເພາະແຜ່ນດິນກໍສະຫງົບ ພະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດສົງຄາມໃນປີເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານຄວາມສະຫງົບແກ່ພະອົງ ⁷ແລະພະອົງກ່າວກັບຢູດາວ່າ “ໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍສ້າງຫົວເມືອງເຫລົ່ານີ້ ອ້ອມດ້ວຍກຳແພງ ຫໍຄອຍ ປະຕູເມືອງ ແລະດ່ານ ແຜ່ນດິນຍັງເປັນຂອງເຮົາ ເພາະເຮົາໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ເຮົາໄດ້ສະແຫວງຫາພະອົງ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານຄວາມສະຫງົບສຸກທຸກດ້ານ” ພວກເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງສ້າງສາ ແລະຈະເລີນຂຶ້ນ

⁸ອາຊາຊົງມີກອງທັບດ້ວຍໂລ່ໃຫຍ່ ແລະຫອກຈາກຢູດາສາມແສນຄົນ ແລະຈາກເບັນຢາມິນຊຶ່ງຖືໂລ່ແລະທະນູສອງແສນແປດໝື່ນຄົນ ທັງໝົດເປັນທະຫານເອກ

ການຊະນະຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອາຊາເໜືອເຊລາເຊ

⁹ເຊລາຊາວເອທິໂອເປຍ ໄດ້ອອກມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາດ້ວຍກອງທັບໜຶ່ງລ້ານຄົນ ແລະລົດຮົບສາມຮ້ອຍຄັນມາຮອດເມືອງ ມາເຣຊາ ¹⁰ແລະອາຊາຊົງຍົກອອກໄປປະທະກັບພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍຕັ້ງແນວຮົບໃນພູເຂົາ ເຊຟາທາທີ່ມາເຣຊາ

¹¹ອາຊາຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ວຍໄດ້ຢ່າງພຣະອົງ ໃນການສູ້ຮົບກັນລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີກຳລັງກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີກຳລັງ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງທັງຫລາຍ ຂໍຊົງຊ່ວຍພວກຂ້າພະອົງ ເພາະຂ້າພະອົງທັງຫລາຍເພິ່ງພຣະອົງ ຂ້າພະອົງມາຕໍ່ສູ້ກັບຄົນໝູ່ໃຫຍ່ນີ້ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງທັງຫລາຍ ຂໍຢ່າໃຫ້ມະນຸດຊະນະພຣະອົງ” ¹²ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງໃຫ້ຊາວເອທິໂອເປຍພ່າຍແພ້ຕໍ່ອາຊາ ແລະຕໍ່ຢູດາ ແລະຊາວເອທິໂອເປຍກໍໜີໄປ ¹³ອາຊາ ແລະທະຫານທີ່ຢູ່ກັບພະອົງກໍໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປເຖິງເມືອງເກຣາ ແລະຊາວເອທິໂອເປຍລົ້ມ ຕາຍຫລາຍຈົນບໍ່ເຫລືອຈັກຊີວິດດຽວ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ແຕກພ່າຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະກອງທັບຂອງພຣະອົງ ຄົນຢູດາເກັບຂອງທີ່ຍຶດໄດ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ¹⁴ພວກເຂົາຍັງໂຈມຕີບັນດາຫົວເມືອງຮອບເມືອງເກຣາ ເພາະວ່າຄວາມຍ້ານກົວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເທິງພວກເຂົາ ພວກເຂົາໄດ້ບຸ້ນຫົວເມືອງທັງໝົດ ເພາະມີສິ່ງຂອງທີ່ຍຶດໄດ້ໃນນັ້ນຫລາຍ ¹⁵ພວກເຂົາໄດ້ໂຈມຕີເຕັ້ນຂອງຜູ້ທີ່ມີງົວ ແລະເອົາແກະໄປຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະອຸດດ້ວຍ ແລ້ວພວກເຂົາກໍກັບໄປເຢຣູຊາເລັມ

ບົດທີ 15

ຜູ້ທຳນວາຍອາຊາຣີຢາເຕືອນອາຊາ

¹ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າສະເດັດມາສະຖິດກັບ ອາຊາຣີຢາ ລູກຊາຍ ໂອເດັດ ²ເພິ່ນຈຶ່ງອອກໄປເຝົ້າອາຊາທູນພະອົງວ່າ “ຂ້າແດ່ອາຊາ ແລະຢູດາ ກັບເບັນຢາມິນທັງປວງ ຂໍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດກັບທ່ານທັງຫລາຍ ກໍຕໍ່ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍຢູ່ກັບພຣະອົງຖ້າທ່ານທັງຫລາຍສະແຫວງຫາພຣະອົງ ທ່ານກໍຈະພົບພຣະອົງ ແຕ່ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍປະຖິ້ມພຣະອົງ ພຣະອົງຈະຊົງປະຖິ້ມທ່ານທັງຫລາຍ ³ອິສຣາເອນ ຢູ່ໂດຍປາດສະຈາກພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ເປັນເວລາດົນ ແລະບໍ່ມີປະໂລຫິດຜູ້ສັ່ງສອນ ແລະບໍ່ມີກົດໝາຍ ⁴ແຕ່ເມື່ອເຖິງຄາວພວກເຂົາທຸກຍາກລຳບາກ ພວກເຂົາທັນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະສະແຫວງຫາພຣະອົງ ພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍພົບພຣະອົງ ⁵ໃນສະໄໝນັ້ນບໍ່ມີສັນຕິພາບແກ່ຜູ້ທີ່ອອກໄປ ຫລືຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາ ເພາະມີການວຽນວາຍລົບກວນຂາວເມືອງທັງຫລາຍນັ້ນ ⁶ພວກເຂົາແຕກແຍກກັນເປັນພວກໆ ປະຊາຊາດຕໍ່ປະຊາຊາດແລະເມືອງຕໍ່ເມືອງ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງລົບກວນພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ⁷ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງກ້າຫານ ຢ່າໃຫ້ມືຂອງທ່ານອ່ອນລົງ ເພາະວ່າກິດຈະການຂອງທ່ານຈະໄດ້ຮັບບຳເໜັດ”

ອາຊາໄດ້ນຳເອົາການແກ້ໄຂໃໝ່ ແລະການຟື້ນຟູໃໝ່ມາສູ່ປະເທດ

⁸ເມື່ອອາຊາຊົງຮັບຟັງຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ ຄືຄຳທຳນວາຍຂອງ ໂອເດັດຜູ້ທຳນວາຍ ພະອົງກໍຊົງມີພະໂທກຳຂຶ້ນ ຊົງກຳຈັດສິ່ງທີ່ທ້າກງຸດຊັງຈາກແຜ່ນດິນຢູດາ ແລະເບັນຢາມິນ ຈົນໝົດ ແລະຈາກທົວເມືອງຊຶ່ງພະອົງຍິດມາໄດ້ຈາກພູເຂົາເອຟຣາຍິມ ແລະພະອົງຊົງສ້ອມແປງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າລະບຽງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

⁹ພະອົງຊົງຮວບຮວມຢູດາ ແລະເບັນຢາມິນທັງປວງ ແລະຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈາກເອຟຣາຍິມ ມານາເຊ ແລະຈາກຊິເມໂອນ ຜູ້ອາໄສຢູ່ກັບພວກເຂົາທັງຫລາຍ ເພາະຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍໄດ້ຫລົບໜີມາຫາພະອົງຈາກອິສຣາເອນ ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງສະຖິດຢູ່ກັບພະອົງ ¹⁰ພວກເຂົາຊຸມນຸມກັນທີ່ ເຢຣູຊາເລັມ ໃນເດືອນທີສາມຂອງປີທີສິບຫ້າ ໃນລາຊະການຂອງອາຊາ ¹¹ພວກເຂົາຖວາຍສັດບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນຈາກເຄື່ອງຂອງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິດມາ ມີງົວເຖິກເຈັດຮ້ອຍໂຕ ແລະແກະເຈັດພັນໂຕ ¹²ເຂົາກໍເຮັດຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈະສະແຫວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈຂອງພວກເຂົາ ¹³ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ສະແຫວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ຄວນຈະມີໂທດເຖິງຕາຍ ບໍ່ວ່ານ້ອຍ ຫລືໃຫຍ່ ບໍ່ວ່າຊາຍ ຫລືຍິງ ¹⁴ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຄຳສັນຍາສາບານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຽງອັນດັງ ແລະດ້ວຍສຽງໄຫ້ຮ້ອງ ດ້ວຍສຽງແກແລະເຂົາສັດ ¹⁵ຢູດາທັງປວງກໍຊົມຊື່ນຍິນດີເພາະຄຳສາບານນັ້ນ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ປະຕິຍານດ້ວຍສຸດໃຈຂອງຕົນ ແລະໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະອົງດ້ວຍສຸດຄວາມປາດຖະໜາຂອງຕົນ ພວກເຂົາກໍພົບພຣະອົງ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມສະຫງົບສຸກຮອບດ້ານ

¹⁶ເຖິງວ່າມາອາກາແມ່ຂອງກະສັດອາຊາ ພະອົງກໍຊົງຖອດອອກຈາກການເປັນພະມານດາ

ເພາະພະນາງໄດ້ເຮັດຮູບເຄົາລົບອັນໜ້າກຽດຊັງໃນເສົາຮູບເຄົາລົບ ອາຊາຊົງທຳລາຍຮູບເຄົາລົບຂອງພະນາງລົງ ແລະບົດ ແລ້ວເຜົາເສຍທີ່ຫ້ວຍນ້ຳກົດໂຮນ ¹⁷ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກຳຈັດບູຊະນິຍະສະຖານສູງອອກຈາກອິສຣາເອນ ຢ່າງໃດກໍດີ ພະໄທຂອງອາຊາກໍບໍລິສຸດຕະຫລອດລາຊະການຂອງພະອົງ ¹⁸ພະອົງຊົງນຳເຄື່ອງອຸທິດຖວາຍຂອງຜູ້ເປັນ ລວມທັງເຄື່ອງທີ່ພະອົງເອງຊົງອຸທິດຖວາຍ ມີເງິນ ແລະຄຳ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ¹⁹ແລະບໍ່ມີສົງຄາມອີກຈົນປີທີສາມສິບຫ້າໃນລາຊະການຂອງອາຊາ

ບົດທີ 16

ສົງຄາມລະຫວ່າງອາຊາກັບບາອາຊາ^[1]

¹ໃນປີທີສາມສິບຫົກແຫ່ງລາຊະການອາຊາ ບາອາຊາກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບຢູດາ ແລະໄດ້ສ້າງເມືອງຣາມາ ເພື່ອວ່າພະອົງຈະບໍ່ຊົງໃຫ້ຄົນໜຶ່ງຄົນໃດອອກໄປ ຫລືເຂົ້າມາຫາອາຊາກະສັດຂອງຢູດາ ²ແລ້ວອາຊາຊົງເອົາເງິນ ແລະຄຳຈາກຄັງຂອງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະລາຊະສຳນັກ ສົ່ງໄປໃຫ້ເປັນຮາດັດກະສັດແຫ່ງຊີເຣຍຜູ້ປະທັບໃນເມືອງດາມາເຊວ່າ ³“ຂໍໃຫ້ມີຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະພະອົງ ດັ່ງທີ່ມີຢູ່ກັບພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະພໍ່ຂອງພະອົງ ເບິ່ງແມ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງເງິນ ແລະຄຳມາໃຫ້ພະອົງ ຂໍສະເດັດໄປທຳລາຍສັນຍາຂອງພະອົງທີ່ມີກັບບາອາຊາກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖອຍທັບໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າ” ⁴ເປັນຮາດັດຊົງເຊື່ອຟັງກະສັດອາຊາ ແລະສົ່ງຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງພະອົງໄປຕໍ່ສູ້ກັບທິວເມືອງຂອງອິສຣາເອນ ພວກເຂົາທັງຫລາຍໂຈມຕີເມືອງອີໂຢນ ດານອາເບັນ-ມາຍົມ ແລະທິວເມືອງຄັງຫລວງທັງໝົດຂອງນັບທາລີ ⁵ຕໍ່ມາເມື່ອບາອາຊາຊົງໄດ້ຍິນເລື່ອງນັ້ນ ພະອົງຊົງຢຸດສ້າງເມືອງຣາມາ ແລະໃຫ້ພະລາຊະກິດຂອງພະອົງຢຸດຊະງັກ ⁶ແລ້ວກະສັດອາຊາຊົງນຳຢູດາທັງໝົດ ພວກເຂົາທັງຫລາຍຂົນທົນຂອງເມືອງຣາມາ ແລະເຄື່ອງໄມ້ຂອງເມືອງນັ້ນ ຊົ່ງບາອາຊາໃຊ້ສ້າງ ແລ້ວເອົາມາສ້າງເມືອງເກບາ ແລະເມືອງມິດຊະປາ

ພຣະເຈົ້າຊົງຕິຕຽນອາຊາເລື່ອງການປະນີປະນອມ

⁷ເທື່ອນັ້ນຮານານີຜູ້ທຳນາວາຍໄດ້ມາເຝົ້າອາຊາກະສັດຂອງຢູດາ ແລະທູນພະອົງວ່າ “ເພາະທ່ານເພິ່ງກະສັດຂອງຊີເຣຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເພິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ເພາະສະນັ້ນກອງທັບຂອງກະສັດຊີເຣຍຈິ່ງໄດ້ຫລຸດພົ້ນມີທ່ານໄປ ⁸ຄົນເອທິໂອເປຍ ແລະຊາວລີເບຍບໍ່ແມ່ນກອງທັບໃຫຍ່ທີ່ມີລິດຮົບ ແລະທະຫານມ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແຕ່ເພາະທ່ານເພິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຈະຊົງມອບພວກເຂົາທັງຫລາຍໄວ້ໃນມືຂອງທ່ານ ⁹ເພາະວ່າພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຢູ່ເໜືອແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ເພື່ອສະແດງລິດທານຸພາບຂອງ ພຣະອົງໂດຍເຫັນແກ່ຜູ້ທີ່ມີໃຈຈິງຕໍ່ພຣະອົງ ໃນເລື່ອງມື້ທ່ານໄດ້ເຮັດຢ່າງໂງ່ຈ້າ ເພາະຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປທ່ານຈະມີ

[1] ປະຫວັດກະສັດ 15:16-22

ການເສີກສົງຄາມ” ¹⁰ຝ່າຍອາຊາກໍຊົງຮ້າຍຕໍ່ຜູ້ທຳນວາຍນັ້ນ ແລະຈັບລາວຂັງໄວ້ໃນຄຸກ ເພາະພະອົງຊົງຮ້າຍຫລາຍແກ່ລາວໃນເລື່ອງນີ້ ທັງຊົງຂົ່ມເຫັງປະຊາຊົນບາງຄົນໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນດ້ວຍ

¹¹ແລະເບິ່ງແມ ພະລາຊະກິດຂອງອາຊາ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນສຸດທ້າຍ ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືຂອງກະສັດແຫ່ງຢູດາ ແລະອິສຣາເອນ

ການສິ້ນພະຊົນຂອງອາຊາ^[1]

¹²ໃນປີທີສາມສິບເກົ້າແຫ່ງລາຊະການຂອງພະອົງ ອາຊາຊົງເປັນພະຍາດທີ່ພະບາດຂອງພະອົງ ແລະພະຍາດຂອງພະອົງກໍຮ້າຍແຮງຫລາຍ ແມ່ນວ່າເປັນພະຍາດຢູ່ພະອົງກໍບໍ່ໄດ້ຊົງສະແຫວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ໄດ້ສະແຫວງຫາຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກແພດໝໍ ¹³ອາຊາຊົງລ່ວງລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ ພະອົງສິ້ນພະຊົນໃນປີທີສິບເອັດແຫ່ງລາຊະການຂອງພະອົງ ¹⁴ພວກເຂົາຝັງພະສົບໄວ້ໃນຊຸມຝັງສົບຂອງພະອົງ ຊຶ່ງພະອົງໄດ້ສະກັດໄວ້ແລ້ວໃນນະຄອນດາວິດ ພວກເຂົາວາງພະສົບຂອງພະອົງໄວ້ເທິງແທ່ນທີ່ມີເຄື່ອງຫອມຕ່າງໆເຕັມໄປໝົດ ຊຶ່ງຊ່າງປຸງເຄື່ອງຫອມໄດ້ປຸງໄວ້ ແລະໄດ້ກໍ່ແປວໄຟໃຫຍ່ຖວາຍພະອົງ

ບົດທີ 17

ເຢໂຮຊາຟັດປົກຄອງແທນອາຊາ^[2]

¹ເຢໂຮຊາຟັດລູກຊາຍຂອງພະອົງຂຶ້ນປົກຄອງແທນພະອົງ ແລະຊົງເສີມກຳລັງທະຫານຕໍ່ສູ້ອິສຣາເອນ ²ພະອົງຊົງວາງກຳລັງທະຫານໄວ້ໃນຫົວເມືອງທີ່ມີປ້ອມທັງປວງຂອງຢູດາ ແລະຊົງຕັ້ງທະຫານປະຈຳປ້ອມໃນແຜ່ນດິນຢູດາ ແລະໃນຫົວເມືອງເອຟຣາຍິມ ຊຶ່ງອາຊາພໍ່ຂອງພະອົງໄດ້ຍຶດໄວ້

³ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດກັບ ເຢໂຮຊາຟັດ ເພາະພະອົງຊົງດຳເນີນດາວິດພໍ່ຂອງພະອົງ ພະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງສະແຫວງຫາບັນດາພະບາອານ ⁴ແຕ່ໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບິດາພະອົງ ແລະດຳເນີນໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ບໍ່ໄດ້ຊົງດຳເນີນຕາມອິສຣາເອນເລີຍ ⁵ເພາະສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖາປະນາລາຊະອານາຈັກໄວ້ໃນພະຫັດຂອງພະອົງ ແລະທັງຢູດາກຳນົດເຄື່ອງບັນນາການມາຖວາຍເຢໂຮຊາຟັດ ພະອົງຈຶ່ງຮັ່ງມີຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະມີກຽດ

ການຟື້ນຟູຄົນໃໝ່ໃນສະໄໝເຢໂຮຊາຟັດ

⁶ພະໂທຂອງພະອົງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນເສັ້ນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພະອົງຈຶ່ງຊົງກຳຈັດປູຊະນີຍະສະຖານສູງ ແລະບັນດາເສົາຮູບເຄົາລົບໄປຈາກຢູດາ

⁷ໃນປີທີສາມແຫ່ງລັດຊະການຂອງພະອົງ ພະອົງຊົງໃຊ້ເຈົ້ານາຍຂອງພະອົງຄື ເບັນ-ຮາຍ

[1] ປະຫວັດກະສັດ 15:23-24 [2] ປະຫວັດກະສັດ 15:24

ໂອບາດີຢາ ເຊຄາຣີຢາ ເນທາເນນ ແລະມີກາຢາໄປສັ່ງສອນໃນທົ່ວເມືອງຂອງຢູດາ ອີມິຄິນ ເລວີ ໄປກັບພວກເຂົາດ້ວຍຄື ເຊມາຢາ ເນທານີອາ ເຊບາດີຢາ ອາສາເຣນ ເຊມີຣາໂມດ ເຢໂຣນາທານ ອາໂດນີຢາ ໂຕບິຢາ ແລະໂຕບ-ອາໂດນີຢາ ຄົນເລວີ ພ້ອມກັບຄົນເຫລົ່ານີ້ມີ ເອລີຊາມາ ແລະເຢໂຣຣາມ ຜູ້ເປັນປະໂລຫິດ ພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ສັ່ງສອນໃນຢູດາ ມີ ຫນັງສືພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປກັບພວກເຂົາດ້ວຍ ພວກເຂົາທຽວໄປທົ່ວທົ່ວເມືອງທັງ ໝົດແຫ່ງຢູດາ ແລະໄດ້ສັ່ງສອນປະຊາຊົນ

ພຣະເຈົ້າຊົງເສີມກຳລັງໃຫ້ເຢໂຣຊາຟັດ

¹⁰ຄວາມຍ້ານກົວອັນມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕົກຢູ່ເໜືອບັນດາລາຊະອານາຈັກແຫ່ງແຜ່ນດິນ ຕ່າງໆທີ່ຢູ່ຮອບຢູດາ ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດສົງຄາມກັບ ເຢໂຣຊາຟັດ ¹¹ຄົນຟິລິດສະຕິນບາງ ພວກໄດ້ນຳເອົາຂອງຂວັນມາຖວາຍ ເຢໂຣຊາຟັດ ແລະນຳເງິນມາເປັນບັນນາການ ພວກອາ- ຫລັບ ໄດ້ນຳຝູງແບ້ແກະ ຄືແກະຜູ້ເຈັດພັນເຈັດຮ້ອຍໂຕ ແລະແບ້ຜູ້ເຈັດພັນເຈັດຮ້ອຍໂຕມາ ຖວາຍພະອົງ

¹²ແລະ ເຢໂຣຊາຟັດ ຊົງຈະເລີນຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນເປັນລຳດັບ ພະອົງຊົງສ້າງປ້ອມ ແລະຫົວເມືອງ ຄັງຫລວງໄວ້ໃນຢູດາ ¹³ພະອົງຊົງມີພະລາຊະກິດຫລວງຫລາຍໃນທົ່ວເມືອງຂອງຢູດາ ພະອົງ ຊົງມີທະຫານຜູ້ເກັ່ງກ້າໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ¹⁴ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຈຳນວນຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງ ພວກເຂົາຄື ຂອງຢູດາ ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງພັນມີ ອັດນາຜູ້ບັງຄັບບັນຊາ ພ້ອມກັບທະຫານ ສາມແສນຄົນ ¹⁵ຖັດລາວໄປຄື ເຢໂຣຣານັນ ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາພ້ອມກັບສອງແສນແປດພັນຄົນ ¹⁶ແລະຖັດລາວໄປຄື ອາມາສີຢາ ລູກຊາຍຊິກຣີ ເປັນຄົນອາສາສະໝັກເພື່ອການບົວລະບັດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພ້ອມກັບທະຫານສອງແສນຄົນ

¹⁷ຂອງເປັນຢາມິນຄື ເອລີອາດາທະຫານທີ່ເກັ່ງ ກັບຄົນສອງແສນຄົນພ້ອມດ້ວຍທະນູ ແລະ ໂລ່ ¹⁸ແລະຖັດລາວໄປຄື ເຢໂຣຊາບັດ ພ້ອມກັບຄົນຕິດອາວຸດທັງແສນແປດພັນຄົນ

¹⁹ເຫລົ່ານີ້ເປັນຂ້າລາຊະການຂອງກະສັດ ນອກເໜືອຈາກຜູ້ທີ່ກະສັດຊົງວາງໄວ້ໃນທົ່ວເມືອງ ທີ່ມີປ້ອມທົ່ວແຜ່ນດິນຢູດາ

ບົດທີ 18

ເຢໂຣຊາຟັດຊົງເປັນພັນທະມິດກັບອາຣາບ^[1]

¹ຝ່າຍ ເຢໂຣຊາຟັດ ຊົງຮັ່ງມີ ແລະມີກຽດຍິ່ງໃຫຍ່ ພະອົງຊົງເປັນທອງແຜ່ນດຽວກັນກັບອາ- ຣາບ ²ຄັນລ່ວງມາຫລາຍປີ ພະອົງສະເດັດລົງໄປເຝົ້າອາຣາບໃນຊາມາເຣຍ ແລະອາຣາບຊົງ ຂ້າແກະ ແລະຫົວຫລາຍໂຕສຳລັບພະອົງ ແລະສຳລັບທະຫານທີ່ມາກັບພະອົງ ແລະຊົງຊັກ ຊວນພະອົງໃຫ້ຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຣາໂມດ-ກິເລອາດ ³ອາຣາບກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວກັບ ເຢ-

[1] ປະຫວັດກະສັດ 22:2 [2] ປະຫວັດກະສັດ 22:13-28

ໂຮຊາຟັດກະສັດແຫ່ງຢູດາວ່າ “ທ່ານຈະໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຮາໂມດ-ກິເລອາດຫລີບໍ່?” ພະອົງ
 ທູນຕອບກະສັດອາຮາບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າກໍເປັນຄືກັບທີ່ທ່ານເປັນ ປະຊາຊົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍ
 ເປັນດັ່ງປະຊາຊົນຂອງທ່ານ ເຮົາຈະຢູ່ກັບທ່ານໃນສົງຄາມນັ້ນ” ⁴ ເຢໂຮຊາຟັດກ່າວກັບກະສັດ
 ແຫ່ງ ອິສຣາເອນວ່າ “ຂໍສອບຖາມເບິ່ງພຣະຄຳຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມື້ນີ້ກ່ອນ” ⁵ ແລ້ວກະສັດ
 ແຫ່ງ ອິສຣາເອນກໍເອີ້ນປະຊຸມພວກຜູ້ທຳນວາຍປະມານສີ່ຮ້ອຍຄົນ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ “ຄວນ
 ທີ່ເຮົາຈະໄປຕີຮາໂມດ-ກິເລອາດຫລີບໍ່ ຫລືເຮົາບໍ່ຄວນໄປ” ພວກເຂົາທັງຫລາຍທູນຕອບວ່າ
 “ຂໍເຊີນສະເດັດຂຶ້ນໄປໂລດ ເພາະພຣະເຈົ້າຈະຊົງມອບໄວ້ໃນພະຫັດຂອງກະສັດ” ⁶ ແຕ່ເຢໂຮ-
 ຊາຟັດທູນວ່າ “ບ່ອນນີ້ບໍ່ມີຜູ້ທຳນວາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈັກຄົນໜຶ່ງເລີຍບໍ່ ຊຶ່ງເຮົາຈະສອບ
 ຖາມໄດ້” ⁷ ແລະກະສັດແຫ່ງ ອິສຣາເອນທູນເຢໂຮຊາຟັດວ່າ “ຍັງມີຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງ ຊຶ່ງເຮົາຈະ
 ໃຫ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຊັງລາວ ເພາະລາວທຳນວາຍແຕ່ຄວາມຮ້າຍສະ-
 ເໝີ ບໍ່ເຄີຍບອກຄວາມດີກ່ຽວກັບຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ ຄົນນັ້ນຄືມີກາຢາລູກຊາຍອິມລາ” ຝ່າຍເຢ-
 ໂຮຊາຟັດທູນວ່າ “ຂໍກະສັດຢ່າກ່າວດັ່ງນັ້ນເລີຍ” ⁸ ແລ້ວກະສັດແຫ່ງ ອິສຣາເອນຈຶ່ງເອີ້ນຂ້າລາ-
 ຊະການປະຈຳວັງຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາ ແລະກ່າວສັ່ງວ່າ “ໄປພາມີກາຢາລູກຊາຍອິມລາມາໄວງ”

⁹ ຝ່າຍກະສັດແຫ່ງ ອິສຣາເອນ ແລະ ເຢໂຮຊາຟັດກະສັດແຫ່ງຢູດາ ຕ່າງປະທັບເທິງພະທີ່ນັ່ງ
 ຊົງນຸ່ງເຄື່ອງປະຈຳຕຳແໜ່ງຂອງພະອົງ ໃນບ່ອນວ່າງຊື່ທາງເຂົ້າປະຕູເມືອງຊາມາເຣຍ ແລະຜູ້
 ທຳນວາຍທັງປວງກໍພວມທຳນວາຍຖວາຍເພິ່ນຢູ່ ¹⁰ ແລ້ວ ເຊເດກິຢາລູກຊາຍ ເຄນາອານາ ຈຶ່ງ
 ເອົາເຫລັກເຮັດເປັນເຂົາ ແລະເວົ້າວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ‘ດ້ວຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເຈົ້າຈະ
 ຊຸກຄົນຊິເຣຍໄປຈົນພວກເຂົາຖືກທຳລາຍໝົດ” ¹¹ ແລະບັນດາຜູ້ທຳນວາຍກໍທຳນວາຍຢ່າງນັ້ນ
 ທູນວ່າ “ຂໍສະເດັດຂຶ້ນໄປຮາໂມດ-ກິເລອາດເຖີດ ແລະຈະມີໄຊຊະນະ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
 ຈະຊົງມອບເມືອງນັ້ນໄວ້ໃນພະຫັດຂອງກະສັດ”

ຜູ້ທຳນວາຍມີກາຢາທຳນວາຍເຖິງການສິ້ນພະຊົນຂອງອາຮາບ^[໑]

¹² ຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ໄປຫາມີກາຢາໄດ້ບອກເພິ່ນວ່າ “ເບິ່ງແມ ຖ້ອຍຄຳຂອງບັນດາຜູ້ທຳນວາຍກໍ
 ເວົ້າສິ່ງທີ່ດີແກ່ກະສັດເປັນປາກດຽວກັນ ຂໍໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານເປັນເໝືອນຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນ
 ໜຶ່ງໃນພວກນັ້ນ ແລະເວົ້າແຕ່ສິ່ງທີ່ດີ” ¹³ ແຕ່ມີກາຢາຕອບວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່
 ສັນໃດ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າຢ່າງໃດ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າຢ່າງນັ້ນ”

¹⁴ ແລະເມື່ອເພິ່ນມາເຝົ້າກະສັດ ກະສັດກ່າວຖາມເພິ່ນວ່າ “ມີກາຢາ ຄວນທີ່ເຮົາຈະໄປຕີຮາ-
 ໂມດ-ກິເລອາດບໍ່ ຫລືເຮົາບໍ່ຄວນໄປ” ເພິ່ນທູນຕອບພະອົງວ່າ “ຂໍເຊີນສະເດັດຂຶ້ນໄປ ແລະຈະ
 ມີໄຊຊະນະ ພວກເຂົາທັງຫລາຍຈະຖືກມອບໄວ້ໃນພະຫັດຂອງພະອົງ” ¹⁵ ແຕ່ກະສັດກ່າວກັບ
 ເພິ່ນວ່າ “ເຮົາໄດ້ໃຫ້ເຈົ້າປະຕິຍານຈັກເທື່ອແລ້ວວ່າ ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບເຮົາແຕ່ຄວາມຈິງໃນພຣະ-
 ນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ¹⁶ ເພິ່ນຈຶ່ງທູນວ່າ “ຂ້າພະອົງໄດ້ເຫັນຄົນອິສຣາເອນທັງປວງກະຈັດ-
 ກະຈາຍຢູ່ເທິງພູເຂົາ ເປັນເໝືອນແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ‘ຄົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່
 ມີເຈົ້ານາຍ ໃຫ້ເຂົາກັບເມື່ອເຮືອນຂອງຕົນໂດຍສະຫວັດດີພາບສາ” ¹⁷ ກະສັດແຫ່ງ ອິສຣາເອນ
 ຈຶ່ງທູນ ເຢໂຮຊາຟັດວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກທ່ານແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫລືວ່າ ລາວຈະບໍ່ທຳນວາຍສິ່ງດີ

ກ່ຽວກັບຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ ມີແຕ່ສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍຕ່າງຫາກ” ¹⁸ແລ້ວມີກາຢາທູນວ່າ “ສະນັ້ນ ຂໍຮັບຟັງ ພະທໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພະອົງໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງ ພຣະອົງ ແລະບັນດາບໍລິວານແຫ່ງພໍາສະຫວັນຍືນຢູ່ຂ້າງຂວາພຣະທັດ ແລະຂ້າງຊ້າຍ ¹⁹ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ‘ຜູ້ໃດຈະຫລອກລວງອາຮາບກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ ເພື່ອພວກເຂົາ ຈະຂຶ້ນໄປ ແລະລົ້ມລົງທີ່ຣາໂມດ-ກິເລອາດ?’ ບາງຄົນກໍທູນຢ່າງນີ້ ບາງຄົນກໍທູນຢ່າງນັ້ນ ²⁰ແລ້ວມີວິນຍານດວງໜຶ່ງມາເຝົ້າຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທູນວ່າ ‘ຂ້າພະອົງຈະຫລອກລວງ ພວກເຂົາເອງ’ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບວິນຍານນັ້ນວ່າ ‘ຈະເຮັດຢ່າງໃດ’ ²¹ຝ່າຍວິນຍານ ນັ້ນກໍທູນວ່າ ‘ຂ້າພະອົງຈະອອກໄປ ແລະຈະເປັນວິນຍານຂີ້ຕົວະຢູ່ໃນປາກຂອງຜູ້ທໍານວາຍ ຂອງພວກເຂົາທຸກຄົນ’ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ‘ເຈົ້າໄປຫລອກລວງພວກເຂົາໄດ້ ແລະ ເຈົ້າຈະເຮັດໄດ້ສໍາເລັດ ຈົ່ງໄປເຮັດເຊັ່ນນັ້ນສາ’ ²²ເພາະສະນັ້ນ ບັດນີ້ ເບິ່ງແມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງໃສ່ວິນຍານຂີ້ຕົວະໃນປາກຂອງພວກຜູ້ທໍານວາຍຂອງພະອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລົ້ມພຣະຄໍາ ເວົ້າເປັນຄວາມຮ້າຍກ່ຽວກັບພະອົງ” ²³ແລ້ວ ເຊເດກິຢາລູກຊາຍ ເຄນາອານາ ໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະຕົບແກ້ມ ມີກາຢາ ເວົ້າວ່າ “ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກຈາກຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າ ໄດ້ຢ່າງໃດ” ²⁴ຝ່າຍມີກາຢາຕອບວ່າ “ເບິ່ງແມ ເຈົ້າຈະເຫັນໃນມື້ນັ້ນ ເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງ ຊັ້ນໃນ ເພິ່ນຈະເຊື່ອງຕົວເຈົ້າໄວ້” ²⁵ແລະກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວວ່າ “ຈົ່ງຈັບມີກາຢາ ພາລາວກັບໄປມອບໃຫ້ອາໂມນຜູ້ວ່າລາຊະການເມືອງ ແລະແກ່ໂຢອາດລູກຊາຍ ²⁶ແລະບອກ ວ່າ ‘ກະສັດກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເອົາຄົນນີ້ໄປຂັງຄຸກເສຍ ໃຫ້ອາຫານແຫ່ງຄວາມທຸກກັບນໍ້າແຫ່ງ ຄວາມທຸກ ຈົນກວ່າເຮົາຈະກັບມາໂດຍສະຫວັດດີພາບ” ²⁷ແລະມີກາຢາທູນວ່າ “ຖ້າພະອົງ ສະເດັດກັບມາໂດຍສະຫວັດດີພາບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ກ່າວໂດຍຂ້າພະອົງ” ແລະເພິ່ນກ່າວ ຕໍ່ອີກວ່າ “ບັນດາຊົນຊາດທັງຫລາຍເອີຍ ຂໍຈົ່ງຟັງເຖິດ”

ເສິກສົງຄາມທີ່ຣາໂມດ-ກິເລອາດອາຮາບຖືກຂ້າ

²⁸ກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນກັບ ເຢໂຮຊາຟັດ ກະສັດແຫ່ງຢູດາ ຈຶ່ງສະເດັດຂຶ້ນໄປຣາໂມດ-ກິເລອາດ ²⁹ແລະກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວກັບ ເຢໂຮຊາຟັດວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຈະປອມຕົວເຂົ້າໄປ ເຮັດເສິກ ແຕ່ທ່ານຈົ່ງສວມເຄື່ອງຊົງຂອງທ່ານ” ແລະກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນກໍຊົງປອມພະອົງ ແລ້ວທັງສອງພະອົງກໍເຂົ້າເຮັດສົງຄາມ ³⁰ຝ່າຍກະສັດປະເທດຊີເຣຍ ຊົງບັນຊາບັນດາຜູ້ບັນຊາ ການລົດຮົບຂອງພະອົງວ່າ “ຢ່າຮົບກັບທະຫານນ້ອຍ ຫລືໃຫຍ່ ແຕ່ມັ່ງສະເພາະກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ” ³¹ແລະຢູ່ມາເມື່ອຜູ້ບັນຊາການລົດຮົບແລເຫັນ ເຢໂຮຊາຟັດ ພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍ ເວົ້າວ່າ “ເປັນກະສັດອິສຣາເອນແລ້ວ” ພວກເຂົາຈຶ່ງຫັນເຂົ້າໄປຈະສູ້ຮົບກັບພະອົງ ແລະເຢໂຮຊາຟັດຊົງຮ້ອງຂຶ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຊ່ວຍພະອົງ ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ພວກເຂົາທັງຫລາຍ ອອກໄປຈາກພະອົງ ³²ແລະຢູ່ມາເມື່ອຜູ້ບັນຊາການລົດຮົບເຫັນວ່າບໍ່ແມ່ນກະສັດອິສຣາເອນ ກໍ ຫັນລົດກັບຈາກການໄລ່ຕາມພະອົງ ³³ແຕ່ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຍິງທະນູໄປ ຖືກກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ ເຂົ້າລະຫວ່າງເກັດເກາະ ແລະແຜ່ນບັງພະອຸລະ ພະອົງຈຶ່ງຮັບສິ່ງກັບຄືນຂັບລົດວ່າ “ຖອຍຫລັງກັບສາ ພາເຮົາອອກຈາກການຮົບ ເພາະເຮົາບາດເຈັບແລ້ວ” ³⁴ມື້ນັ້ນການຮົບກໍດູ-

ເດືອດຂຶ້ນ ແລະກະສັດອິສຣາເອນກໍດຶງພະອົງເອງຂຶ້ນໄປໃນລົດຮົບຂອງພະອົງ ທັນພະພັກເຂົ້າສູ່ຄົນຊິເຣຍຈົນຮອດຕອນແລງ ແລ້ວປະມານເວລາຕາເວັນຕົກ ພະອົງກໍສິ້ນພະຊົນ

ບົດທີ 19

ຜູ້ທຳນວາຍເຢຣູຕິຕຽນເຢໂຮຊາຟັດ

¹ເຢໂຮຊາຟັດກະສັດແຫ່ງຢູດາສະເດັດກັບໄປໂດຍສະຫວັດດີພາບເຖິງພະລາຊະວັງຂອງພະອົງໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ²ແຕ່ເຢຣູລູກຊາຍຮານານີຜູ້ທຳນວາຍໄດ້ອອກໄປເຝົ້າພະອົງ ທູນກະສັດເຢໂຮຊາຟັດວ່າ “ຄວນທີ່ພະອົງ ຈະຊ່ວຍຄົນອະທຳ ແລະຮັກຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລື ເພາະເລື່ອງນີ້ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອກມາເຖິງພະອົງ ³ຢ່າງໃດກໍດີ ພຣະເຈົ້າຍັງພົບຄວາມດີໃນພະອົງຢູ່ ເພາະພະອົງໄດ້ທຳລາຍບັນດາເສົາຮູບເຄົາລົບຈາກແຜ່ນດິນເສຍ ແລະໄດ້ຕັ້ງພະໂທສະແຫວງທາພຣະເຈົ້າ”

ເຢໂຮຊາຟັດຊົງຕັ້ງພວກຜູ້ປົກຄອງ ແລະຄົນເລວີໃນແຜ່ນດິນ

⁴ເຢໂຮຊາຟັດປະທັບຢູ່ທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ແລະພະອົງຊົງອອກໄປທ່າມກາງປະຊາຊົນອີກ ຕັ້ງແຕ່ເບເອ-ເຊບາຮອດພູເຂົາ ເອຟຣາຍິມ ແລະນຳພວກເຂົາທັງຫລາຍກັບມາທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງຕົນ ⁵ພະອົງຊົງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ໃນຫົວເມືອງທີ່ມີປ້ອມທັງໝົດຂອງຢູດາ ແຕ່ລະຫົວເມືອງ ⁶ແລະກ່າວກັບຜູ້ປົກຄອງເຫລົ່ານັ້ນວ່າ “ຈົ່ງພິຈາລະນາສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະເຮັດ ເພາະທ່ານບໍ່ໄດ້ພິພາກສາເພື່ອມະນຸດແຕ່ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງສະຖິດກັບທ່ານໃນການພິພາກສາ ⁷ສະນັ້ນ ຈົ່ງໃຫ້ຄວາມຍຳເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເໜືອທ່ານ ຈົ່ງລະມັດລະວັງສິ່ງທີ່ທ່ານເຮັດ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາບໍ່ມີຄວາມອະຍຸດຕິທຳ ບໍ່ເຫັນແກ່ໜ້າຄົນໃດ ແລະບໍ່ມີການຮັບສິນບົນ”

⁸ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ໃນເຢຣູຊາເລັມ ເຢໂຮຊາຟັດຊົງຕັ້ງຄົນເລວີ ແລະປະໂລທິດນຳ ກັບຫົວໜ້າຂອງບັນພະບູລຸດ ແຫ່ງອິສຣາເອນ ເພື່ອຈະໃຫ້ການພິພາກສາແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພິຈາລະນາຄະດີທີ່ຂັດແຍ່ງກັນໃນເຢຣູຊາເລັມ ⁹ແລະພຣະອົງຊົງສັ່ງພວກເຂົາວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງກະທຳການນີ້ດ້ວຍຄວາມຍຳເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ແລະດ້ວຍສຸດໃຈຂອງທ່ານ ¹⁰ເມື່ອມີຄະດີມາເຖິງທ່ານຈາກພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນຫົວເມືອງຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບເລື່ອງຂ້າພັນກັນ ກົດໝາຍ ຫລືພຣະບັນຍັດ ກົດເກນ ຫລືຄຳຕັດສິນ ທ່ານທັງຫລາຍກໍຄວນຈະຕັກເຕືອນ ເພື່ອລາວຈະບໍ່ປົກປັດຄວາມຊົ່ວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະພິໂລດຈົ່ງຈະບໍ່ມາເໜືອທ່ານ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານ ທ່ານຈົ່ງເຮັດເຊັ່ນນີ້ ແລ້ວທ່ານຈະບໍ່ກະທຳຊົ່ວ ¹¹ເບິ່ງແມອາມາຣິຢາ ປະໂລທິດໃຫຍ່ກໍຢູ່ເໜືອທ່ານ ໃນພັນທະກົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເຊບາດີຢາລູກຊາຍ ອິດຊະມາເອນ ເຈົ້ານາຍຂອງເຂື່ອສາຍຢູດາກໍຢູ່ເໜືອທ່ານ ໃນພັນທະກົດຂອງກະສັດ ແລະ ເລວີ ຈະມີເຈົ້າໜ້າທີ່ບົວລະບັດທ່ານ ຈົ່ງກະທຳການຢ່າງກ້າຫານ ແລະຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບຜູ້ທ່ຽງທຳ”

ບົດທີ 20

ຄົນໂມອາບບຸກລຸກຢູດາ

¹ແລະຢູ່ມາພາຍຫລັງ ຄົນໂມອາບ ແລະຄົນອຳໂມນ ພ້ອມກັບພວກເຂົາຍັງມີຄົນອື່ນນອກ-
ຈາກຄົນອຳໂມນ ໄດ້ຂຶ້ນມາເຮັດສົງຄາມກັບເຢໂຮຊາຟັດ ²ມີຄົນມາທູນເຢໂຮຊາຟັດວ່າ “ມີຄົນ
ໝູ່ໃຫຍ່ມາສູ້ຮົບກັບພະອົງຈາກຊີເຣຍເບື້ອງນີ້ ຈາກຟາກທະເລຟາກນັ້ນ ແລະເບິ່ງແມ ເຂົາທັງ-
ຫລາຍຢູ່ໃນຮາຊາໂຊນຕາມາ ຄືເອັນ-ເກດີ” ³ເຢໂຮຊາຟັດກໍຍ້ານກົວ ແລະຊອກສະແຫວງຫາ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄດ້ຊົງປະກາດໃຫ້ອົດອາຫານທົ່ວຢູດາ ⁴ແລະຢູດາໄດ້ຊຸມນຸມກັນສະ-
ແຫວງຫາຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກເຂົາທັງຫລາຍພາກັນມາຈາກທົ່ວເມືອງ
ທັງໝົດແຫ່ງຢູດາ ເພື່ອສະແຫວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

⁵ເຢໂຮຊາຟັດ ປະທັບຢືນຢູ່ໃນທີ່ປະຊຸມຂອງຢູດາ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ ໃນພຣະວິຫານຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕໍ່ໜ້າເດີນໃໝ່ ⁶ແລະກ່າວທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນ-
ພະບູລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ ເປັນພຣະເຈົ້າໃນພ້າສະຫວັນ ຫລືພຣະອົງບໍ່
ໄດ້ປົກຄອງເໜືອບັນດາລາຊະອານາຈັກຂອງປະຊາຊາດຫລື ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງມີລິດ
ແລະອຳນາດ ຈົ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງໄດ້ ⁷ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງທັງຫລາຍ
ບໍ່ແມ່ນຫລື ຜູ້ຊົງຂັບໄລ່ຊາວແຜ່ນດິນນີ້ອອກໄປເສຍໃຫ້ພົ້ນ ໜ້າອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງ
ພຣະອົງ ແລະຊົງມອບໄວ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງອົບຮາຣາມ ມິດສະຫາຍຂອງພຣະອົງເປັນນິດ
⁸ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະໄດ້ສ້າງສະຖານທີ່ບໍລິສຸດແຫ່ງໜຶ່ງໃນນັ້ນຖວາຍພຣະອົງ
ເພື່ອພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລ້ວທູນວ່າ ⁹“ຖ້າເຫດຊົ່ວຮ້າຍເກີດຂຶ້ນມາເໜືອຂ້າພະອົງທັງ-
ຫລາຍ ຈະເປັນດາບ ການພິພາກສາ ຫລືພະຍາດລະບາດ ຫລືການອິດຢາກອາຫານ ຂ້າພະ-
ອົງທັງຫລາຍຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະວິຫານນີ້ ແລະຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ (ເພາະພຣະນາມຂອງ
ພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະວິຫານນີ້) ແລະຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງໃນຄວາມທຸກໃຈຂອງຂ້າພະອົງທັງຫລາຍ
ແລະພຣະອົງຈະຊົງຟັງ ແລະຊ່ວຍໃຫ້ລອດພົ້ນ” ¹⁰ເບິ່ງແມ ບັດນີ້ຄົນອຳໂມນ ແລະໂມອາບ
ແລະພູເຂົາເສອີ ຜູ້ຊົງພຣະອົງບໍ່ຊົງຍອມໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນບຸກລຸກ ຕອນທີ່ພວກເຂົາອອກມາ
ຈາກແຜ່ນດິນເອຍິບ ແລະຜູ້ຊົງພວກເຂົາໄດ້ຫລີກໄປບໍ່ໄດ້ທຳລາຍເສຍ ¹¹ເບິ່ງແມ ພວກເຂົາ
ໄດ້ໃຫ້ບຳເໜັດແກ່ເຮົາຢ່າງໃດ ດ້ວຍການມາຂັບໄລ່ເຮົາອອກເສຍຈາກແຜ່ນດິນກຳມະສິດຂອງ
ພຣະອົງ ທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະອົງທັງຫລາຍເປັນມໍລະດົກ ¹²ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງ
ຂ້າພະອົງທັງຫລາຍ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງກະທຳການພິພາກສາເໜືອພວກເຂົາຫລື ເພາະວ່າຂ້າ
ພຣະອົງທັງຫລາຍບໍ່ມີລິດທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ຄົນໝູ່ໃຫຍ່ນີ້ ຊົງກຳລັງມາຕໍ່ສູ້ກັບຂ້າພະອົງ ຂ້າພະອົງບໍ່ຮູ້ວ່າ
ຈະເຮັດປະການໃດ ແຕ່ດວງຕາຂອງຂ້າພະອົງທັງຫລາຍເບິ່ງທີ່ພຣະອົງ”

¹³ໃນລະຫວ່າງນັ້ນ ຄົນທັງປວງ ຂອງ ຢູດາ ກໍຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພ້ອມກັບ ເມຍ
ແລະລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ

ຜູ້ທຳນຽມຂອງພຣະເຈົ້າຄືຢາຮາຊີເອນໃຫ້ຄຳຕອບ

¹⁴ແລະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາສະຖິດກັບ ຢາຮາຊີເອນ ລູກຊາຍ ເຊຕາ-

ຮິຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເບນາຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເຢອີເອນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍມັດຕານິຢາ ເປັນຄົນ ເລວີ ລູກຫລານຂອງອາສັບ ເມື່ອເພິ່ນຢູ່ທ່າມກາງທີ່ປະຊຸມນັ້ນ ¹⁵ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ “ຢູດາທັງ ປວງ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມທັງຫລາຍ ກັບກະສັດເຢໂຮຊາຟັດ ຂໍຈົ່ງຟັງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວ ດັ່ງນີ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ‘ຢ່າຢ້ານເລີຍ ແລະຢ່າທີ່ຖອຍດ້ວຍຄົນໝູ່ໃຫຍ່ນີ້ ເພາະວ່າເສິກສົງ- ຄາມນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງທ່ານ ແຕ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ¹⁶ມື້ອື່ນເຊົ້ານີ້ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງລົງໄປຕໍ່ສູ້ກັບ ພວກເຂົາ ເບິ່ງແມ່ ພວກເຂົາຈະຂຶ້ນມາທາງຂຶ້ນທີ່ຕາແສງຊິດ ທ່ານຈະພົບພວກເຂົາທີ່ສິ້ນສຸດ ຂອງພູເຂົາ ຕໍ່ໜ້າຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານເຢຣູເອນ ¹⁷ບໍ່ຈໍາເປັນທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງສູ້ຮົບໃນສົງຄາມ ເທື່ອນີ້ ໂອ, ຢູດາ ແລະເຢຣູຊາເລັມ ຈົ່ງເຂົ້າປະຈໍາທີ່ ຍືນມິດຢູ່ ແລະເບິ່ງໄຊຊະນະຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອທ່ານ’ ກໍຢ່າຢ້ານເລີຍ ຢ່າທີ່ຖອຍ ມື້ອື່ນນີ້ຈົ່ງອອກໄປສູ້ກັບພວກເຂົາ ເພາະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ”

¹⁸ແລ້ວ ເຢໂຮຊາຟັດ ກຶມພະພັກຂອງພະອົງລົງເຖິງດິນ ແລະ ຢູດາທັງປວງກັບຊາວເຢຣູຊາ- ເລັມໄດ້ຂາບລົງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນະມັດສະການພຣະອົງ ¹⁹ຄົນເລວີ ຈາກລູກຫລານ ຄົນໂກຣາດ ແລະລູກຫລານຄົນໂກຣາ ໄດ້ຍືນຂຶ້ນຖວາຍສັນລະເສີນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະ- ເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນດ້ວຍສຽງອັນດັງໃນທີ່ສູງ

ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານພວກທະຫານແກ່ອິສຣາເອນ

²⁰ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຂົ້າ ແລະອອກໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານແຫ່ງເຕໂກອາ ແລະ ເມື່ອອອກໄປ ເຢໂຮຊາຟັດປະທັບຍືນ ແລະກ່າວວ່າ “ໂອ ຢູດາ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຈົ່ງ ເຊື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະທ່ານຈະຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ ຈົ່ງ ເຊື່ອບັນດາຜູ້ທຳນວາຍຂອງພຣະອົງ ແລະທ່ານຈະສຳເລັດຜົນ” ²¹ເມື່ອພະອົງໄດ້ປຶກສາກັບປະ- ຊາຊົນແລ້ວ ພະອົງໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງບັນດາຜູ້ທີ່ຈະຮ້ອງເພງຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ສັນລະເສີນ ພຣະອົງດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ ຂະນະທີ່ພວກເຂົາຢ່າງອອກໄປຕໍ່ໜ້າສັດຕູ ແລະ ຮ້ອງເພງວ່າ “ຈົ່ງຖວາຍໂມທະນາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງດຳລົງ ຢູ່ເປັນນິດ”

²²ເມື່ອພວກເຂົາຕັ້ງຕົ້ນຮ້ອງເພງສັນລະເສີນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຈັດກອງຊຸມຄອຍຖ້າຕໍ່ສູ້ກັບ ຄົນອຳໂມນ ໂມອາບ ແລະຊາວພູເຂົາເສອີ ຜູ້ໄດ້ເຂົ້າມາຕໍ່ສູ້ກັບຢູດາ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງ ແຕກພ່າຍໄປ ²³ເພາະວ່າຄົນຂອງອຳໂມນ ແລະຂອງໂມອາບໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວພູເຂົາເສ- ອີ ທະລາຍພວກເຂົາເສຍຢ່າງສິ້ນເຊີງ ແລະເມື່ອພວກເຂົາທຳລາຍຊາວເສອີໝົດແລ້ວ ພວກ ເຂົາກໍທຳລາຍກັນເອງ ²⁴ເມື່ອຢູດາຂຶ້ນໄປຢູ່ທີ່ທໍຄອຍໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ແລ້ວເບິ່ງຊື່ໄປ ທີ່ຄົນໝູ່ໃຫຍ່ນັ້ນ ເບິ່ງແມ່ ມີແຕ່ສົບນອນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ບໍ່ມີຈັກຄົນດຽວທີ່ລອດພົ້ນໄປໄດ້ ²⁵ເມື່ອເຢໂຮຊາຟັດ ແລະປະຊາຊົນຂອງພະອົງມາເກັບເຄື່ອງທີ່ຍຶດໄດ້ ພ້ອມກັບສົບທັງຫລາຍ ນັ້ນເຂົາພົບສິ່ງຂອງເປັນຈຳນວນຫລາຍ ທັງຊັບສົມບັດ ແລະເພັດພອຍຕ່າງໆຊຶ່ງພວກເຂົາເກັບ ມາສຳລັບຕົວຈົນຂຶ້ນໄປບໍ່ໄຫວ ພວກເຂົາເກັບເຄື່ອງທີ່ຍຶດໄດ້ນັ້ນສາມມື້ ເພາະຫລາຍເຫລືອເກີນ

ເຢໂຮຊາຟັດສະເດັດກັບໄປເຢຣູຊາເລັມຢ່າງມີໄຊ

²⁶ໃນມື້ທີ່ສີ່ ພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຊຸມນຸມກັນທີ່ພູເຂົາເບຣາກາ ໃນບ່ອນນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສະຖານທີ່ນັ້ນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ພູເຂົາເບຣາກາ ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ ²⁷ຄົນຢູດາ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມທຸກຄົນ ແລະ ເຢໂຮຊາຟັດຊົງນຳໜ້າ ກັບໄປໃນເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ພວກເຂົາຊື່ນຊົມຍິນດີເຍາະເຍີ້ຍສັດຕູຂອງຕົນ ²⁸ພວກເຂົາເຂົ້າມາໃນເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍພົນໃຫຍ່ ພົນຄູ່ ແລະ ແກ ມາຫາພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²⁹ຄວາມຢາເກງພຣະເຈົ້າກໍຢູ່ເໜືອບັນດາລາຊະອານາຈັກຂອງປະເທດທັງປວງ ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕໍ່ສູ້ສັດຕູຂອງອິສຣາເອນ ³⁰ດິນແດນຂອງເຢໂຮຊາຟັດຈຶ່ງສະຫງົບງົບ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງຊົງປະທານໃຫ້ພະອົງມີຄວາມສະຫງົບຢູ່ຮອບດ້ານ

³¹ດັ່ງນີ້ແຫລະ ເຢໂຮຊາຟັດຊົງປົກຄອງຢູ່ເໜືອຢູດາ ເມື່ອພະອົງຊົງເລີ່ມປົກຄອງນັ້ນ ພະອົງມີອາຍຸສາມສິບຫ້າປີ ແລະພະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມຊາວຫ້າປີ ພະມານດາຂອງພະອົງຊົງພະນາມວ່າ ອາຊູບາ ລູກສາວຊິນີ ³²ພະອົງຊົງດຳເນີນຕາມວິທີຂອງອາຊາພໍ່ຂອງພະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງຫັນເທໄປຈາກທາງນັ້ນ ພະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³³ຢ່າງໃດກໍດີ ປູຊະນິຍະສະຖານສູງຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກກຳຈັດອອກໄປ ປະຊາຊົນຍັງບໍ່ໄດ້ປັກໃຈໃນພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງຕົນ

³⁴ສ່ວນພະລາຊະກິດນອກນັ້ນຂອງເຢໂຮຊາຟັດ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ໄດ້ມີບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືຂອງເຢຣູລູກຊາຍຣານາມີ ຊຶ່ງລວມເຂົ້າໃນໜັງສືຂອງກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ

ເຢໂຮຊາຟັດຊົງເປັນພັນທະມິດກັບອາຣາຊີຢາກະສັດຂອງອິສຣາເອນທີ່ຊົ່ວ¹

³⁵ຕໍ່ມາພາຍຫລັງ ເຢໂຮຊາຟັດກະສັດຂອງຢູດາໄດ້ຊົງຮ່ວມງານກັບອາຣາຊີຢາກະສັດຂອງອິສຣາເອນຜູ້ຊົງກະທຳໃນສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍ ³⁶ພະອົງຊົງຮ່ວມງານໃນເລື່ອງການສ້າງເຮືອໄປຫາເມືອງຕາຊິດ ແລະໄດ້ສ້າງເຮືອໃນເອັດຊີໂອນ-ເກເບ ³⁷ແລ້ວເອລິເອເຊລູກຊາຍໂດດາວາຮູແຫ່ງເມືອງມາເຣຊາໄດ້ທຳນາຍເຖິງເຢໂຮຊາຟັດວ່າ “ເພາະພະອົງ ຊົງຮ່ວມງານກັບອາຣາຊີຢາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງທຳລາຍສິ່ງທີ່ພະອົງເຮັດ” ເຮືອກໍແຕກບໍ່ສາມາດໄປເມືອງຕາຊິດໄດ້

ບົດທີ 21

ເຢໂຮຣາມປົກຄອງເໜືອຢູດາ

¹ເຢໂຮຊາຟັດກໍລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ ພວກເຂົາຜັງພະສົບໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງໃນນະຄອນດາວິດ ແລະເຢໂຮຣາມລູກຊາຍຂອງພະອົງປົກຄອງແທນ

²ພະອົງຊົງມີນ້ອງຊາຍ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເຢໂຮຊາຟັດຄື ອາຊາຣີຢາ ເຢຣີເອນ ເຊຄາຣີ-

¹1 ປະຫວັດກະສັດ 22:47-49

ຢາ ອາຊາຣີຢາ ມີກາເອນ ເຊຟາຕີຢາ ພວກເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດເປັນລູກຊາຍຂອງເຢໂຮຊາຟັດ ກະສັດຂອງອິສຣາເອນ ³ພໍ່ຂອງພວກເຂົາປະທານເງິນ ຄຳ ແລະເຄື່ອງຂອງອັນມີຄ່າຫລວງ-ຫລາຍພ້ອມກັບຫົວເມືອງທີ່ມີປ້ອມໃນຢູດາ ແຕ່ພະອົງປະທານລາຊະອານາຈັກແກ່ເຢໂຮຣາມ ເພາະວ່າເພິ່ນເປັນລູກຊາຍຫົວປີ

⁴ເມື່ອ ເຢໂຮຣາມ ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງລາຊະອານາຈັກຂອງພະບິດາທີ່ໄດ້ສະຖາປະນາໄວ້ແລ້ວ ພະອົງຊົງປະທານນ້ອງຊາຍຂອງພະອົງຈົນໝົດດ້ວຍດາບ ທັງເຈົ້ານາຍບາງຄົນຂອງອິສຣາ-ເອນດ້ວຍ ⁵ເມື່ອເຢໂຮຣາມຊົງເລີ່ມປົກຄອງນັ້ນ ພະອົງມີອາຍຸສາມສິບສອງປີ ແລະຊົງປົກ-ຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມ ແປດປີ ⁶ພະອົງຊົງດຳເນີນຕາມເສັ້ນທາງຂອງບັນດາກະສັດແຫ່ງອິສຣາ-ເອນ ຕາມຄືທີ່ລາຊະວົງອາຮາບກະທຳ ເພາະວ່າທິດາຂອງອາຮາບເປັນມະເຫສີຂອງພະອົງ ແລະພະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁷ຢ່າງໃດກໍດີ ພຣະຜູ້ເປັນ-ເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງທຳລາຍເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ ເພາະເຫດຄຳໝັ້ນສັນຍາຊົງພະອົງຊົງ ກະທຳໄວ້ກັບ ດາວິດ ແລະເຫດທີ່ພະອົງຊົງສັນຍາວ່າຈະປະທານຕະກຽງແກ່ດາວິດ ແລະແກ່ລູກຫລານຂອງ ພະອົງເປັນນິດ

ຄົນເອໂດມໄດ້ກະບົດ¹

⁸ໃນລາຊະການຂອງພະອົງ ເອໂດມໄດ້ກະບົດອອກຈາກການປົກຄອງຂອງຢູດາ ແລະຕັ້ງ ກະສັດຂຶ້ນເໜືອຕີນ ⁹ແລ້ວເຢໂຮຣາມກໍສະເດັດອອກໄປພ້ອມກັບບັນດາເຈົ້ານາຍ ແລະລົດຮີບ ທັງໝົດຂອງພະອົງ ພະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນໃນກາງຄືນໂຈມຕີຄົນເອໂດມທີ່ມາອ້ອມພະອົງ ແລະຜູ້ ບັງຄັບບັນຊາລົດຮີບໄວ້ ¹⁰ເອໂດມຈຶ່ງໄດ້ກະບົດອອກຈາກການປົກຄອງຂອງຢູດາ ຈົນທຸກມື້ນີ້ ເທື່ອນັ້ນລິບນາກໍໄດ້ກະບົດອອກຈາກການປົກຄອງຂອງພະອົງດ້ວຍ ເພາະວ່າພະອົງໄດ້ຊົງປະ ຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ ¹¹ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ພະອົງຊົງສ້າງ ປູຊະນິຍະສະຖານສູງໃນພູເຂົາຂອງຢູດາ ແລະຊົງນຳຊາວເຢຣູຊາເລັມໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ ພຣະເຈົ້າ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ຢູດາຫລົງຜິດໄປ

ກ່ອນເອລີຢາຂຶ້ນສະຫວັນ ເພິ່ນໄດ້ຂຽນຄຳທຳນວາຍເຖິງເຢໂຮຣາມ

¹²ແລະຈົດໝາຍສະບັບໜຶ່ງມາເຖິງພະອົງຈາກເອລີຢາຜູ້ທຳນວາຍວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງ ດາວິດ ບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ‘ເພາະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ດຳເນີນໃນບັນ-ດາເສັ້ນທາງຂອງເຢໂຮຊາຟັດພໍ່ຂອງເຈົ້າ ຫລືໃນບັນດາເສັ້ນທາງຂອງອາຊາກະສັດຂອງຢູດາ ¹³ແຕ່ໄດ້ເດີນໃນເສັ້ນທາງຂອງບັນດາກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະໄດ້ນຳຢູດາກັບຊາວເຢຣູ-ຊາເລັມໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າຄືກັບລາຊະວົງອາຮາບ ແລະເຈົ້າໄດ້ຂ້າພວກນ້ອງຊາຍ ຂອງເຈົ້າ ຜູ້ເປັນເຊື້ອວົງພໍ່ຂອງເຈົ້າ ທັງທີ່ພວກເຂົາດີກວ່າເຈົ້າ ¹⁴ເບິ່ງແມ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ຊົງນຳໄພພິບັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມາເໜືອຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ເມຍຂອງເຈົ້າ ແລະ

¹2 ປະຫວັດກະສັດ 8:20-22

ສິ່ງຂອງທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ¹⁵ແລະຕົວເຈົ້າເອງຈະມີຄວາມເຈັບປ່ວຍສາຫັດດ້ວຍພະຍາດລຳໄສ້ຂອງເຈົ້າ ຈົນກວ່າລຳໄສ້ຂອງເຈົ້າຈະອອກມາ ເພາະເຫດພະຍາດນັ້ນນັບມື້ນັບຮ້າຍແຮງ”

¹⁶ຫລາຍກວ່ານັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ຄວາມຮ້າຍຂອງຄົນຟິລິດສະຕິນ ແລະຂອງຄົນອາຫລັບ ຜູ້ຢູ່ໃກ້ກັບຄົນເອທິໂອເປຍທີ່ມີຕໍ່ເຢໂຮຣາມ ¹⁷ພວກເຂົາທັງຫລາຍຍົກທັບມາຕໍ່ສູ້ກັບຢູດາ ແລະບຸກລຸກເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ ແລະຂົນສົ່ງຂອງທັງໝົດທີ່ມີໃນລາຊະສຳນັກ ທັງບັນດາລູກຊາຍ ແລະມະເຫສີຂອງພະອົງ ຈຶ່ງບໍ່ມີລູກຊາຍເຫລືອໄວ້ໃຫ້ແກ່ພະອົງນອກຈາກເຢໂຮອາຣາດລູກຊາຍອົງສຸດທ້າຍຂອງພະອົງ

ເຢໂຮຣາມເປັນພະຍາດຊຶ່ງຮັກສາບໍ່ໄດ້

¹⁸ພາຍຫລັງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ລຳໄສ້ຂອງເຢໂຮຣາມເປັນພະຍາດຊຶ່ງຮັກສາບໍ່ໄດ້ ¹⁹ຕໍ່ມາເປັນເວລາຄົບສອງປີລຳໄສ້ຂອງພະອົງກໍອອກມາເພາະພະຍາດນັ້ນ ແລະພະອົງກໍສິ້ນພະຊົນດ້ວຍ ຄວາມທຸກທໍລະມານຢ່າງຍິ່ງ ປະຊາຊົນຂອງພະອົງບໍ່ໄດ້ກໍ່ແປວໄຟຖວາຍກຽດແກ່ພະອົງ ຄືກັບທີ່ໄດ້ກໍ່ແປວໄຟໃຫ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ

²⁰ເມື່ອພະອົງຊົງເລີ່ມປົກຄອງນັ້ນ ພະອົງມີອາຍຸສາມສິບສອງປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມ ແປດປີ ພະອົງໄດ້ຊົງຈາກໄປໂດຍບໍ່ມີໃຜອາໄລ ພວກເຂົາຝັງພະສົບໄວ້ໃນນະຄອນດາວິດ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໃນຊຸມຝັງສົບຂອງບັນດາກະສັດ

ບົດທີ 22

ອາຮາຊີຢາເປັນກະສັດເໜືອຢູດາ^[1]

¹ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມ ໄດ້ໃຫ້ອາຮາຊີຢາລູກຊາຍອົງສຸດທ້າຍຂອງພະອົງເປັນກະສັດແທນພະອົງ ເພາະຄົນໝູ່ນັ້ນມາເຖິງຄ້າຍກັບຄົນອາຫລັບ ໄດ້ຂ້າລູກຊາຍຜູ້ເປັນອ້າຍເສຍທັງໝົດ ດັ່ງນັ້ນອາຮາຊີຢາລູກຊາຍຂອງເຢໂຮຣາມກະສັດຂອງຢູດາຈຶ່ງຂຶ້ນປົກຄອງ ²ເມື່ອອາຮາຊີຢາເລີ່ມປົກຄອງນັ້ນ ພະອົງມີອາຍຸສີ່ສິບສອງປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມໜຶ່ງປີ ພະມານດາຂອງພະອົງຊົງພະນາມວ່າ ນາງອາທາລີຢາຫລານຂອງອິມຣີ ³ພະອົງຊົງດຳເນີນໃນທາງທັງຫລາຍແຫ່ງລາຊະວົງຂອງອາຮາບ ດ້ວຍ ເພາະວ່າພະມານດາຂອງພະອົງເປັນທີ່ປຶກສາໃນການເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພະອົງ ⁴ພະອົງຊົງເຮັດສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືກັບລາຊະວົງຂອງອາຮາບ ໄດ້ເຮັດ ເພາະວ່າຫລັງຈາກພະບິດາຂອງພະອົງສິ້ນພະຊົນແລ້ວ ພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍເປັນທີ່ປຶກສາຂອງພະອົງ ນຳໄປສູ່ຄວາມຈົບຫາຍຂອງພະອົງ

ອາຮາຊີຢາເຂົ້າຮ່ວມກັບເຢໂຮຣາມໃນການສູ້ຮົບທີ່ເມືອງຮາໂມດ-ກິເລອາດ^[1]

⁵ພະອົງຊົງປະຕິບັດຕາມຄຳປຶກສາຂອງພວກເຂົາ ແລະສະເດັດໄປກັບເຢໂຮຣາມລູກຊາຍ

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 8:24-26

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 8:28 [2] ປະຫວັດກະສັດ 11:13

ຂອງ ອາຮາບ ກະສັດແຫ່ງ ອິສຣາເອນ ເພື່ອເຮັດສົງຄາມກັບ ຮາຊາເອນ ກະສັດຂອງຊີເຣຍທີ່ ເມືອງ ຣາໂມດ-ກິເລອາດ ແລະຄົນຊີເຣຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ ໂຢຣາມບາດເຈັບ ⁶ພະອົງຊົງກັບມາທີ່ ເຢດຊະເຣເອນ ເພື່ອຮັກສາບາດແຜຊຶ່ງພະອົງໄດ້ຮັບທີ່ເມືອງຣາມາ ພະອົງຊົງຕໍ່ສູ້ກັບຮາຊາ- ເອນ ກະສັດຂອງຊີເຣຍ ແລ້ວອາຊາຣິຢາລູກຊາຍຂອງ ເຢໂຣຣາມ ກະສັດຂອງຢູດາ ສະເດັດ ລົງໄປເຝົ້າ ເຢໂຣຣາມ ລູກຊາຍຂອງ ອາຮາບ ໃນເມືອງ ເຢດຊະເຣເອນ ເພາະວ່າພະອົງປ່ວຍ ຫນັກ

⁷ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງກຳນົດໄວ້ແລ້ວວ່າ ຄວາມຫລົ່ມຈົມຂອງອາຮາຊີຢາຈະມາໂດຍທີ່ພະອົງສະ- ເດັດລົງໄປຍັງມາ ໂຢຣາມ ເພາະເມື່ອພະອົງສະເດັດໄປບ່ອນນັ້ນ ພະອົງສະເດັດອອກໄປກັບ ເຢ- ໂຣຣາມ ເພື່ອຈະປະທະກັບ ເຢຣູລູກຊາຍ ນິມຊີ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ຕັດລາ- ຊະວົງຂອງ ອາຮາບ ອອກເສຍ ⁸ແລະຍູ່ມາເມື່ອ ເຢຣູກຳລັງສຳເລັດໂທດລາຊະວົງຂອງ ອາຮາບ ເພິ່ນໄດ້ພົບເຈົ້ານາຍຂອງຢູດາ ແລະບັນດາລູກຊາຍອ້າຍຂອງ ອາຮາຊີຢາ ຜູ້ມາບົວລະບັດອາ- ຮາຊີຢາ ເພິ່ນກໍໄດ້ປະທານພວກເຂົາທັງຫລາຍເສຍ ⁹ເພິ່ນໄດ້ຄົ້ນຫາອາຮາຊີຢາ ແລະພະອົງກໍ ຖືກຈັບ (ຕອນທີ່ລີ້ພະອົງຢູ່ໃນຊາມາເຣຍ) ພວກເຂົາພາພະອົງມາຫາ ເຢຣູ ເພື່ອປະທານຊີວິດພະ ອົງເສຍ ພວກເຂົາກໍຝັງພະສົບໄວ້ ໂດຍກ່າວວ່າ “ພະອົງຊົງເປັນຫລານຂອງ ເຢໂຣຊາຟັດ ຜູ້ ສະແຫວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສິ້ນສຸດພະໂທຂອງພະອົງ” ແລະລາຊະວົງຂອງ ອາຮາຊີຢາບໍ່ ມີຜູ້ໃດສາມາດປົກຄອງລາຊະອານາຈັກໄດ້

¹⁰ເມື່ອ ອາທາລີຢາ ແມ່ຂອງ ອາຮາຊີຢາ ເຫັນວ່າລູກຊາຍຂອງພະນາງສິ້ນພະຊົນແລ້ວ ພະ ນາງກໍລຸກຂຶ້ນທຳລາຍເຊື້ອພະວົງແຫ່ງລາຊະວົງຂອງຢູດາ ຈົນໝົດ ¹¹ແຕ່ພະນາງ ເຢໂຣຊາບາ ລູກສາວຂອງກະສັດໄດ້ນຳ ໂຢອາດ ລູກຊາຍຂອງ ອາຮາຊີຢາ ໄປເສຍຈາກທ່າມກາງບັນດາລູກ ຊາຍຂອງກະສັດ ຜູ້ຊຶ່ງຈະຕ້ອງຖືກປະທານ ແລະພະນາງກໍເຊື່ອງໂຢອາດ ທັງຜູ້ລ້ຽງຂອງນາງ ໄວ້ໃນຫ້ອງພຣະວິຫານ ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ເຢໂຣຊາບາລູກສາວຂອງກະສັດເຢໂຣຣາມ ແລະເມຍ ຂອງປະໂລທິດ ເຢໂຣຢາດາ (ເພາະວ່າພະນາງເປັນນ້ອງສາວຂອງ ອາຮາຊີຢາ) ໄດ້ເຊື່ອງໂຢ- ອາດ ໃຫ້ພົ້ນຈາກພະນາງ ອາທາລີຢາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພະນາງປະທານ ໂຢອາດໄດ້ ¹²ແລະ ໂຢອາດໄດ້ ຢູ່ກັບນາງໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າເຊື່ອງຕົວຢູ່ຫົກປີ ຝ່າຍພະນາງ ອາທາລີຢາກໍໄດ້ປົກຄອງ ແຜ່ນດິນ

ບົດທີ 23

ເຊື້ອພະວົງແຫ່ງຢູດາຖືກທຳລາຍ ນອກຈາກໂຢອາດ^[ຂ]

¹ແຕ່ໃນປີທີ່ເຈັດ ເຢໂຣຢາດາໄດ້ກ້າແຂງຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ພວກນາຍຮ້ອຍເຮັດຄຳພັນສັນຍາກັບ ຕົນ ມີອາຊາຣິຢາລູກຊາຍເຢໂຣຣາມ ອິດຊະມາເອນລູກຊາຍເຢໂຣຣານັ້ນ ອາຊາຣິຢາລູກ ຊາຍ ໂອເບັດ ມາອາເສຢາລູກຊາຍອາດາຢາ ແລະເອລິຊາຟັດລູກຊາຍຊິກຣີ ²ພວກເຂົາທັງ- ຫລາຍທ່ຽວໄປທີ່ວ່າຢູດາ ແລະຮວບຮວມຄົນເລວີມາຈາກທຸກຫົວເມືອງຂອງຢູດາ ທັງບັນດາ ຫົວໜ້າຂອງບັນພະບູລຸດຂອງ ອິສຣາເອນ ມາຍັງ ເຢຣູຊາເລັມ ³ແລະບັນດາຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດກໍ

ເຮັດຄໍາໝັ້ນສັນຍາກັບກະສັດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຢໂຣຢາດາກ່າວແກ່ພວກເຂົາ ທັງຫລາຍວ່າ “ເບິ່ງແມ່ ລູກຊາຍຂອງກະສັດຈະປົກຄອງຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກ່ຽວກັບ ບັນດາລູກຊາຍຂອງດາວິດ ⁴ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງເຮັດຢ່າງນີ້ ຄືທ່ານຜູ້ເປັນປະໂລຫິດແລະຄົນ ເລວີ ຜູ້ອອກເວນຍາມໃນວັນສະບາໂຕໜຶ່ງໃນສາມ ໃຫ້ເປັນຄົນເຝົ້າປະຕູ ⁵ແລະໜຶ່ງໃນສາມໃຫ້ ຢູ່ທີ່ພະລາຊະສານັກ ແລະໜຶ່ງໃນສາມໃຫ້ຢູ່ທີ່ປະຕູໂຂງ ແລະໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງຢູ່ໃນເດີນ ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁶ແຕ່ຢ່າໃຫ້ຈັກຄົນໜຶ່ງເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນອກຈາກປະໂລຫິດ ແລະຄົນເລວີທີ່ບົວລະບັດຢູ່ ພວກເຂົາທັງຫລາຍເຂົ້າໄປໄດ້ ເພາະ ພວກເຂົາບໍລິສຸດ ແຕ່ປະຊາຊົນທັງປວງຈະຕ້ອງຮັກສາການບັງຄັບບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁷ໃຫ້ຄົນເລວີອ້ອມກະສັດໄວ້ ແຕ່ລະຄົນໃຫ້ຖືອາວຸດ ແລະຜູ້ໃດເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານນັ້ນຈະ ຕ້ອງຖືກປະທານ ຈົ່ງຢູ່ກັບກະສັດເມື່ອພະອົງສະເດັດເຂົ້າມາ ແລະເມື່ອພະອົງສະເດັດອອກໄປ”

⁸ຄົນເລວີ ແລະຄົນຢູດາທັງປວງໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ປະໂລຫິດເຢໂຣຢາດາໄດ້ບັນຊາໄວ້ ພວກ ເຂົາຕ່າງກໍນໍາຄົນຂອງຕົນມາ ຄືທັງຄົນທີ່ອອກເວນຍາມໃນວັນສະບາໂຕ ແລະບັນດາຄົນເຫລົ່າ- ນັ້ນທີ່ຈະເຂົ້າເວນຍາມ ໃນວັນສະບາໂຕ ເພາະເຢໂຣຢາດາບໍ່ໄດ້ປ່ອຍກອງເວນຍາມ ⁹ແລະ ເຢໂຣຢາດາປະໂລຫິດໄດ້ມອບຫອກກັບຫອກ ແລະໂລ່ຊິ່ງເປັນຂອງກະສັດດາວິດທີ່ຢູ່ໃນພຣະ- ວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງຮ້ອຍ ¹⁰ແລະໄດ້ຕັ້ງປະຊາຊົນທັງໝົດໃຫ້ອ້ອມກະ- ສັດໄວ້ ທຸກຄົນຖືອາວຸດຕັ້ງແຕ່ດ້ານຂວາຂອງພຣະວິຫານຮອດດ້ານຊ້າຍຂອງພຣະວິຫານ ຮອບ ແທ່ນບູຊາ ແລະພຣະວິຫານ ¹¹ແລ້ວພວກເຂົານໍາລູກຊາຍຂອງກະສັດອອກມາ ແລະສຸບມົງກຸດ ໃຫ້ພະອົງ ມອບພະໂອວາດໃຫ້ແກ່ພະອົງ ແລະຕັ້ງພະອົງໄວ້ເປັນກະສັດ ເຢໂຣຢາດາກັບລູກ ຊາຍຂອງເພິ່ນກໍເຈີມພະອົງ ແລະຮ້ອງວ່າ “ຂໍກະສັດຊົງພະຈະເລີນ”

ໂຢອາດເປັນກະສັດເໜືອຢູດາ^[1]

¹²ເມື່ອອາທາລິຢາໄດ້ຍິນສຽງປະຊາຊົນແລ່ນ ແລະສັນລະເສີນກະສັດ ພະນາງກໍສະເດັດ ເຂົ້າໄປຫາປະຊາຊົນໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹³ແລະເມື່ອພະນາງທອດພະເນດ ເບິ່ງແມ່ ມີກະສັດປະທັບຍືນຢູ່ທີ່ເສົາຂອງພະອົງຊື່ທາງເຂົ້າ ບັນດາຜູ້ບັງຄັບກອງທັບ ແລະທະ- ຫານເປົ່າແກກຢູ່ຂ້າງກະສັດ ແລະປະຊາຊົນທັງປວງ ແຫ່ງແຜ່ນດິນ ກໍຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະເປົ່າ ແກບັນດານັກຮ້ອງພ້ອມກັບເຄື່ອງດົນຕີຂອງພວກເຂົາກໍນໍາການສັນລະເສີນ ພະນາງອາທາລິຢາ ກໍຈັກເສື້ອຜ້າຂອງພະນາງ ຊົງຮ້ອງວ່າ “ກະບົດ ກະບົດ” ¹⁴ແລ້ວປະໂລຫິດເຢໂຣຢາດາຈຶ່ງນໍາ ບັນດານາຍຮ້ອຍຜູ້ບັນຊາການກອງທັບອອກມາ ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ “ຈົ່ງຄຸມຕົວພະນາງອອກມາ ລະຫວ່າງແຖວທະຫານ ຜູ້ໃດທີ່ຕາມພະນາງໄປກໍໃຫ້ປະທານຊີວິດເສຍດ້ວຍດາບ” ເພາະປະ- ໂລຫິດກ່າວວ່າ “ຢ່າປະທານພະນາງໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ¹⁵ພວກເຂົາຈຶ່ງຈັບ ພະນາງ ແລ້ວພະນາງກໍສະເດັດໄປທີ່ທາງເຂົ້າປະຕູຄອກມ້າໃນພະລາຊະວັງ ແລ້ວຖືກປະທານ

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 11:4-12

ເສຍບ່ອນນັ້ນ

ການປະທານຊີວິດຂອງພະນາງອາທາລີຢາຜູ້ທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ^[1]

¹⁶ເຢໂຣຢາດາ ໄດ້ເຮັດຄຳໝັ້ນສັນຍາລະຫວ່າງເພິ່ນເອງກັບປະຊາຊົນທັງປວງ ແລະກະສັດ ວ່າ ພວກເຂົາທັງຫລາຍຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁷ແລ້ວປະຊາຊົນທັງປວງກໍໄປ ທີ່ວິຫານຂອງພະບາອານ ເພື່ອທຳລາຍເສຍ ແລະທຸບແທ່ນບູຊາກັບຮູບເຄົາລົບຂອງພະບາ- ອານນັ້ນໃຫ້ເປັນປ່ຽງໆ ພວກເຂົາປະທານປະໂລຫິດມັດຕານຂອງພະບາອານ ເສຍຕໍ່ໜ້າແທ່ນ ບູຊາ ¹⁸ເຢໂຣຢາດາ ວາງເວນຍາມໄວ້ເບິ່ງແຍງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພາຍໃຕ້ການ ຄວບຄຸມຂອງປະໂລຫິດແຫ່ງຄົນເລວີ ຜູ້ທີ່ດາວິດຊົງຈັດຕັ້ງໃຫ້ເບິ່ງແຍງພຣະວິຫານຂອງພຣະ- ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດຂອງ ໂມເຊ ດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະການຮ້ອງເພງ ຕາມຄຳສັ່ງຂອງດາວິດ ¹⁹ເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງຜູ້ ເຝົ້າປະຕູໄວ້ທີ່ປະຕູຮົ້ວພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ມີມົນທົນດ້ວຍປະການໜຶ່ງ ປະການໃດເຂົ້າໄປ ²⁰ເພິ່ນໄດ້ນຳຜູ້ບັງຄັບກອງຮ້ອຍ ຂ້າລາຊະການ ຜູ້ປົກຄອງປະຊາຊົນ ແລະບັນດາປະຊາຊົນແຫ່ງແຜ່ນດິນ ແລະໄດ້ເຊີນກະສັດລົງມາຈາກພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້- ເປັນເຈົ້າໄປທາງປະຕູເທິງ ໄປສູ່ພະລາຊະສຳນັກ ແລະໄດ້ເຊີນກະສັດປະທັບເທິງພະລາຊະ ບັນລັງແຫ່ງລາຊະອານາຈັກ ²¹ບັນດາປະຊາຊົນແຫ່ງແຜ່ນດິນກໍປິຕິຍິນດີ ແລະເມືອງກໍສະຫງົບ ງຽບຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ປະທານພະນາງອາທາລີຢາ ເສຍດ້ວຍດາບແລ້ວ

ບົດທີ 24

ເຢໂຣຢາດາຕັ້ງໂຢອາດເປັນກະສັດ^[2]

¹ເມື່ອ ໂຢອາດ ໄດ້ເລີ່ມປົກຄອງນັ້ນ ພະອົງມີອາຍຸເຈັດປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນເມືອງເຢຣູຊາ- ເລັມສີ່ສິບປີ ມານດາຂອງພະອົງຊົງພະນາມວ່າ ນາງ ຊິບີຢາແຫ່ງເມືອງເບເອ-ເຊບາ ²ແລະ ໂຢອາດຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດຊົ່ວອາຍຸຂອງປະ- ໂລຫິດເຢໂຣຢາດາ ³ເຢໂຣຢາດາ ຫາມະເຫສີໃຫ້ພະອົງສອງອົງ ແລະພະອົງກໍໃຫ້ກຳເນີດລູກ ຊາຍ ແລະລູກສາວຫລາຍອົງ

ໂຢອາດປົກຄອງເໜືອຢູດາ^[3]

⁴ຕໍ່ມາພາຍຫລັງ ໂຢອາດຊົງຕັ້ງພະໄທທີ່ຈະສ້ອມແປງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁵ພະ ອົງຊົງປະຊຸມປະໂລຫິດ ແລະຄົນເລວີ ໂດຍກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ “ຈົ່ງອອກໄປຕາມຫົວເມືອງ ຢູດາ ແລະເກັບເງິນຈາກອິສຣາເອນທັງປວງ ເພື່ອສ້ອມແປງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງ ເຈົ້າເປັນປົງໄປ ແລະຈົ່ງຮິບເຮັດວຽກນັ້ນ” ແຕ່ຄົນເລວີບໍ່ເລັ່ງເຮັດວຽກ

⁶ແລ້ວກະສັດຈຶ່ງເອີ້ນ ເຢໂຣຢາດາຜູ້ເປັນຫົວໜ້າ ແລະກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ “ເຫດໃດທ່ານບໍ່ຮຽກ-

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 11:13-16 [2]2 ປະຫວັດກະສັດ 11:17-20 [3]2 ປະຫວັດກະສັດ 12:13

ຮ້ອງໃຫ້ຄົນ ເລວີນໍາເງິນເສຍສ່ວຍເຂົ້າມາຈາກຢູດາ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງ ໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍານົດໄວ້ ໃຫ້ຊຸມນຸມຊົນ ອິສຣາເອນ ນໍາມາເພື່ອທໍາເຕັ້ນພຣະໂອວາດ” ⁷ ເພາະບັນດາລູກຊາຍຂອງພະນາງ ອາທາລີຢາ ຍິງຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍຄົນນັ້ນ ໄດ້ບຸ້ນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ເອົາສິ່ງຂອງທີ່ມອບຖວາຍທັງໝົດຂອງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບໃຫ້ແກ່ພະບາອານ

ພວກປະໂລຫິດທີ່ບໍ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ງານຂອງພຣະເຈົ້າ^[1]

⁸ກະສັດ ຈິ່ງ ຊົງບັນຊາພວກເຂົາ ໃຫ້ເຮັດທົບໜ່ວຍໜຶ່ງວາງໄວ້ນອກປະຕູພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁹ ແລະມີຄໍາປະກາດໄປທົ່ວຢູດາ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ ໃຫ້ເສຍສ່ວຍຕາມທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າກໍານົດແກ່ອິສຣາເອນ ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ເຂົ້າມາຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁰ບັນດາເຈົ້ານາຍທັງໝົດ ແລະປະຊາຊົນທັງປວງກໍບໍ່ຕິຍົນດີ ແລະນໍາຄໍາເສຍສ່ວຍຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍມາປ່ອນລົງໃນທົບຈົນຄົບ ¹¹ຕໍ່ມາເມື່ອຄົນເລວີນໍາທົບເຂົ້າມາໃຫ້ພະນັກງານຂອງກະສັດເມື່ອໃດ ແລະເມື່ອພວກເຂົາເຫັນວ່າມີເງິນຫລາຍ ເລຂາ ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງມະຫາປະໂລຫິດຈະເຂົ້າມາຖອກທົບອອກ ແລະນໍາທົບກັບໄປໄວ້ປ່ອນເກົ່າ ພວກເຂົາເຮັດຢ່າງນີ້ທຸກມື້ ແລະເກັບເງິນໄດ້ເປັນຈໍານວນຫລາຍ

¹²ກະສັດ ແລະ ເຢໂຣຢາດາ ກໍມອບໃຫ້ແກ່ບັນດາຜູ້ເບິ່ງແຍງກິດຈະການຂອງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຈ້າງຊ່າງກໍ ຊ່າງໄມ້ໃຫ້ສ້ອມແປງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທັງຄົນງານຊ່າງເຫລັກ ແລະຊ່າງທອງເຫລືອງ ໃຫ້ສ້ອມແປງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹³ບັນດາຄົນທີ່ຮັບຈ້າງເຮັດວຽກຈິ່ງໄດ້ເຮັດວຽກ ແລະງານສ້ອມແປງກໍດໍາເນີນກ້າວໜ້າໃນມືຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາໄດ້ສ້ອມແປງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຕາມຂະໜາດເດີມ ແລະເສີມໃຫ້ແຂງແຮງຂຶ້ນ ¹⁴ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເຮັດສໍາເລັດແລ້ວ ເຂົາກໍນໍາເງິນທີ່ເຫລືອຢູ່ມາຕໍ່ໜ້າພະພັກກະສັດ ແລະເຢໂຣຢາດາ ພວກເຂົາຈິ່ງເອົາເງິນນັ້ນເຮັດເຄື່ອງໃຊ້ສໍາລັບພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືເຄື່ອງໃຊ້ສໍາລັບການບົວລະບັດ ທັງສໍາລັບການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ແລະຖ້ວຍ ແລະພາຊະນະຄໍາ ແລະເງິນ ພວກເຂົາໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫລອດຊົ່ວຄາວຂອງເຢໂຣຢາດາ

ການສ້ອມແປງພຣະວິຫານ^[2]

¹⁵ເມື່ອ ເຢໂຣຢາດາ ເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວ ກໍສິ້ນຊີວິດ ເມື່ອສິ້ນຊີວິດນັ້ນເພິ່ນມີອາຍຸໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບປີ ¹⁶ພວກເຂົາກໍຝັງສົບເພິ່ນໄວ້ໃນນະຄອນຂອງດາວິດທ່າມກາງບັນດາກະສັດ ເພາະເພິ່ນໄດ້ກະທໍາການດີໃນອິສຣາເອນ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ

¹⁷ຫລັງຈາກທີ່ເຢໂຣຢາດາສິ້ນຊີວິດແລ້ວບັນດາເຈົ້ານາຍແຫ່ງຢູດາ ໄດ້ເຂົ້າມາຖວາຍບັງຄົມຕໍ່ກະສັດ ແລ້ວກະສັດຊົງຟັງຄໍາທູນຂອງພວກເຂົາ ¹⁸ພວກເຂົາໄດ້ປະຖົມພຣະວິຫານຂອງພຣະ-

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 12:48 [2] ປະຫວັດກະສັດ 12:9-16

ຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະບົວລະບັດບັນດາເສົາຮູບເຄົາລົບ ແລະຮູບເຄົາລົບ ພຣະພິໂລດໄດ້ລົງມາເໜືອຢູດາ ແລະເຢຣູຊາເລັມ ເພາະບາບຂອງພວກເຂົາ
19 ແຕ່ພຣະອົງຍັງຊົງໃຊ້ຜູ້ທຳນາຍມາທຳມາກາງພວກເຂົາເພື່ອຈະນຳພວກເຂົາໃຫ້ກັບມາຫາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນພະຍານຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ ແຕ່ພວກເຂົາກໍບໍ່ຍອມຫງ່ຽງຫຼັງ

ເຢໂຮຢາດາເສຍຊີວິດ

20 ແລ້ວພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສວມທັບເຊຄາຣີຢາລູກຊາຍເຢໂຮຢາດາ ເພິ່ນຍືນຢູ່ ເໜືອປະຊາຊົນແລະກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ “ພຣະເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ‘ເປັນຫຍັງທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງ ລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອັນເປັນເຫດໃຫ້ທ່ານຈະເລີນຂຶ້ນບໍ່ໄດ້’ ເພາະທ່ານທັງ- ຫລາຍໄດ້ປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມທ່ານ” 21 ພວກເຂົາທັງຫລາຍຄິດຮ້າຍຕໍ່ເຊ- ຄາຣີຢາ ແລະໂດຍຄຳບັນຊາຂອງກະສັດ ພວກເຂົາຈຶ່ງແກວ່ງຫິນໃສ່ເພິ່ນໃນເດີ່ນພຣະວິຫານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ 22 ດັ່ງນີ້ແຫລະ ກະສັດໂຢອາດຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມກະລຸນາທີ່ເຢ- ໂຮຢາດາພໍ່ຂອງເຊຄາຣີຢາໄດ້ສະແດງຕໍ່ພະອົງ ແຕ່ໄດ້ຊົງປະຫານລູກຊາຍຂອງເພິ່ນເສຍ ແລະເມື່ອພວກເຂົາກຳລັງຈະຕາຍ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ “ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທອດພຣະເນດ ແລະແກ້ແຄ້ນແທນ”

23 ຕໍ່ມາເມື່ອຮອດທ້າຍປີ ກອງທັບຂອງຄົນຊີເຣຍກໍມາຕໍ່ສູ້ກັບໂຢອາດ ພວກເຂົາມາຮອດຢູ- ດາ ແລະເຢຣູຊາເລັມ ແລ້ວໄດ້ທຳລາຍບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງປະຊາຊົນຈາກໝູ່ປະຊາຊົນ ແລະ ສົ່ງເຄື່ອງທີ່ຍືດໄດ້ທັງໝົດໄປໃຫ້ກະສັດແຫ່ງດາມາເຊ 24 ເຖິງວ່າກອງທັບຄົນຊີເຣຍມາແຕ່ໜ້ອຍ ຄົນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບກອງທັບໃຫຍ່ໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຂົາ ເພາະຢູດາໄດ້ປະຖິ້ມພຣະຜູ້- ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້ແຫລະ ຄົນຊີເຣຍຈຶ່ງໄດ້ລົງໂທດໂຢອາດ

ປະຊາຊົນເອົາຫິນແກວ່ງໃສ່ເຊຄາຣີຢາ

25 ເມື່ອພວກເຂົາຈາກພະອົງໄປ ຂ້າລາຊະການຂອງພະອົງ ກໍຄິດຮ້າຍຕໍ່ພະອົງ ເພາະເລືອດ ຂອງລູກຊາຍເຢໂຮຢາດາປະໂລຫິດ ແລະໄດ້ປະຫານພະອົງເສຍທີ່ເທິງຕຽງນອນ ພະອົງກໍສິ້ນ ພະຊົນ ພວກເຂົາຝັງພະສົບໄວ້ໃນນະຄອນດາວິດ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຝັງພະສົບໄວ້ໃນຂຸມຝັງສົບຂອງ ບັນດາກະສັດ 26 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຄິດຮ້າຍຕໍ່ພະອົງ ຄືຊາບາດລູກຊາຍນາງຊິເມອາດຄົນອຳໂມນ ແລະເຢໂຮຊາບັດລູກຊາຍນາງຊິເມອາດຄົນໂມອາບ

27 ເລື່ອງລາວແຫ່ງລູກຊາຍຂອງພະອົງ ແລະພາລະອັນໜັກຫລວງທີ່ຕົກຢູ່ແກ່ພະອົງ ແລະ ການສ້ອມແປງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ກໍມີບັນຫີກໄວ້ໃນໜັງສືເລື່ອງລາວຂອງກະສັດ ແລະ ອາມາຊີຢາລູກຊາຍຂອງພະອົງຂຶ້ນປົກຄອງແທນພະອົງ

ບົດທີ 25

ໄຢອາດສິ້ນພະຊົນ^[1]

¹ເມື່ອອາມາຊີຢາເລີ່ມປົກຄອງນັ້ນ ພະອົງມີອາຍຸຊາວທ້າປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມ ຊາວເກົ່າປີ ພະມານດາຂອງພະອົງຊົງພະນາມວ່າ ເຢໂຮອັດດັນ ຊາວເຢຣູຊາເລັມ ²ແລະພະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ພໍພຣະໂທໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍພະໂທທີ່ແທ້ຈິງ

³ແລະຢູ່ມາພໍລາຊະອານາຈັກຢູ່ໃນພະຫັດຂອງພະອົງຢ່າງໝັ້ນຄົງແລ້ວ ພະອົງຊົງປະທານຊີວິດຂ້າລາຊະການຂອງພະອົງ ຜູ້ທີ່ຂ້າພໍຂອງພະອົງ ⁴ແຕ່ພະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງປະທານຊີວິດລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ ແຕ່ໄດ້ຊົງກະທຳຕາມທີ່ມີບັນຫົກໄວ້ໃນໜັງສືພຣະບັນຍັດຂອງໂມເຊ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນຊາໄວ້ນັ້ນວ່າ “ຢ່າໃຫ້ພໍ້ຕ້ອງຮັບໂທດເຖິງຕາຍແທນລູກຂອງຕົນ ຫລືໃຫ້ລູກຕ້ອງຮັບໂທດເຖິງຕາຍແທນພໍ້ຂອງຕົນ ໃຫ້ທຸກຄົນຮັບໂທດເຖິງຕາຍເນື່ອງດ້ວຍບາບຂອງຄົນນັ້ນເອງ”

ອາມາຊີຢາປົກຄອງຢູ່ເໜືອຢູດາ

⁵ແລ້ວອາມາຊີຢາໄດ້ປະຊຸມພວກຢູດາ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ພາຍໃຕ້ຜູ້ບັງຄັບກອງພັນ ແລະຜູ້ບັງຄັບກອງຮ້ອຍ ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງຕົນ ຄືຢູດາ ແລະເບັນຢາມິນທັງໝົດ ພະອົງໄດ້ຊົງນັບຄົນທີ່ມີອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ ແລະຊົງເຫັນວ່າມີຊາຍໜຸ່ມສາມແສນຄົນ ສາມາດເຂົ້າເຮັດສົງຄາມ ສາມາດຖືຫອກ ແລະໂລ່ ⁶ນອກຈາກນັ້ນ ພະອົງຊົງຈ້າງທະຫານທີ່ເກັ່ງກ້າຈາກອິສຣາເອນໜຶ່ງແສນຄົນເປັນເງິນໜຶ່ງຮ້ອຍຕະລັນຕີນ

⁷ແຕ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຄົນໜຶ່ງມາເຝົ້າພະອົງທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ກະສັດ ຂໍຢ່າໃຫ້ກອງທັບອິສຣາເອນໄປກັບພະອົງ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບອິສຣາເອນ ຄືກັບຄົນເອຟຣາຢິມ ເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດ ⁸ແຕ່ຖ້າພະອົງຄາດໝາຍວ່າໂດຍວິທີນີ້ ພະອົງຈະເຂັ້ມແຂງພໍທີ່ຈະເຂົ້າສົງຄາມ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງແກວ່ງພະອົງລົງຕໍ່ໜ້າສັດຕູ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງລິດທີ່ຈະຊ່ວຍໄວ້ ຫລືຖິ້ມໄປໄດ້” ⁹ແລະອາມາຊີຢາກ່າວກັບຄົນຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ “ແຕ່ເຮົາຈະເຮັດປະການໃດໃນເລື່ອງເງິນໜຶ່ງຮ້ອຍຕະລັນຕີນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ກອງທັບອິສຣາເອນໄປແລ້ວນັ້ນ” ແລ້ວຄົນຂອງພຣະເຈົ້າທູນຕອບວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສາມາດທີ່ຈະປະທານແກ່ພະອົງຫລາຍກວ່ານີ້ອີກຫລາຍເທົ່າ” ¹⁰ແລະອາມາຊີຢາກໍຊົງປິດປ່ອຍກອງທັບຊຶ່ງມາຫາພະອົງຈາກເອຟຣາຢິມໃຫ້ກັບໄປເຮືອນອີກພວກເຂົາຈຶ່ງຮ້າຍຢູດາຫລາຍ ແລະໄດ້ກັບເຮືອນດ້ວຍຄວາມໂກດຮ້າຍ ຢ່າງຮຸນແຮງ ¹¹ແຕ່ອາມາຊີຢາຊົງກ້າແຂງຂຶ້ນ ແລະຊົງນຳທະຫານຂອງພະອົງອອກໄປຍັງພູເຂົາເກືອ ແລະໂຈມຕີຄົນເສອີໜຶ່ງໝື່ນຄົນ ¹²ຄົນຢູດາຈັບເປັນໄດ້ໜຶ່ງໝື່ນຄົນ ແລະພາພວກເຂົາໄປທີ່ຈອມຜາ ແລະຖິ້ມລົງເຫວນັ້ນ ພວກເຂົາກໍຕົກລົງມຸ່ນເປັນຕ່ອນໆ ¹³ແຕ່ຄົນຂອງກອງທັບຊຶ່ງອາມາຊີຢາຊົງປິດ

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 12:19-21

ໃຫ້ກັບໄປ ແລະບໍ່ໃຫ້ໄປຮົບດ້ວຍນັ້ນ ພວກເຂົາລ້າຖອຍເຂົ້າໂຈມຕີທົວເມືອງຂອງຢູດາ ຕັ້ງແຕ່ ຊາມາເຣຍເຖິງເບັດ-ໂຮໂຣນ ແລະຂ້າປະຊາຊົນສາມພັນຄົນ ແລະຍຶດສິ່ງຂອງໄປເປັນຈຳນວນ ຫລາຍ

¹⁴ ແລະຢູ່ມາເມື່ອອາມາຊີຢາສະເດັດກັບຈາກການຂ້າພັນຄົນເອໂດມ ພະອົງຊົງນຳຮູບເຄົາ- ລົບຂອງຊາວເສອີມາຕັ້ງໄວ້ເປັນພະຂອງພະອົງ ແລະກາບນະມັດສະການພະເທລິານັ້ນ ຊົງ ເຜົາເຄື່ອງຫອມຖວາຍ ¹⁵ ເພາະສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮ້າຍຕໍ່ອາມາຊີຢາ ແລະຊົງໃຊ້ຜູ້ທຳ- ນວາຍຄົນໜຶ່ງໄປຫາ ທູນພະອົງວ່າ “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງສະແຫວງຫາພະຂອງຊົນຊາດໜຶ່ງ ຊຶ່ງບໍ່ ສາມາດຊ່ວຍຊົນຊາດຂອງຕົນເອງໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງເຈົ້າໄດ້” ¹⁶ ຢູ່ມາຂະນະທີ່ລາວກຳລັງທູນຢູ່ ກະສັດກ່າວກັບລາວວ່າ “ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນທີ່ປຶກສາຂອງກະສັດຫລື ຢຸດ! ເປັນຫຍັງ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍ” ຜູ້ທຳນວາຍນັ້ນຈຶ່ງຢຸດ ແຕ່ທູນວ່າ “ຂ້າພະອົງຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຕັ້ງພຣະໄທ ຈະທຳລາຍພະອົງ ເພາະພະອົງຊົງກະທຳເຊັ່ນນີ້ ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງຟັງຄຳປຶກສາຂອງຂ້າພະອົງ”

ຢູດາບຸກລຸກເອໂດມ

¹⁷ ແລ້ວອາມາຊີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາໄດ້ຊົງຮັບຄຳປຶກສາ ແລະຊົງໃຊ້ໃຫ້ໄປເຝົ້າໂຢອາດລູກ ຊາຍຂອງເຢໂຮອາຣາດ ລູກຊາຍຂອງເຢຣູ ກະສັດຂອງອິສຣາເອນທູນວ່າ “ມາແມ ໃຫ້ເຮົາ ທັງສອງມາປະເຊີນໜ້າກັນ” ¹⁸ ແລະ ໂຢອາດ ກະສັດແຫ່ງ ອິສຣາເອນ ຊົງໃຊ້ໄປຍັງ ອາມາຊີຢາ ກະສັດແຫ່ງ ຢູດາວ່າ “ຕົ້ນຜັກໜາມເທິງ ເລບານອນ ສົ່ງຂ່າວໄປຫາຕົ້ນສົນເທິງ ເລບານອນ ວ່າ ‘ຈົ່ງຍົກລູກສາວຂອງເຈົ້າໃຫ້ເປັນເມຍລູກຊາຍຂອງເຮົາ’ ແລະສັດປ່າໂຕໜຶ່ງແຫ່ງ ເລບານອນ ຜ່ານມາ ຢຽບຕົ້ນຜັກໜາມລົງເສຍ ¹⁹ ທ່ານວ່າ ‘ເບິ່ງແມ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໂຈມຕີເອໂດມ’ ແລະ ຈິດໃຈຂອງທ່ານກໍຈອງຫອງຂຶ້ນໃນຄວາມໂອ້ອວດ ແຕ່ຈົ່ງຢູ່ກັບເຮືອນເຖິດ ເພາະເຫດໃດທ່ານ ຈົ່ງເລົ່າໃຈຕົນເອງໃຫ້ຕໍ່ສູ້ ແລະຮັບອັນຕະລາຍ ອັນຈະໃຫ້ທ່ານລົ້ມລົງ ທັງທ່ານ ແລະຢູດາ”

²⁰ ແຕ່ອາມາຊີຢາບໍ່ຊົງຟັງເພາະເປັນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພະອົງຈະຊົງມອບພວກເຂົາ ທັງຫລາຍໄວ້ໃນມືຂອງສັດຕູ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຊອກຫາພະແຫ່ງ ເອໂດມ ²¹ ໂຢອາດກະສັດ ແຫ່ງ ອິສຣາເອນ ຈຶ່ງສະເດັດຂຶ້ນໄປ ພະອົງ ແລະອາມາຊີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາໄດ້ປະເຊີນໜ້າ ກັນທີ່ເບັດ-ເຊເມັດ ຊຶ່ງເປັນຂອງຢູດາ ²² ຢູດາກໍຟ່າຍແພ້ອິສຣາເອນ ແລະທຸກຄົນກໍໜີກັບໄປ ເດີນຂອງຕົນ ²³ ໂຢອາດກະສັດແຫ່ງ ອິສຣາເອນ ຊົງຈັບ ອາມາຊີຢາກະສັດແຫ່ງ ຢູດາລູກຊາຍ ຂອງ ໂຢອາດ ລູກຊາຍຂອງ ເຢໂຮອາຣາດທີ່ເບັດ-ເຊເມັດ ແລະນຳພະອົງມາຍັງ ເຢຣູຊາເລັມ ຊົງທຳລາຍກຳແພງ ເຢຣູຊາເລັມ ລົງສີ່ຮ້ອຍສອກ ຕັ້ງແຕ່ປະຕູເອຟຣາຍິມ ເຖິງປະຕູແຈ ²⁴ ແລະ ພະອົງຊົງຍຶດຄຳ ແລະເງິນທັງໝົດ ທັງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຊຶ່ງພົບໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໃນ ຄວາມຮັກສາຂອງ ໂອເບັດ ເອໂດມ ທັງຄັງຊັບຂອງສຳນັກພະລາຊະວັງ ພ້ອມກັບຄົນປະກັນ ດ້ວຍ ແລະພະອົງສະເດັດກັບໄປຍັງຊາມາເຣຍ

²⁵ ອາມາຊີຢາ ລູກຊາຍຂອງ ໂຢອາດກະສັດແຫ່ງຢູດາ ຊົງພະຊົນຢູ່ສິບຫ້າປີ ຫລັງຈາກການ ສະຫວັນນະຄົດຂອງ ໂຢອາດ ລູກຊາຍຂອງ ເຢໂຮອາຣາດ ກະສັດແຫ່ງ ອິສຣາເອນ

ສົງຄາມລະຫວ່າງຢູດາກັບອິສຣາເອນ^[1]

²⁶ສ່ວນພະລາຊະກິດນອກນັ້ນຂອງອາມາຊີຢາ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ ກໍໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືຂອງກະສັດແຫ່ງຢູດາ ແລະອິສຣາເອນ ²⁷ນັບແຕ່ເວລາທີ່ອາມາຊີຢາຊົງຫັນໄປຈາກການຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍຄິດກະບົດ ຕໍ່ພະອົງໃນເຢຣູຊາເລັມ ແລະພະອົງຊົງໜີໄປທີ່ລາກິດ ແຕ່ພວກເຂົາໄປຕາມພະອົງທີ່ລາກິດ ແລະປະທານພະອົງເສຍບ່ອນນັ້ນ ²⁸ພວກເຂົານຳພະສົບໃສ່ຫລັງມ້າກັບມາ ແລະຝັງໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງໃນເມືອງແຫ່ງຢູດາ

ບົດທີ 26

ການສິ້ນພະຊົນຂອງອາມາຊີຢາ^[1]

¹ປະຊາຊົນທັງໝົດແຫ່ງຢູດາຈຶ່ງຕັ້ງອຸດຊີຢາ ຜູ້ຊຶ່ງມີອາຍຸສິບຫົກປີ ໃຫ້ເປັນກະສັດແທນອາມາຊີຢາບິດາຂອງພະອົງ ²ພະອົງຊົງສ້າງເມືອງເອລັດ ແລະໃຫ້ກັບຄືນແກ່ຢູດາຫລັງຈາກທີ່ກະສັດຊົງລ່ວງລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ

³ເມື່ອອຸດຊີຢາຊົງເລີ່ມປົກຄອງນັ້ນ ພະອົງມີອາຍຸສິບຫົກປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມຫ້າສິບສອງປີ ພະມານດາຂອງພະອົງຊົງພະນາມວ່າ ເຢໂກລິຢາ ຊາວເຢຣູຊາເລັມ ⁴ແລະພະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ພໍພຣະໄທໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມທີ່ອາມາຊີຢາພໍຂອງພະອົງໄດ້ຊົງກະທຳທຸກປະການ ⁵ພະອົງຊົງສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າໃນສະໄໝຂອງເຊຄາຣີຢາ ຜູ້ເຂົ້າໃຈໃນນິມິດຕ່າງໆຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະຕາບໃດທີ່ພະອົງສະແຫວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງກະທຳໃຫ້ພະອົງຈະເລີນ

ອຸດຊີຢາເປັນກະສັດແທນອາມາຊີຢາ^[2]

⁶ພະອົງສະເດັດອອກໄປເຮັດສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບຄົນຟິລິດສະຕິນ ແລະພັງກຳແພງເມືອງກັດ, ກຳແພງເມືອງຢັບເນ, ກຳແພງເມືອງອາຊະໂດດ, ພະອົງຊົງສ້າງຫົວເມືອງໃນເຂດແດນອາຊະໂດດ ແລະບ່ອນອື່ນໆອີກທ່າມກາງຄົນຟິລິດສະຕິນ ⁷ພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ວຍພະອົງໃນການຕໍ່ສູ້ຄົນຟິລິດສະຕິນ ແລະຕໍ່ສູ້ຄົນອາຫລັບທີ່ອາໄສຢູ່ໃນກູເຣ-ບາອານ ແລະຕໍ່ສູ້ກັບຄົນເມອູນິມ ⁸ຊົນອຳໂມນ ໄດ້ຖວາຍບັນນາການແກ່ອຸດຊີຢາ ແລະພະນາມຂອງພະອົງກໍແຕ່ອອກໄປເຖິງເຂດແດນເອຢິບ ເພາະພະອົງຊົງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຫລາຍ

⁹ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ອຸດຊີຢາຊົງສ້າງບ້ອມໃນເຢຣູຊາເລັມທີ່ປະຕູແຈ ທີ່ປະຕູພູເຂົາ ແລະບ່ອນກຳແພງໂຄ້ງຢ່າງແຂງແຮງ ¹⁰ພະອົງຊົງສ້າງບ້ອມໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ຊົງຂຸດນ້ຳສ້າງຫລາຍແຫ່ງ ເພາະພະອົງຊົງມີຜູງສັດໃຫຍ່ທັງໃນພູເຂົາ ແລະໃນທົ່ງພຽງ ຊົງມີຊາວນາ

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 14:8-14

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 14:17-20 [2]2 ປະຫວັດກະສັດ 14:21

ແລະຄົນຕັດແຕ່ງຕົ້ນອະງຸ່ນໃນໂນນພູໃນກາເມນ ເພາະພະອົງຊົງຮັກການກະເສດຫລາຍ

¹¹ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ອຸດຊີຢາ ຊົງມີກອງທະຫານທີ່ອອກໄປເຮັດເສິກເປັນກອງໆຕາມຈຳນວນທີ່ ເຢອີເອນ ເລຂາໄດ້ຮວບຮວມໄວ້ນຳກັນ ກັບມາອາເສຢາ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງຮານານີຢາ ຜູ້ບັງຄັບກອງທະຫານຄົນໜຶ່ງຂອງກະສັດ ¹²ຈຳນວນຫົວໜ້າຂອງບັນພະບູລຸດທັງໝົດແຫ່ງພວກທະຫານກ້າຄື ສອງພັນຫົກຮ້ອຍຄົນ ¹³ໃຕ້ການບັງຄັບບັນຊາຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້ ມີກອງທັບທະຫານສາມແສນເຈັດພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ ຜູ້ເຮັດສົງຄາມໄດ້ດ້ວຍກຳລັງຫລາຍ ເພື່ອຊ່ວຍກະສັດໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູ ¹⁴ອຸດຊີຢາ ຊົງຕຽມໂລ່ ຫອກ ໝວກເຫລັກ ເສື້ອເກາະ ທະນູ ແລະກ້ອນຫີນສຳລັບສະຫລົງໄວ້ໃຫ້ກອງທັບ ¹⁵ໃນເຢຣູຊາເລັມ ພະອົງຊົງເຮັດເຄື່ອງກົນໄກ ໂດຍຄົນຊ່າງປະດິດເຮັດຂຶ້ນໄວ້ເທິງປ້ອມ ແລະຕາມແຈ ເພື່ອຍົງລູກທະນູ ແລະໂຍນກ້ອນຫີນໃຫຍ່ໆ ແລະພະນາມຂອງພະອົງກໍຊຳລືໄປໄກ ເພາະພະອົງຊົງຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຢ່າງມະຫັດສະຈັນຈົນພະອົງເຂັ້ມແຂງ

ອຸດຊີຢາຮັບພຣະພອນທັງດ້ານສົງຄາມ ແລະພະລາຊະກິດ

¹⁶ແຕ່ເມື່ອພະອົງຊົງແຂງແຮງແລ້ວ ພະອົງກໍມີພະໂທຈອງຫອງຂຶ້ນ ຈຶ່ງຊົງກະທຳຄວາມເສຍຫາຍ ເພາະພະອົງລະເມີດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງ ໂດຍເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງແທ່ນບູຊາ ¹⁷ແຕ່ອາຊາຣີຢາປະໂລຫິດໄດ້ເຂົ້າໄປຕິດຕາມພະອົງພ້ອມກັບປະໂລຫິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແປດສິບຄົນຜູ້ຊຶ້ງເກັ່ງກ້າ ¹⁸ພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຂັດຂວາງກະສັດອຸດຊີຢາ ແລະທູນພະອົງວ່າ “ຂ້າແດ່ອຸດຊີຢາ ບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງພະອົງທີ່ຈະເຜົາເຄື່ອງຫອມຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ເປັນໜ້າທີ່ຂອງປະໂລຫິດລູກຫລານຂອງອາໂຣນ ຜູ້ຊຶ້ງຊຳລະໄວ້ໃຫ້ບໍລິສຸດ ເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມ ຂໍເຊີນພະອົງສະເດັດອອກໄປຈາກສະຖານທີ່ບໍລິສຸດນີ້ ເພາະພະອົງໄດ້ຊົງລ່ວງເກີນ ແລະຈະບໍ່ໄດ້ຮັບກຽດອັນໃດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ” ¹⁹ແລ້ວອຸດຊີຢາ ຊົງຮ້າຍ ພະອົງມີກະຖາງໄຟຢູ່ໃນພຣະຫັດຈະຊົງເຜົາເຄື່ອງຫອມ ເມື່ອພະອົງຊົງຮ້າຍຕໍ່ພວກປະໂລຫິດ ພະຍາດຂີ້ທູດກໍເກີດຂຶ້ນມາທີ່ໜ້າຜາກຂອງພະອົງຕໍ່ໜ້າປະໂລຫິດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂ້າງແທ່ນເຜົາເຄື່ອງຫອມ ²⁰ອາຊາຣີຢາປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະບັນດາປະໂລຫິດທັງປວງເບິ່ງພະອົງ ແລະເບິ່ງແມ ພະອົງຊົງເປັນພະຍາດຂີ້ທູດທີ່ໜ້າຜາກ ພວກເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຊຸກພະອົງອອກໄປຈາກບ່ອນນັ້ນ ແລະພະອົງເອງກໍຊົງຮີບສະເດັດອອກໄປ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລົງໂທດພະອົງແລ້ວ ²¹ກະສັດອຸດຊີຢາ ຊົງເປັນພະຍາດຂີ້ທູດຈົນມື້ສິ້ນພະຊົນ ແລະເພາະເປັນພະຍາດຂີ້ທູດຈຶ່ງຊົງປະທັບໃນວັງຕ່າງຫາກ ເພາະພະອົງຊົງຖືກຕັດອອກຈາກພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໂຍທາມລູກຊາຍຂອງພະອົງເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງລາຊະສຳນັກປົກຄອງປະຊາຊົນແຫ່ງແຜ່ນດິນ

ອຸດຊີຢາຊົງເຮັດໜ້າທີ່ຂອງປະໂລຫິດ ແລ້ວຮັບໂທດ

²²ສ່ວນພະລາຊະກິດນອກນັ້ນຂອງອຸດຊີຢາ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ ເອຊາຢາຜູ້ທຳນວາຍ ລູກຊາຍອາໂມດ ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ²³ແລະອຸດຊີຢາກໍຊົງລ່ວງລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງພວກເຂົາກໍຝັງພະສົບໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ ໃນນາບ່ອນຝັງສົບອັນເປັນຂອງກະສັດ

ໂດຍກ່າວວ່າ “ພະອົງຊົງເປັນພະຍາດຂີ້ທູດ” ແລະ ໂຢທາມ ລູກຊາຍຂອງພະອົງກໍຂຶ້ນປົກຄອງແທນ

ບົດທີ 27

ການສັ່ນພະຊົນຂອງອຸດຊິຢາໂຢທາມປົກຄອງແທນພະອົງ^[1]

¹ເມື່ອໂຢທາມ ຊົງເລີ່ມປົກຄອງນັ້ນ ພະອົງມີອາຍຸຊາວຫ້າປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ສິບຫົກປີ ພະມານດາຂອງພະອົງມີພະນາມວ່າ ເຢຣູຊາລູກສາວຂອງຊາໂດກ ²ແລະພະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ພໍພຣະໄທໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມທີ່ອຸດຊິຢາພໍຂອງພະອົງໄດ້ຊົງກະທຳທຸກປະການ ເວັ້ນແຕ່ພະອົງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ປະຊາຊົນຍັງປະຕິບັດໃນທາງເສຍຫາຍ

³ພະອົງຊົງສ້າງປະຕູເທິງຂອງພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊົງກະທຳການກໍ່ສ້າງຫລາຍບ່ອນທີ່ກຳແພງຕາແສງ ໂອເຟນ ⁴ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ພະອົງຊົງສ້າງຫົວເມືອງໃນແຖບພູເຂົາແຫ່ງຢູດາ ແລະສ້າງປ້ອມກັບທໍ່ຄອຍຕາມປ່າໄມ້

⁵ແລະພະອົງຊົງສູ້ຮົບກັບກະສັດຄົນອຳໂມນ ແລະຊົງຊະນະ ໃນປີນັ້ນຄົນອຳໂມນ ໄດ້ຖວາຍເງິນແກ່ພະອົງໜຶ່ງຮ້ອຍຕະລັນຕິນ ແລະເຂົ້າສາລີໜຶ່ງໝື່ນ ງົວກັບເຂົ້າບາເລໜຶ່ງໝື່ນ ຄົນອຳໂມນ ໄດ້ຖວາຍເທົ່າກັນໃນປີທີສອງແລະໃນປີທີສາມ

⁶ໂຢທາມ ຈົ່ງຊົງມີກຳລັງຫລາຍຂຶ້ນ ເພາະພະອົງຊົງກະກຽມທາງທັງຫລາຍຂອງພະອົງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງ ⁷ສ່ວນພະລາຊະກິດນອກນັ້ນຂອງໂຢທາມ ແລະການສົງຄາມທັງໝົດຂອງພະອົງ, ກິດຈະກຳປະຈຳວັນຂອງພະອົງ ກໍມີບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືຂອງກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະຢູດາ ⁸ເມື່ອພະອົງຊົງເລີ່ມປົກຄອງ ພະອົງມີອາຍຸຊາວຫ້າປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ສິບຫົກປີ ⁹ໂຢທາມ ລ່ວງລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງພວກເຂົາຝັ່ງພະສົບໄວ້ໃນນະຄອນດາວິດ ແລະອາຮາດລູກຊາຍຂອງພະອົງຂຶ້ນປົກຄອງແທນ

ບົດທີ 28

ໂຢທາມຊົງປົກຄອງເໜືອຢູດາ^[1]

¹ເມື່ອອາຮາດ ຊົງເລີ່ມປົກຄອງ ພະອົງມີອາຍຸຊາວປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ສິບຫົກປີ ພະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ພໍພຣະໄທໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືກັບດາວິດບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ ²ແຕ່ຊົງດຳເນີນຕາມທາງຂອງກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ ພະອົງໄດ້ຊົງສ້າງຮູບເຄົາລົບສຳລັບບັນດາພະບາອານ ³ແລະຊົງເຜົາເຄື່ອງຫອມທີ່ພູເຂົາລູກຊາຍຂອງຮິນໂນມ ຊົງເຜົາບັນດາລູກຊາຍຂອງພະອົງໃນໄຟ ຕາມການເຮັດອັນໜ້າກຽດຊັງຂອງບັນດາປະ-

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 15:32

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 15:32-38 [2] ປະຫວັດກະສັດ 16:1

ຊາຊາດ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຂັບໄລ່ອອກໄປເສຍໃຫ້ພົ້ນໜ້າປະຊາຊົນອິສຣາເອນ ⁴ພະອົງຊົງຖວາຍສັດບູຊາ ແລະຊົງເຜົາເຄື່ອງຫອມທີ່ບູຊະນິຍະສະຖານສູງ ແລະເທິງໂນນພູ ກ້ອງຕົ້ນໄມ້ ຂຽວສົດທຸກຕົ້ນ

ອາຮາດປົກຄອງເໜືອຢູດາ¹²

⁵ເພາະສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງຈຶ່ງຊົງມອບພະອົງໄວ້ໃນພະທັດຂອງກະສັດແຫ່ງຊີເຣຍ ຜູ້ຊົງຊະນະພະອົງ ແລະຈັບປະຊາຊົນຂອງພະອົງເປັນຊະເລີຍຈຳນວນຫລາຍນຳມາຍັງດາມາເຊ ແລະຊົງຖືກມອບໄວ້ໃນພະທັດຂອງກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ ຜູ້ຊະນະພະອົງດ້ວຍການຂ້າພັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ⁶ເພາະວ່າ ເປກາລູກຊາຍ ເຣມາລີຢາ ໄດ້ຂ້າໜຶ່ງແສນສອງໝື່ນຄົນໃນຢູດາ ໃນມື້ດຽວ ທັງໝົດເປັນທະຫານເກັ່ງກ້າ ເພາະພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງຕົນ ⁷ແລະຊົງກຳນົດທະຫານກ້າຂອງເອຟຣາຍິມ ໄດ້ສັງຫານມາອາເສຢາລູກຊາຍຂອງກະສັດ ແລະອັດຊະນິການຫົວໜ້າປົກຄອງກົມມະວັງ ແລະເອນການາຜູ້ຮອງກະສັດ ⁸ຄົນອິສຣາເອນ ໄດ້ຈັບຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຕົນເປັນຊະເລີຍສອງແສນຄົນ ມີຜູ້ຍິງ ລູກຊາຍ ແລະລູກສາວ ແລະໄດ້ຍຶດສິ່ງຂອງເປັນຈຳນວນຫລາຍມາຈາກພວກເຂົານຳມາຍັງຊາມາເຣຍ

⁹ແຕ່ຜູ້ທຳນວາຍຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນັ້ນຊື່ວ່າ ໂອເດັດ ເພິ່ນອອກໄປພົບກອງທັບທີ່ມາຊາມາເຣຍ ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ “ເບິ່ງແມ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍຊົງຮ້າຍຕໍ່ຢູດາ ພະອົງຊົງມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງທ່ານ ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ສັງຫານພວກເຂົາເສຍດ້ວຍຄວາມຮ້າຍຊຶ່ງຂຶ້ນໄປເຖິງຟ້າສະຫວັນ ¹⁰ແລະບັດນີ້ ທ່ານທັງຫລາຍເຈດຕະນາຈະຂົ່ມເຫງປະຊາຊົນແຫ່ງຢູດາ ແລະເຢຣູຊາເລັມ ໃຫ້ເປັນຂ້າທາດ ຊາຍ ແລະຂ້າທາດຍິງຂອງທ່ານ ຕົວທ່ານເອງບໍ່ມີບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຫລື ¹¹ບັດນີ້ ຂໍຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂໍສົ່ງຊະເລີຍຊຶ່ງທ່ານໄດ້ນຳມາຈາກຍາດພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານກັບໄປ ເພາະວ່າພະພິໂລດອັນແຮງກ້າຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເໜືອທ່ານທັງຫລາຍ” ¹²ບາງຄົນໃນຫົວໜ້າຄົນເອຟຣາຍິມຄື ອາຊາຣີຢາລູກຊາຍ ໂຢຮານານ ເບເຣກີຢາລູກຊາຍ ເມຊິນເລໂມດ ເຢຣີຊະກີຢາລູກຊາຍ ຊານລູມ ແລະອາມາສາລູກຊາຍຮັດໄລ ໄດ້ຍືນຊື່ນຂັດຂວາງບັນດາຜູ້ທີ່ກັບມາຈາກສົງຄາມ ¹³ໂດຍເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ “ເຈົ້າຢາຣາຊະເລີຍເຂົ້າມາບ່ອນນີ້ ເພາະເຈົ້າມັງໝາຍທີ່ຈະນຳໂທດບາບມາເໜືອເຮົາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພິ່ມເຂົາກັບບາບ ແລະກຳຊົ່ວໃນປະຈຸບັນຂອງເຮົາ ເພາະວ່າກຳຊົ່ວຂອງເຮົາກໍໃຫຍ່ຫລາຍ ພຣະພິໂລດອັນແຮງກ້າຕໍ່ອິສຣາເອນມີຢູ່ແລ້ວ” ¹⁴ເພາະສະນັ້ນ ຜູ້ຖືອາວຸດຈຶ່ງຖິ້ມຊະເລີຍ ແລະສິ່ງຂອງທີ່ຍຶດມາຕໍ່ໜ້າເຈົ້ານາຍ ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງປວງ ¹⁵ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ຖືກລະບຸຊື່ນັ້ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນເອົາເສື້ອຜ້າທີ່ຍຶດມາໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ເບືອຍກາຍຢູ່ໃນພວກຊະເລີຍ ແລະພວກເຂົາກໍນຸ່ງຫົ່ມໄວ້ ທັງເອົາເກີບໃຫ້ພວກເຂົາໃສ່ ແລະຈັດຫາອາຫານ ເຄື່ອງດື່ມໃຫ້ ທັງທາບາດແຜໃຫ້ພວກເຂົາ ແລະນຳຄົນທີ່ອ່ອນເພຍຂຶ້ນລານຳພວກເຂົາກັບມາຫາຍາດພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາທີ່ເມືອງເຢຣີໂກ ຄືເມືອງຕົ້ນຕານ ແລະພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍກັບໄປຊາມາເຣຍ

ອາຮາດກັບເປກາສືຣົບກັນ^[1]

¹⁶ເທື່ອນັ້ນກະສັດ ອາຮາດ ຊົງໃຊ້ໃຫ້ໄປທາກະສັດແຫ່ງ ອັດຊີເຣຍ ເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ
¹⁷ເພາະຄົນເອໂດມໄດ້ບຸກລຸກເຂົ້າມາອີກ ໄດ້ໂຈມຕີຢູດາ ແລະຈັບໄປເປັນຊະເລີຍນຳ ¹⁸ຄົນ
 ຟິລິດສະຕິນ ໄດ້ເຂົ້າບຸ້ນຫົວເມືອງໃນພູເຂົາ ແລະທີ່ພາກໃຕ້ຂອງຢູດາ ແລະໄດ້ຍຶດເມືອງເບັດ-
 ເຊເມັດ ອາຢາໂລນ ເກເດໂຣດ ໂສໂກກັບຊົນນະບົດ ຕົມນາກັບຊົນນະບົດ ແລະທັງກົມໂຊ
 ກັບຊົນນະບົດ ແລະພວກເຂົາກໍຕັ້ງເຕັ້ນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ¹⁹ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ຢູດາ
 ອ່ອນແອລົງດ້ວຍອາຮາດກະສັດແຫ່ງ ອິສຣາເອນ ເພາະອາຮາດ ຊົງປ່ອຍໃຫ້ຫລົງອຳນາດຢູ່ໃນ
 ຢູດາ ແລະບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²⁰ສະນັ້ນ ຕິກລັດ-ປີເລເສກະສັດແຫ່ງ ອັດຊີເຣຍ ຈຶ່ງຍົກ
 ທັບຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບພະອົງ ແລະເຮັດໃຫ້ພະອົງທຸກພະໂທແທນທີ່ຈະສະໜັບສະໜູນພະອົງໃຫ້
 ເຂັ້ມແຂງ ²¹ເພາະອາຮາດ ຊົງເອົາສິ່ງຂອງສ່ວນໜຶ່ງຈາກພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ
 ຈາກລາຊະສຳນັກຈາກເຈົ້ານາຍທີ່ຖວາຍເປັນບັນນາການແກ່ກະສັດຂອງ ອັດຊີເຣຍ ແຕ່ບໍ່ເປັນ
 ປະໂຫຍດແກ່ພຣະອົງ

²²ໃນຄາວທຸກຍາກນັ້ນ ພະອົງແຮງບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືກະສັດອາຮາດອົງດຽວກັນນີ້
 ແຫລະ ²³ເພາະພະອົງຊົງຖວາຍສັດບູຊາແກ່ພະຂອງເມືອງດາມາເຊ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ພະອົງພ່າຍແພ້
 ແລະກ່າວວ່າ “ເພາະວ່າພະຂອງກະສັດຊີເຣຍໄດ້ຊ່ວຍພວກເຂົາທັງຫລາຍ ເຮົາຈຶ່ງຈະຖວາຍ
 ສັດບູຊາແກ່ພະເຫລົ່ານັ້ນ ເພື່ອຈະຊ່ວຍເຮົາ” ແຕ່ພະເຫລົ່ານັ້ນເປັນເຄື່ອງທຳລາຍພະອົງ ແລະ
 ອິສຣາເອນ ທັງປວງດ້ວຍ ²⁴ອາຮາດ ຊົງຮວບຮວມເຄື່ອງໃຊ້ຂອງພຣະວິຫານແຫ່ງ ພຣະເຈົ້າ
 ແລະຕັດເຄື່ອງໃຊ້ແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຕ່ອນໆ ພະອົງຊົງປິດປະຕູພຣະວິຫານ
 ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊົງສ້າງແທ່ນບູຊາສຳລັບພະອົງທຸກແຈເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ²⁵ພະອົງ
 ຊົງສ້າງບູຊະນິຍະສະຖານສູງໃນຫົວເມືອງຂອງຢູດາທຸກຫົວເມືອງ ເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມຖວາຍ
 ພະອົນ ເຮັດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງຊົງພຣະພິໂລດ

ຄົນເອໂດມກັບຄົນຟິລິດສະຕິນໄດ້ບຸກລຸກຢູດາ

²⁶ສ່ວນພະລາຊະກິດນອກນັ້ນຂອງພະອົງ ແລະກິດຈະກຳປະຈຳວັນຂອງພະອົງທັງໝົດ ຕັ້ງ-
 ແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ ກໍມີບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືຂອງກະສັດແຫ່ງຢູດາ ແລະອິສຣາເອນ ²⁷ແລະອາຮາດ
 ກຳລ່ວງລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ ພວກເຂົາຝັງພະສົບໄວ້ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແຕ່ເຂົາ
 ບໍ່ໄດ້ນຳພະສົບໄປໄວ້ໃນຊຸມຝັງສົບຂອງກະສັດແຫ່ງ ອິສຣາເອນ ແລະເຮເຊກຢາລູກຊາຍຂອງ
 ພະອົງໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນພະອົງ

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 16:56

ບົດທີ 29

ການສິ້ນພະຊົນຂອງອາຮາດເຮເຊກິຢາປົກຄອງແທນພະອົງ¹

¹ເມື່ອ ເຮເຊກິຢາ ມີອາຍຸຊາວທ້າປີ ພະອົງຊົງເລີ່ມປົກຄອງ ແລະຊົງປົກຄອງໃນເມືອງ ເຢຣູ- ຊາເລັມ ຊາວເກົ້າປີ ພະມານຂອງພະອົງຊົງພະນາມວ່າ ອາປິຢາ ລູກສາວຂອງ ເຊຄາຣິຢາ ²ແລະພະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ພໍພະໂທໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມທີ່ດາວິດບັນ- ພະບູລຸດຂອງພະອົງໄດ້ຊົງກະທຳທຸກປະການ

³ໃນປີທຳອິດແຫ່ງລາຊະການຂອງພະອົງໃນເດືອນທຳອິດ ພະອົງຊົງເປີດປະຕູພຣະວິຫານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄດ້ຊົງສ້ອມແປງປະຕູນັ້ນ ⁴ພະອົງຊົງນຳປະໂລທິດ ແລະຄົນເລວີ ເຂົ້າມາ ຊົງໃຫ້ພວກເຂົາຊຸມນຸມທີ່ຖະໜົນທາງທິດຕາເວັນອອກ ⁵ໂດຍກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ “ຄົນເລວີ ເອີຍ ຂໍຟັງເຮົາ ຈົ່ງຂໍລະຕົວໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະຂໍລະພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ- ເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະຂົນສົ່ງເບື້ອນເປືອກໄປຈາກສະ- ຖານທີ່ບໍລິສຸດ ⁶ເພາະບົດາຂອງເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ກະທຳການບໍ່ສັດຊື່ ແລະໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຊົ່ວໃນ ສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ພວກເຂົາໄດ້ປະຖິ້ມພຣະອົງ ແລະຫັນໜ້າໜີ ໄປຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສຍ ⁷ພວກເຂົາປິດປະຕູລະບຽງພຣະວິຫານ ແລະໄດ້ດັບ ຕະກຽງເສຍ ທັງບໍ່ໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຫອມ ຫລືຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດແດ່ພຣະ- ເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ⁸ເພາະສະນັ້ນ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງມາເທິງຢູດາ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ໜ້າຍ້ານກົວ ແລະເປັນທີ່ເຍາະເຍີ້ຍຕາມທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນ ກັບຕາຂອງທ່ານແລ້ວ ⁹ເບິ່ງແມ່ ບົດາທັງຫລາຍຂອງເຮົາໄດ້ລົ້ມລົງດ້ວຍດາບ ແລະລູກຊາຍ ລູກສາວກັບເມຍຂອງເຮົາໄດ້ຕົກເປັນຊະເລີຍເພາະເຫດນີ້ ¹⁰ບັດນີ້ ເຮົາມີໃຈປະສົງທີ່ຈະເຮັດຄຳ ໝັ້ນສັນຍາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງ ອິສຣາເອນ ເພື່ອວ່າພຣະພິໂລດອັນແຮງກ້າຂອງ ພຣະອົງຈະຫັນໄປຈາກເຮົາ ¹¹ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ ຢ່າເມີນເສີຍເພາະພຣະ- ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກທ່ານໃຫ້ຍືນຢູ່ສະເພາະພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ເພື່ອບົວລະບັດພຣະອົງ ແລະເຜົາເຄື່ອງຫອມ”

¹²ແລ້ວຄົນເລວີກໍລຸກຂຶ້ນ ຄືນາຮາດລູກຊາຍອາມາສາຍ ແລະໂຢເອນລູກຊາຍອາຊາຣິຢາ ຜູ້ເປັນລູກຫລານຂອງໂກຮາດ ແລະລູກຫລານຂອງເມຣາຣີ ກິເຊລູກຊາຍອັບດີ ແລະອາຊາ- ຣິຢາລູກຊາຍເຢຣັນເລເລນ ແລະຂອງຄົນເກໂຊນ ມີໂຢອາລູກຊາຍຊິມມາ ແລະເອເດັນລູກ ຊາຍໂຢອາ

¹³ລູກຫລານຂອງເອລີຊາຟັນ ມີຊິມຣີ ແລະເຢອູເອນ ແລະລູກຫລານຂອງອາສັບ ມີເຊ- ຄາຣິຢາ ແລະມັດຕານີຢາ

¹⁴ລູກຫລານຂອງເຣມານ ມີເຢຣູເອນ ແລະຊິເມອີ ແລະລູກຫລານຂອງເຢດູທູນ ມີເຊ-

¹2 ປະຫວັດກະສັດ 16:19-20

ມາຢາ ແລະອຸດຊີເອນ

¹⁵ພວກເຂົາທັງຫລາຍຮວບຮວມພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ແລ້ວຊໍາລະຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະເຂົ້າໄປຕາມທີ່ກະສັດໄດ້ຊົງບັນຊາໂດຍພຣະທໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ຊໍາລະພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ບໍລິສຸດ ¹⁶ປະໂລຫິດໄດ້ເຂົ້າໄປຂ້າງໃນຂອງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ພວກເຂົານຳສິ່ງທີ່ເປື້ອນເປົາທົບເຫັນໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກມາທີ່ເດີນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຄົນເລວີກໍຂົນເອົາສິ່ງຂອງນັ້ນອອກໄປຍັງຫ້ວຍນໍ້າກິດໂຮນ ¹⁷ພວກເຂົາເລີ່ມຊໍາລະໃນມື້ທໍາອິດຂອງເດືອນທໍາອິດ ແລະໃນວັນທີ່ແປດຂອງເດືອນນັ້ນ ພວກເຂົາມາຍັງລະບຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກເຂົາຊໍາລະພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ແປດມື້ ແລະໃນມື້ທີສິບຫົກຂອງເດືອນທໍາອິດ ກໍສຳເລັດ ¹⁸ແລ້ວເຂົາໄປຫາກະສັດເຮເຊກີຢາ ໂດຍທູນວ່າ “ຂ້າພະອົງທັງຫລາຍໄດ້ເຮັດຄວາມສະອາດພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ ທັງແທ່ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ຂອງແທ່ນນັ້ນທັງໝົດ ແລະໂຕະເຂົາຈິໜ້າພຣະພັກ ທັງເຄື່ອງໃຊ້ຂອງໂຕະນັ້ນ ¹⁹ເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດທີ່ກະສັດອາຮາດເລືອກຖິ້ມໃນລາຊະການຂອງພະອົງ ຕອນທີ່ພະອົງບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຂ້າພະອົງທັງຫລາຍໄດ້ຕຽມພ້ອມ ແລະໄດ້ຊໍາລະແລ້ວ ເບິ່ງແມ່ ສິ່ງຂອງເຫລົ່ານັ້ນກໍຢູ່ໜ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

²⁰ແລ້ວກະສັດເຮເຊກີຢາຊົງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ ແລະຮວບຮວມເອົາເຈົ້ານາຍຂອງເມືອງໃຫ້ໄປນະມັດສະການພຣະເຈົ້າໃນພຣະວິຫານອີກ ແລະສະເດັດຂຶ້ນໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²¹ພວກເຂົາໄດ້ນຳງົວເຖິກເຈັດໂຕ ແກະຜູ້ເຈັດໂຕ ລູກແກະເຈັດໂຕ ແລະແບ້ຜູ້ເຈັດໂຕເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບສຳລັບລາຊະອານາຈັກ ສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ ແລະຢູດາ ພະອົງຊົງບັນຊາໃຫ້ລູກຫລານຂອງອາໂຮນ ຄືປະໂລຫິດໃຫ້ຖວາຍຂອງເຫລົ່ານັ້ນເທິງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²²ພວກເຂົາຈຶ່ງຂ້າງົວເຖິກ ແລະປະໂລຫິດກໍຮັບເລືອດຊິດໃສ່ທີ່ແທ່ນບູຊາ ພວກເຂົາທັງຫລາຍຂ້າແກະຜູ້ ແລະເອົາເລືອດຂອງມັນຊິດໃສ່ແທ່ນບູຊາ ແລະຂ້າລູກແກະ ເອົາເລືອດຂອງມັນຊິດໃສ່ແທ່ນບູຊາ ²³ແລ້ວແບ້ຜູ້ສຳລັບເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບນັ້ນ ພວກເຂົານຳມາໃຫ້ກະສັດ ແລະທີ່ປະຊຸມ ພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍເອົາມືຂອງຕົນວາງເທິງແບ້ນັ້ນ ²⁴ປະໂລຫິດກໍຂ້າແບ້ເສຍ ແລະເອົາເລືອດຂອງມັນເຮັດການຄືນດີກັນເທິງແທ່ນນັ້ນ ເພື່ອເຮັດການລຶບລ້າງມົນທົນບາບໃຫ້ອິສຣາເອນທັງປວງ ເພາະກະສັດຊົງບັນຊາວ່າໃຫ້ເຮັດເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບສຳລັບອິສຣາເອນທັງປວງ

²⁵ແລ້ວພະອົງຊົງໃຫ້ຄົນເລວີປະຈຳຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ມີແຊ່ງ ພົນໃຫຍ່ ແລະພົນຄູ່ ຕາມບັນຍັດຂອງດາວິດ, ຂອງຄາດຜູ້ທຳນວາຍຂອງກະສັດ ແລະຂອງນາທານຜູ້ທຳນວາຍເພາະວ່າພຣະບັນຍັດນັ້ນມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທາງຜູ້ທຳນວາຍຂອງພຣະອົງ ²⁶ຄົນເລວີກໍຍືນຢູ່ ຖືເຄື່ອງດົນຕີຂອງດາວິດ ແລະປະໂລຫິດຖືແກ ²⁷ແລ້ວເຮເຊກີຢາຊົງບັນຊາວ່າໃຫ້ຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊານັ້ນເທິງແທ່ນ ເມື່ອເລີ່ມຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ກໍໃຫ້ເລີ່ມຖວາຍເພງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະແກກັບເຄື່ອງດົນຕີຂອງດາວິດ ກະສັດຂອງອິສຣາເອນກໍເລີ່ມດ້ວຍ

²⁸ຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດກໍານະມັດສະການ ແລະນັກຮ້ອງກໍຮ້ອງເພງ ແລະຄົນດົນຕີກໍເປົ່າແກ ເຮັດແບບນີ້ຢູ່ຈົນຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາສໍາເລັດ

²⁹ເມື່ອການຖວາຍບູຊາສໍາເລັດແລ້ວ ກະສັດ ແລະຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ກັບພະອົງກໍກາບລົງນະມັດສະການ ³⁰ກະສັດ ເຮເຊກິຢາ ແລະເຈົ້ານາຍກໍບັນຊາໃຫ້ຄົນເລວີຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາຂອງດາວິດ ແລະຂອງອາສັບຜູ້ທໍານວາຍ ພວກເຂົາທັງຫລາຍຮ້ອງເພງສັນລະເສີນດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ແລະກົມຫົວລົງນະມັດສະການ ³¹ແລ້ວ ເຮເຊກິຢາກ່າວວ່າ “ບັດນີ້ ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຊໍາລະຕົວຂອງທ່ານໃຫ້ບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງເຂົ້າມາໃກ້ ນໍາເອົາເຄື່ອງສັດບູຊາ ແລະເຄື່ອງບູຊາໂມທະນາພຣະຄຸນມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແລະຊຸມນຸມຊົນກໍນໍາ ເຄື່ອງສັດບູຊາ ແລະເຄື່ອງບູຊາໂມທະນາພຣະຄຸນ ແລະທຸກຄົນທີ່ມີໃຈສະໝັກກໍໄດ້ນໍາເຄື່ອງເຜົາບູຊາມາ

³²ຈໍານວນເຄື່ອງເຜົາບູຊາທີ່ຊຸມນຸມຊົນນໍາມາ ຄືງົວເຖິກເຈັດສິບໂຕ ແກະຜູ້ໜຶ່ງຮ້ອຍໂຕ ແລະລູກແກະສອງຮ້ອຍໂຕ ທັງໝົດນີ້ເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³³ເຄື່ອງບູຊາທີ່ມອບຖວາຍໄວ້ ມີງົວເຖິກຫົກຮ້ອຍໂຕ ແລະແກະສາມພັນໂຕ ³⁴ແຕ່ມີປະໂລຫິດໜ້ອຍເກີນໄປ ຈົນລົກໜຶ່ງເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດບໍ່ໄດ້ ຄົນເລວີພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາກໍໄດ້ຊ່ວຍຈົນງານສໍາເລັດ ແລະຈົນກວ່າປະໂລຫິດຄົນອື່ນຈະສໍາເລັດການຊໍາລະຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ເພາະໃນການຊໍາລະຕົນນັ້ນຄົນເລວີຈົ່ງຈັງຫລາຍກວ່າພວກປະໂລຫິດ ³⁵ນອກຈາກເຄື່ອງເຜົາບູຊາຈໍານວນຫລວງຫລາຍແລ້ວ ຍັງມີໄຂມັນຂອງເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທໍາ ແລະມີເຄື່ອງຕື່ມບູຊາຄູ່ກັບເຄື່ອງເຜົາບູຊາດ້ວຍ ດັ່ງນີ້ແຫລະ ວຽກບົວລະບັດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍພື້ນຄົນມາອີກ ³⁶ເຮເຊກິຢາກັບປະຊາຊົນທັງປວງກໍຊົມຊື່ນຍິນດີດ້ວຍການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຊ່ວຍປະຊາຊົນເພາະເລື່ອງນີ້ເກີດຂຶ້ນ ແລະສໍາເລັດລົງຢ່າງວ່ອງໄວ

ບົດທີ 30

ເຮເຊກິຢາຊົງປົກຄອງເໜືອຢູດາ¹

¹ເຮເຊກິຢາຊົງຮັບສັ່ງໄປເຖິງອິສຣາເອນ ແລະຢູດາທັງປວງ ຊົງຂຽນໜັງສືເຖິງເອຟຣາຍິມກັບ ນານາເຊ ດ້ວຍວ່າພວກເຂົາທັງຫລາຍຄວນຈະມາພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ ເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຈະຖືເທດສະການປັດສະຄາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ອິສຣາເອນ ²ເພາະວ່າກະສັດ ແລະເຈົ້ານາຍຂອງພະອົງ ທັງຊຸມນຸມຊົນທັງປວງໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ໄດ້ປຶກສາກັນທີ່ຈະຖືເທດສະການປັດສະຄາໃນເດືອນທີສອງ ³ພວກເຂົາຈະຖືປັດສະຄາຕາມກໍານົດບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າພວກປະໂລຫິດຍັງບໍ່ໄດ້ຊໍາລະຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດພຽງພໍແກ່ຈໍານວນ ແລະປະຊາຊົນຍັງບໍ່ໄດ້ຊຸມນຸມກັນໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ເທື່ອ ⁴ແຜນງານນັ້ນກໍເປັນທີ່ພິຈາລະນາກະສັດ ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງປວງ

¹2 ກະສັດ 18:1

⁵ພວກເຂົາຈຶ່ງລົງມັດຕິໃຫ້ເຮັດປະກາດອອກໄປທົ່ວອິສຣາເອນ ຕັ້ງແຕ່ເບເອ-ເຊບາຮອດເມືອງດານວ່າ ປະຊາຊົນຄວນມາຖືປັດສະຄາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືເປັນເວລາດົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ⁶ຄົນແລ່ນໜັງສືຈຶ່ງອອກໄປທົ່ວອິສຣາເອນ ແລະຢູດາ ຖືໜັງສືຈາກກະສັດ ແລະບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງພະອົງ ເພາະກະສັດໄດ້ຊົງບັນຊາວ່າ “ຊົນອິສຣາເອນເອີຍ ຈົ່ງກັບມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບ-ຣາຮາມ ອີຊາກ ແລະຢາໂຄບ ເພື່ອພຣະອົງຈະຖອຍຫລັງກັບມາຫາຄົນສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງທ່ານ ຜູ້ຊຶ່ງລອດພົ້ນຈາກພະຫັດຂອງກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍ ⁷ຢ່າໃຫ້ເປັນຄືພໍ້ ແລະພົ້ນອົງຂອງທ່ານຜູ້ບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງຕົນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງມອບພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ປະສົບກັບຄວາມຈິບຫາຍຕາມທີ່ທ່ານເຫັນຢູ່ ⁸ແລະບັດນີ້ ຢ່າຄໍ່ແຂງຄືພໍ້ຂອງທ່ານທັງຫລາຍເລີຍ ແຕ່ຈົ່ງຍອມມອບຕົວທ່ານແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະມາໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງຊໍາລະໄວ້ໃຫ້ບໍລິສຸດເປັນນິດ ແລະ ບົວລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ເພື່ອພຣະພິໂລດອັນແຮງກ້າຂອງພຣະອົງຈະຫັນໄປເສຍຈາກທ່ານ ⁹ເພາະຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຫັນໜ້າກັບມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພົ້ນອົງຂອງທ່ານ ແລະລູກຫລານຂອງທ່ານຈະປະສົບກັບຄວາມເມດຕາຈາກຜູ້ທີ່ຈັບພວກເຂົາໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະຈະໄດ້ກັບມາໃນແຜ່ນດິນນີ້ອີກ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງພຣະເມດຕາ ແລະກະລຸນາ ຖ້າທ່ານກັບມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງຫັນພຣະພັກໄປຈາກທ່ານ”

¹⁰ຄົນແລ່ນໜັງສືຈຶ່ງໄປຕາມທິວເມືອງຕ່າງໆທົ່ວແຜ່ນດິນເອຟຣາຍິມ ແລະມານາເຊ ໄກໄປຈົນຮອດເຊບູລູນ ແຕ່ຄົນທັງຫລາຍກໍ່ທົວເຍາະເຍີ້ຍພວກເຂົາ ¹¹ມີແຕ່ຄົນອາເຊ ມານາເຊ ແລະເຊບູລູນບາງຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວ ແລະມາເຢຣູຊາເລັມ ¹²ພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເໜືອຢູດາ ໂດຍຊົງໃຫ້ພວກເຂົາເປັນໃຈດຽວກັນທີ່ຈະເຮັດຕາມທີ່ກະສັດ ແລະເຈົ້ານາຍໄດ້ບັນຊາໄວ້ຕາມພຣະທໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹³ປະຊາຊົນເປັນຈໍານວນຫລາຍມາປະຊຸມກັນ ໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຖືເທດສະການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແບ້ງ ໃນເດືອນທີສອງ ເປັນການຊຸມນຸມທີ່ໃຫຍ່ຫລາຍ ¹⁴ພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນ ແລະໄດ້ກໍາຈັດແທ່ນບູຊາທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ ແລະແທ່ນສໍາລັບເຜົາເຄື່ອງຫອມທັງປວງນັ້ນ ພວກເຂົາຂົນໄປຖິ້ມເສຍໃນຫ້ວຍນໍ້າກິດໂຮນ

ການກະກຽມສໍາລັບເທດສະການປັດສະຄາ

¹⁵ພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຂ້າແກະ ປັດສະຄາ ໃນວັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນທີສອງ ປະໂລຫິດ ແລະຄົນເລວີກໍ່ຮູ້ສຶກລະອາຍທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຊໍາລະຕົນຈາກມົນທົນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຊໍາລະຕົວໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະນໍາເຄື່ອງເຜົາບູຊາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁶ພວກເຂົາເຂົ້າປະຈໍາຕໍາແຫ່ງທີ່ເຄີຍເຮັດ ຕາມບົດບັນຍັດຂອງໂມເຊຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ປະໂລຫິດກໍ່ເອົາເລືອດທີ່ຕົນຮັບມາຈາກມືຂອງຄົນເລວີມາຊິດໃສ່ ¹⁷ເພາະວ່າມີຫລາຍຄົນໃນຊຸມນຸມຊົນນັ້ນຍັງບໍ່ໄດ້ຊໍາລະຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ຄົນເລວີຈຶ່ງຕ້ອງຂ້າແກະປັດສະຄາແທນທຸກຄົນທີ່ມີມົນທົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁸ເພາະວ່າໃນນັ້ນມີຄົນເປັນຈໍານວນຫລາຍທີ່ມາຈາກເອຟຣາຍິມ ມານາເຊ ອິດຊາຄາ ແລະເຊບູລູນຍັງບໍ່ໄດ້ຊໍາລະຕົນ ເຖິງປານນັ້ນ ພວກເຂົາກໍ່ຍັງຮັບປະທານປັດສະຄາ ຊຶ່ງຜິດຕໍ່

ຂໍ້ທີ່ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ເຮເຊກີຢາຊົງອະທິຖານເພື່ອພວກເຂົາວ່າ “ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ປະເສີດ ຊົງໃຫ້ອະໄພແກ່ທຸກໆຄົນ ¹⁹ຜູ້ທີ່ປັກໃຈສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ ຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະບໍ່ຊຳລະຕົວຕາມກົດຂອງຄວາມບໍລິສຸດແຫ່ງສະຖານທີ່ບໍລິສຸດນີ້” ²⁰ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຟັງ ເຮເຊກີຢາ ແລະຊົງຮັກສາປະຊາຊົນ

²¹ປະຊາຊົນ ອິສຣາເອນ ທີ່ຢູ່ໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ໄດ້ຖືເທດສະການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງເຈັດມື້ດ້ວຍຄວາມຍິນດີຫລາຍ ແລະຄົນເລວີກັບປະໂລຫິດໄດ້ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຸກມື້ ຮ້ອງເພງເຮັດສຽງດັງດ້ວຍເຄື່ອງດົນຕີຂອງພວກເຂົາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²²ຝ່າຍ ເຮເຊກີຢາກໍໄດ້ກ່າວໝູນໃຈພວກຄົນເລວີທັງປວງຜູ້ສອນເຖິງຄວາມຮູ້ອັນປະເສີດແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮັບປະທານອາຫານໃນເທດສະການນັ້ນເຈັດວັນ ໄດ້ຖວາຍສັດເປັນເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທຳ ແລະສາລະພາບຄວາມຜິດບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງຕົນ

ການຖືເທດສະການປັດສະຄາດ້ວຍຄວາມຍິນດີ

²³ແລ້ວຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດກໍຕົກລົງກັນທີ່ຈະຖືເທດສະການໄປອີກເຈັດມື້ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືເທດສະການໄປອີກເຈັດມື້ດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ²⁴ເພາະ ເຮເຊກີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາ ໄດ້ຊົງປະທານງົວເຖິກໜຶ່ງພັນໂຕ ແລະແກະເຈັດພັນໂຕແກ່ຊຸມນຸມຊົນ ພວກເຈົ້ານາຍໄດ້ໃຫ້ງົວເຖິກໜຶ່ງພັນໂຕ ແລະແກະໜຶ່ງພັນໂຕແກ່ຊຸມນຸມຊົນ ແລະປະໂລຫິດເປັນຈຳນວນຫລາຍກໍໄດ້ຊຳລະຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ²⁵ຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງຢູດາ ກັບບັນດາປະໂລຫິດ ແລະຄົນເລວີ ທັງຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດທີ່ອອກມາຈາກອິສຣາເອນ ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອິສຣາເອນ ແລະຊົງຢູ່ໃນຢູດາກໍຊົມຊື່ນຍິນດີພ້ອມກັນ ²⁶ຈຶ່ງມີຄວາມຍິນດີອັນໃຫຍ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ ເພາະຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງໂຊໂລໂມນລູກຊາຍຂອງດາວິດກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ ບໍ່ເຄີຍມີຢ່າງນີ້ເລີຍໃນເຢຣູຊາເລັມ ²⁷ແລ້ວບັນດາປະໂລຫິດ ແລະຄົນເລວີໄດ້ລຸກຂຶ້ນອວຍພອນປະຊາຊົນ ສຽງຂອງພວກເຂົາກໍເຖິງພຣະກັນ ແລະຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາກໍຂຶ້ນໄປເຖິງທີ່ປະທັບບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງຄືສະຫວັນ

ບົດທີ 31

ການຖືເທດສະການປັດສະຄາອີກເຈັດມື້

¹ເມື່ອສຳເລັດງານນີ້ທັງໝົດແລ້ວ ອິສຣາເອນທັງປວງຜູ້ຢູ່ບ່ອນນັ້ນໄດ້ອອກໄປໃນທົ່ວເມືອງຢູດາ ແລະທຳລາຍເສົາສັກສິດເປັນທ່ອນໆ ແລະລົ້ມບັນດາເສົາຮູບເຄົາລົບລົງ ທັງທຳລາຍປູ-ຊະນິຍະສະຖານສູງລົງ ແລະ ພັງແທ່ນທົ່ວຢູດາ ແລະເປັນຢາມົນທັງໝົດໃນເອຟຣາຍົມກັບມານາເຊ ຈົນພວກເຂົາທຳລາຍໝົດສິ້ນ ແລ້ວ ປະຊາຊົນອິສຣາເອນທັງປວງກໍກັບໄປໃນທົ່ວເມືອງຂອງຕົນ ທຸກຄົນກັບໄປຕາມທີ່ດິນຂອງຕົນ

ການທຳລາຍຮູບເຄົາລົບ^{1]}

²ເຮເຊກິຢາ ໄດ້ຊົງຈັດການແບ່ງບັນດາປະໂລຫິດແລະຄົນເລວີອອກເປັນໝວດໆ ແຕ່ລະໝວດຕາມໜ້າທີ່ປົວລະບັດຂອງຕົນ ຄືບັນດາປະໂລຫິດ ແລະຄົນເລວີ ໃຫ້ເປັນພະນັກງານຝ່າຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທຳ ໃຫ້ປົວລະບັດ ຖວາຍໂມທະນາພຣະຄຸນ ແລະສັນລະເສີນພາຍໃນປະຕູຄ້າຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

³ສ່ວນທີ່ກະສັດຊົງບໍລິຈາກຈາກຊັບສິນສ່ວນພະອົງນັ້ນ ເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາຄືເຄື່ອງເຜົາບູຊາສຳລັບຕອນເຊົ້າແລະຕອນແລງ ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາສຳລັບວັນສະບາໂຕ ວັນຂຶ້ນໜຶ່ງຄຳ ແລະເທດສະການຕາມກຳນົດ ດັ່ງທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁴ແລະພະອົງຊົງບັນຊາປະຊາຊົນຜູ້ຢູ່ໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ໃຫ້ບໍລິຈາກສ່ວນທີ່ເປັນຂອງປະໂລຫິດ ແລະຂອງຄົນເລວີເພື່ອພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁵ເມື່ອພະບັນຊາກະຈາຍອອກໄປ ປະຊາຊົນອິສຣາເອນກໍໄດ້ບໍລິຈາກເຂົ້າມາຢ່າງຫລວງຫລາຍ ມີເຂົ້າລຸ້ນທຳອິດ ນ້ຳອະງຸ່ນ ນ້ຳມັນ ນ້ຳເຜິ້ງ ແລະຜະລິດຜົນທຸກຢ່າງຂອງໄຮ່ນາ ພວກເຂົາຍັງນຳເອົາໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງທຸກຊະນິດເຂົ້າມາຢ່າງຫລວງຫລາຍ ⁶ປະຊາຊົນອິສຣາເອນ ແລະຢູດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນຫົວເມືອງຂອງຢູດາໄດ້ນຳໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງງົວ ແລະແກະ ໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ມອບຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຕົນ ແລະເກັບໄວ້ເປັນກອງໆ ⁷ໃນເດືອນທີ່ສາມ ພວກເຂົາເລີ່ມກອງສູງຂຶ້ນ ແລະສຳເລັດໃນເດືອນທີ່ເຈັດ ⁸ເມື່ອເຮເຊກິຢາ ແລະເຈົ້ານາຍມາເຫັນກອງເຫລົ່ານັ້ນ ພວກເພີ່ນກໍຖວາຍສາທຸກການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະອວຍພອນແກ່ອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ

⁹ເຮເຊກິຢາຊົງໂຕ່ຖາມປະໂລຫິດ ແລະຄົນເລວີເຖິງເລື່ອງກອງເຫລົ່ານັ້ນ ¹⁰ອາຊາຣິຢາປະໂລຫິດໃຫຍ່ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຊາໂດກທູນຕອບພະອົງວ່າ “ຕັ້ງແຕ່ປະຊາຊົນໄດ້ເລີ່ມນຳສ່ວນບໍລິຈາກເຂົ້າມາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກຂ້າພະອົງໄດ້ຮັບປະທານ ແລະມີພຽງພໍຈົນເຫລືອ ຫລາຍ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງອຳນວຍພະພອນປະຊາຊົນຂອງພະອົງຈຶ່ງມີເຫລືອຢູ່ຫລວງຫລາຍຢ່າງນີ້” ¹¹ແລ້ວ ເຮເຊກິຢາ ຈຶ່ງຊົງບັນຊາໃຫ້ພວກເຂົາຈັດຫ້ອງໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍຈັດໄວ້ ¹²ພວກເຂົານຳສິ່ງບໍລິຈາກເຂົ້າມາຢ່າງສັດຊື່ ທັງໜຶ່ງສ່ວນສິບ ແລະສິ່ງຂອງມອບຖວາຍຫົວໜ້າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ເບິ່ງແຍງຄືໂກນານິຢາຄົນເລວີ ກັບຊິເມອີນ້ອງຊາຍເປັນຄົນຮອງ ¹³ເຢຣີເອນ ອາຊາຊິຢາ ນາຮາດ ອາສາເຣນ ເຢຣີໂມດ ໂຢຊາບັດ ເອລີເອນ ອິສະມາກິຢາ ມາຮາດ ແລະເບນາຢາ ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຊ່ວຍເຫລືອໂກນານິຢາ ແລະຊິເມອີນ້ອງຊາຍຂອງລາວ ໂດຍການແຕ່ງຕັ້ງຂອງກະສັດເຮເຊກິຢາ ແລະອາຊາຣິຢາເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ຂອງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ

¹⁴ໂກເຣ ລູກຊາຍອິມນາຄົນເລວີ ຜູ້ເຝົ້າປະຕູດ້ານຕາເວັນອອກ ເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງຂອງບູຊາ

^{1]}2 ປະຫວັດກະສັດ 18:4

ທີ່ຖວາຍຕາມໃຈ ສະໝັກແດ່ພຣະເຈົ້າ ແຈກຢາຍສ່ວນບໍລິຈາກທີ່ສະຫງວນໄວ້ສໍາລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ¹⁵ເອເດັນ ມິນຢາມິນ ເຢຊູອາ ເຊມາຢາ ອາມາຣິຢາ ເຊກາ-ນິອາໄດ້ຊ່ວຍພວກເຂົາໃນຕໍາແໜ່ງ ໜ້າທີ່ໃນຫົວເມືອງຂອງປະໂລທິດ ໃຫ້ແຈກຢາຍແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍ ທັງຜູ້ໃຫຍ່ ແລະຜູ້ນ້ອຍຄືກັນ ຕາມກອງເວນ ¹⁶ເວ້ນແຕ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນໄວ້ຕາມຜູ້ຊາຍຕັ້ງແຕ່ສາມປີຂຶ້ນໄປທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນຜຽນຕາມໜ້າທີ່ປະຈຳວັນທີ່ຕ້ອງເຮັດເພື່ອບົວລະບັດຕາມໜ້າ ທີ່ໂດຍກອງຂອງພວກເຂົາ ¹⁷ການຂຶ້ນທະບຽນປະໂລທິດກໍເຮັດຕາມເຊື້ອສາຍແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາສ່ວນຄົນເລວີຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປກໍຂຶ້ນຕາມໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ ຕາມຜຽນຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍ ¹⁸ແລະຂຶ້ນທະບຽນທັງລູກນ້ອຍໆຂອງຕົນ ເມຍຂອງຕົນລູກຊາຍລູກສາວຂອງປວງຊົນທັງໝົດ ເພາະພວກເຂົາທັງຫລາຍສັດຊື່ໃນການຮັກສາຕົວໃຫ້ບໍລິສຸດ ¹⁹ສໍາລັບລູກຫລານຂອງອາໂຣນຄືພວກປະໂລທິດ ຜູ້ຢູ່ໃນທົ່ງນາອັອມຮອບຫົວເມືອງຂອງພວກເຂົານັ້ນ ມີຜູ້ຊາຍໃນຫົວເມືອງຕ່າງໆ ຜູ້ຖືກລະບຸຊື່ໃຫ້ແຈກຢາຍສ່ວນແບ່ງແກ່ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນພວກປະໂລທິດ ແລະທຸກຄົນໃນພວກເລວີຜູ້ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນໄວ້

²⁰ເຮເຊກິຢາຊົງກະທໍາດັ່ງນີ້ທົ່ວທັງຢູດາ ພະອົງຊົງກະທໍາສິ່ງທີ່ດີ ແລະຊອບ ເປັນຄວາມຈິງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງ ²¹ວຽກງານທຸກຢ່າງທີ່ພະອົງຊົງເລີ່ມເຮັດໃນການບົວລະບັດພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຕາມກົດໝາຍຕາມພຣະບັນຍັດເພື່ອສະແຫວງ-ຫາພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງ ພະອົງຊົງກະທໍາດ້ວຍເຕັມພະໂທ ແລະຊົງຈະເລີນຂຶ້ນ

ບົດທີ 32

ການຟື້ນຟູໃໝ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນລາຊະການຂອງເຮເຊກິຢາ

¹ພາຍຫລັງເຫດການເທລີາມີ ແລະການສະຖາປະນາຂຶ້ນນັ້ນ ເສັນນາເກຣີບກະສັດອັດຊີ-ເຣຍຍົກທັບມາບຸກລູກຢູດາ ແລະຕັ້ງຄ້າຍອ້ອມຫົວເມືອງທີ່ມີປ້ອມໄວ້ ຊົງກ່າວວ່າຈະຍຶດໄວ້ ²ແລະເມື່ອ ເຮເຊກິຢາ ຊົງເຫັນວ່າ ເສັນນາເກຣີບ ຍົກທັບມາດ້ວຍເຈດຕະນາຈະຕໍ່ສູ້ກັບ ເຢຣູຊາ-ເລັມ ³ພະອົງຊົງວາງແຜນການກັບເຈົ້ານາຍຂອງພະອົງ ແລະທະຫານຜູ້ເຄົາລົບກ້າຂອງພະອົງ ທີ່ຈະອັດນໍ້າຕາມນໍ້າພູທີ່ຢູ່ນອກເມືອງເສຍ ແລະພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍຊົງຊ່ວຍພະອົງ ⁴ມີປະຊາ-ຊົນເປັນຈໍານວນຫລາຍຮວບຮວມກັນເຂົ້າມາ ແລະອັດນໍ້າພູ ບົດລໍາທານທີ່ໄຫລຜ່ານແຜ່ນດິນເສຍ ໂດຍເວົ້າວ່າ “ເປັນຫຍັງຈະໃຫ້ບັນດາກະສັດອັດຊີເຣຍ ຍົກທັບມາພົບນໍ້າເປັນຈໍານວນຫລາຍ” ⁵ພະອົງຊົງປະກອບກິດຈະການຢ່າງບຶກບືນ ສ້າງກໍາແພງທີ່ເພພັງຂຶ້ນໃໝ່ ແລະສ້າງຫໍ-ຄອຍຂຶ້ນ ແລະຊົງສ້າງກໍາແພງຂ້າງນອກອີກຊັ້ນໜຶ່ງ ພະອົງຊົງເສີມກໍາແພງປ້ອມມິນໂລທີ່ນະ-ຄອນດາວິດຊົງສ້າງຫອກ ແລະໂລ່ເປັນຈໍານວນຫລາຍ

⁶ພະອົງຊົງຕັ້ງຜູ້ຢັບຄັບການຕໍ່ຕ້ານໄວ້ເໜືອປະຊາຊົນ ແລະຊົງຮວບຮວມເຂົ້າໄວ້ນໍາກັນໃນຖະໜົນທີ່ປະຕູເມືອງ ແລະກ່າວໝູນໃຈພວກເຂົາທັງຫລາຍວ່າ ⁷“ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງ ແລະກ້າຫານເຖິດ ຢ່າຢ້ານ ຫລືທີ່ຖອຍຕໍ່ກະສັດອັດຊີເຣຍ ແລະຕໍ່ກອງທັບທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບພວກເຂົານັ້ນ

ເພາະມີຜູ້ໜຶ່ງໃນຝ່າຍເຮົາທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຝ່າຍພວກເຂົາ ຝ່າຍພວກເຂົາມີແຕ່ກຳລັງເນື້ອໜັງ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາມີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຊົງສະຖິດກັບເຮົາ ທີ່ຊົງຊ່ວຍເຮົາ ແລະສູ້ຮົບກັບຝ່າຍເຮົາ” ປະຊາຊົນກ່າວໆໃຈໃນພຣະດຳລັດຂອງ ເຮເຊກິຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາ

ເສັ້ນນາເກຣີບນາບຸກລຸກຢູດາ^[1]

⁹ພາຍຫລັງເສັ້ນນາເກຣີບກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍ (ຜູ້ທີ່ກຳລັງອ້ອມເມືອງລາກິດຢູ່ດ້ວຍກຳລັງຮົບທັງໝົດຂອງພະອົງ) ໄດ້ຮັບສັ່ງໃຫ້ຂ້າລາຊະການຂອງພະອົງໄປເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ເຖິງ ເຮເຊກິຢາກະສັດຂອງ ຢູດາ ແລະ ເຖິງປະຊາຊົນທັງ ປວງ ຂອງ ຢູດາ ທີ່ຢູ່ໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ວ່າ ¹⁰“ເສັ້ນນາເກຣີບກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ‘ເຈົ້າທັງຫລາຍເພິ່ງຫຍັງ ເຈົ້າຈົງຍືນໝັ້ນອ້ອມຢູ່ໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ¹¹ເຮເຊກິຢາບໍ່ໄດ້ພາເຈົ້າໃຫ້ຫລົງເພື່ອຈະມອບເຈົ້າໃຫ້ຕາຍດ້ວຍການອິດອາຫານ ແລະຄວາມກະຫາຍຫລື ໃນເມື່ອລາວບອກເຈົ້າວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຈະຊົງຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ໝັ້ນຈາກມືຂອງກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍ” ¹²ເຮເຊກິຢາຄົນນີ້ແຫລະບໍ່ແມ່ນຫລື ທີ່ໄດ້ກຳຈັດປູຊະນິຍະສະຖານສູງ ແລະແທ່ນບູຊາຂອງພະອົງ ແລະ ບັນຊາແກ່ຢູດາກັບ ເຢຣູຊາເລັມ ວ່າ “ເຈົ້າຈົງນະມັດສະການຢູ່ໜ້າແທ່ນບູຊາແທ່ນດຽວ ແລະເຈົ້າຈົງເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງແທ່ນນັ້ນ” ¹³ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ ເຮົາ ແລະບັນພະບູລຸດຂອງເຮົາໄດ້ເຮັດຫຍັງແກ່ຊົນຊາດທັງຫລາຍແຫ່ງປະເທດຕ່າງໆ ພະຂອງບັນດາປະຊາຊາດແຫ່ງປະເທດເຫລົ່ານັ້ນສາມາດຊ່ອຍປະເທດຂອງພວກເຂົາໃຫ້ໝັ້ນຈາກມືຂອງເຮົາໄດ້ບໍ່? ¹⁴ໃນພວກພະທັງປວງແຫ່ງປະຊາຊາດເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບັນພະບູລຸດຂອງເຮົາໄດ້ທຳລາຍເສຍຈົນໝົດສິ້ນ ຍັງມີພະອົງໃດແດ່ທີ່ສາມາດຊ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຕົນໃຫ້ໝັ້ນຈາກມືຂອງເຮົາ ແລ້ວພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານັ້ນຫລືຈະສາມາດຊ່ອຍເຈົ້າໃຫ້ໝັ້ນຈາກມືຂອງເຮົາ ¹⁵ເພາະສະນັ້ນ ບັດນີ້ຢ່າໃຫ້ເຮເຊກິຢາຫລອກລວງເຈົ້າ ຫລືພາເຈົ້າໃຫ້ຫລົງໃນທຳນອງນີ້ ຢ່າເຊື່ອລາວ ເພາະບໍ່ມີພະແຫ່ງປະຊາຊາດ ຫລືລາຊະອານາຈັກໃດທີ່ສາມາດຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງຕົນໃຫ້ໝັ້ນຈາກມືຂອງເຮົາ ຫລືຈາກມືບັນພະບູລຸດຂອງເຮົາ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຊ່ອຍເຈົ້າໃຫ້ໝັ້ນຈາກມືຂອງເຮົາໄດ້ຫລາຍກວ່ານັ້ນຈັກເທົ່າໃດ”

¹⁶ແລະຂ້າລາຊະການຂອງພະອົງກໍກ່າວທັບຖົມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເຮເຊກິຢາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຫລາຍກວ່ານັ້ນ

ການຊຸ່ເຊັນຢ່າງໜັກຂອງເສັ້ນນາເກຣີບ^[1]

¹⁷ແລະພະອົງຊົງຂຽນໜັງສືໝິ່ນປະໝາດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ອິສຣາເອນ ແລະກ່າວທັບຖົມພຣະອົງວ່າ “ພະຂອງບັນດາປະຊາຊາດແຫ່ງປະເທດທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຊ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຕົນໃຫ້ໝັ້ນຈາກມືຂອງເຮົາສັນໃດ ພຣະເຈົ້າຂອງ ເຮເຊກິຢາກໍຈະບໍ່ຊ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຕົນໃຫ້ໝັ້ນຈາກມືຂອງເຮົາສັນນັ້ນ” ¹⁸ພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍຮ້ອງຄວາມນີ້ດ້ວຍສຽງອັນດັ່ງເປັນພາສາ

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 18:13-19:37; ເອຊາຢາ36:1-22
[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 18:17-25 [2] ພະກົດ 19:9-13

ເຮັບເຮົາໃຫ້ຊາວ ເຢຣູຊາເລັມ ຜູ້ຢູ່ເທິງກຳແພງຟັງ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຕົກໃຈ ແລະຫວັ່ນໄຫວ ແລ້ວຈະໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ ¹⁹ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າແຫ່ງ ເຢຣູຊາເລັມ ຄືກັບທີ່ພວກເຂົາເວົ້າເຖິງພະແຫ່ງຊົນຊາດທັງຫລາຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຊຶ່ງເປັນຜົນງານຂອງມືມະນຸດ

²⁰ແລ້ວກະສັດ ເຮເຊກີຢາ ແລະຜູ້ທຳນາຍ ເອຊາຢາລູກຊາຍອາໂມດ ໄດ້ອະທິຖານ ເພາະເລື່ອງນີ້ ໂດຍຮ້ອງທຸນຕໍ່ສະຫວັນ ²¹ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຊ້ຜູ້ສົ່ງຂ່າວສະຫວັນອົງໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ຕັດທະຫານກຳທັງປວງ ຜູ້ບັງຄັບກອງທັບ ແລະນາຍທະຫານໃນຄ້າຍຂອງກະສັດແຫ່ງອັດ-ຊີເຣຍອອກເສຍ ເພາະສະນັ້ນ ພະອົງຈຶ່ງສະເດັດກັບໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງພະອົງດ້ວຍຄວາມອັບອາຍຂາຍໜ້າ ແລະເມື່ອພະອົງສະເດັດເຂົ້າໃນວິຫານແຫ່ງພະຂອງພະອົງ ຜູ້ທີ່ອອກມາຈາກບັນແອວຂອງພະອົງເອງໄດ້ຂ້າພະອົງດ້ວຍດາບ ²²ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຊ່ອຍ ເຮເຊກີຢາ ແລະຊາວ ເຢຣູຊາເລັມ ໃຫ້ພົ້ນຈາກພະຫັດຂອງ ເສັ້ນນາເກຣີບກະສັດຂອງອັດຊີເຣຍ ແລະຈາກມືຂອງສັດຕູທັງໝົດຂອງພະອົງ ແລະພະອົງຊົງນຳພວກເຂົາທັງຫລາຍຢູ່ທຸກດ້ານ ²³ຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍນຳເຄື່ອງຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ແລະສິ່ງປະເສີດ ຕ່າງໆ ມາຖວາຍ ເຮເຊກີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາ ພະອົງຈຶ່ງຊົງເປັນທີ່ຍິກຍ້ອງໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດທັງປວງຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນມາ

ເສັ້ນນາເກຣີບໝົ່ນປະໝາດພຣະເຈົ້າຂອງເຮເຊກີຢາ^[໑]

²⁴ຄັ້ງນັ້ນ ເຮເຊກີຢາຊົງເຈັບປ່ວຍໃກ້ຈະສິ້ນພະຊົນ ແລະພະອົງທຸນອະທິຖານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບ ແລະປະທານໝາຍສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຮເຊກີຢາ ²⁵ແຕ່ເຮເຊກີຢາບໍ່ໄດ້ສະໜອງພຣະຄຸນນັ້ນ ເພາະພະໂທຂອງພະອົງຈອງຫອງຂຶ້ນ ພຣະພິໂລດຈຶ່ງມາເໜືອພະອົງ ຢູດາ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ ²⁶ເຮເຊກີຢາຊົງອ່ອນນ້ອມຖ່ອມພະໂທທີ່ແຮງນັ້ນລົງ ທັງພະອົງແລະຊາວ ເຢຣູຊາເລັມ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ມາເໜືອພວກເຂົາທັງຫລາຍໃນລາຊະການຂອງເຮເຊກີຢາ

²⁷ເຮເຊກີຢາຊົງມີລາຊະສົມບັດ ແລະກຽດຍິ່ງໃຫຍ່ ພະອົງຊົງສ້າງຄັງໄວ້ສຳລັບພະອົງ ເພື່ອເກັບເງິນ ຄຳ ແລະເພັດພອຍຕ່າງໆ ເຄື່ອງເທດ ໂລ່ ແລະສຳລັບຊັບສິນທີ່ມີຄ່າທຸກຊະນິດ ²⁸ທັງສາງສຳລັບເຂົ້າ ນ້ຳອະງຸ່ນ ແລະນ້ຳມັນ ທີ່ຜະລິດມາ ແລະໂຮງມັງນສັດລ້ຽງທຸກຊະນິດກັບຄອກແກະ ²⁹ພະອົງຊົງຈັດຫົວເມືອງເພື່ອພະອົງດ້ວຍ ທັງຝູງແບ້ແກະ ແລະຝູງງົວເປັນຈຳນວນຫລາຍ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງປະທານຊັບສິນໃຫ້ພະອົງຫລວງຫລາຍ

³⁰ເຮເຊກີຢາອົງນີ້ເອງຊົງປິດທາງນ້ຳອອກຕອນເທິງຂອງນ້ຳພູກີໂຮນ ເສຍ ແລ້ວເຮັດໃຫ້ໂທລລົງໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງນະຄອນດາວິດ ແລະເຮເຊກີຢາຊົງຈະເລີນໃນພະລາຊະກິດທັງໝົດຂອງພະອົງ ³¹ຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນເລື່ອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ເຈົ້ານາຍເມືອງບາບີໂລນ ໃຊ້ໃຫ້ມາຖາມເຖິງການມະຫັດສະຈັນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງປ່ອຍພະອົງຕາມໃຈ ເພື່ອຈະທົດລອງພະອົງ ແລະເພື່ອຈະຮູ້ຄຳກ່າວທັງໝົດໃນພະໂທຂອງພະອົງ

³²ຝ່າຍພະລາຊະກິດນອກນັ້ນຂອງເຮເຊກີຢາ ແລະຄວາມດີຂອງພະອົງ ກໍມີບັນທຶກໄວ້ໃນນິມິດຂອງເອຊາຢາຜູ້ທຳນາຍລູກຊາຍອາໂມດ ແລະໃນໜັງສືຂອງກະສັດແຫ່ງຢູດາ ແລະອີ-

ສຣາເອນ

ເຮເຊກີຢາຊົງປະຊວນ ແລະຊົງກັບຄືນ^[1]

³³ເຮເຊກີຢາລ່ວງລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ ພວກເຂົາຝັງພະສົບໄວ້ໃນຂຸມຝັງສົບສຳຄັນທີ່ສຸດໃນບັນດາລູກຊາຍຂອງດາວິດ. ຄົນຢູດາ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມທັງປວງໄດ້ຖວາຍກຽດ ເມື່ອພະອົງສິ້ນພະຊົນ ແລະມານາເຊລູກຊາຍຂອງພະອົງໄດ້ປົກຄອງແທນພະອົງ

ບົດທີ 33

ການສິ້ນພະຊົນຂອງເຮເຊກີຢາ^[2]

¹ເມື່ອມານາເຊເລີ້ມປົກຄອງ ພະອົງມີອາຍຸສິບສອງປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມທ້າສິບຫ້າປີ ²ພະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມການເຮັດທີ່ໜ້າກຽດຊັງແຫ່ງປະຊາຊາດ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຂັບໄລ່ໄປເສຍຈາກປະຊາຊົນອິສຣາເອນ ³ເພາະພະອົງຊົງສ້າງປູຊະນີຍະສະຖານສູງຂຶ້ນໃໝ່ ຊຶ່ງເຮເຊກີຢາພໍ່ຂອງພະອົງໄດ້ຊົງທຳລາຍນັ້ນ ແລະຊົງສ້າງແທ່ນບູຊາແກ່ພະບາອານ ຊົງເຮັດບັນດາເລົາຮູບເຄົາລົບ ຊົງນະມັດສະການບໍລິວານທັງໝົດຂອງຟ້າສະຫວັນ ແລະບົວລະບັດພະເຫລົ່ານັ້ນ ⁴ພະອົງຊົງສ້າງແທ່ນບູຊາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ “ນາມຂອງເຮົາຈະຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມຕະຫລອດໄປເປັນນິດ” ⁵ແລະໄດ້ຊົງສ້າງແທ່ນບູຊາສຳລັບບັນດາບໍລິວານແຫ່ງຟ້າສະຫວັນໃນເດີ່ນທັງສອງແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁶ພະອົງໄດ້ຊົງຖວາຍລູກຊາຍຂອງພະອົງໃຫ້ລຸຍໄຟໃນພູເຂົາ ລູກຊາຍຂອງຮິນໂນມ ຖີເລີກຍາມ ເວດມິນ ຄາຖາ ແລະຕິດຕໍ່ກັບຄືນຊົງພໍ່ມົດແມ່ມົດ ພໍ່ຜີ ພະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍເປັນຈຳນວນຫລາຍໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຮັດໃຫ້ພຣະອົງຊົງພຣະພິໂລດ ⁷ຮູບເຄົາລົບສະຫລັກ ຄືຮູບເຄົາລົບທີ່ພະອົງຊົງສ້າງນັ້ນ ພະອົງຊົງຕັ້ງໄວ້ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າກ່າວກັບດາວິດ ແລະໂຊໂລໂມນລູກຊາຍຂອງດາວິດວ່າ “ໃນວິຫານນີ້ແລະໃນເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເລືອກອອກຈາກຕະກູນທັງໝົດຂອງອິສຣາເອນ ເຮົາຈະບັນຈຸນາມຂອງເຮົາໄວ້ເປັນນິດ ⁸ແລະເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ຕີນຂອງອິສຣາເອນ ພະເນຈອນອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າອີກເລີຍ ຖ້າພວກເຂົາພຽງແຕ່ລະມັດລະວັງ ເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາໄວ້ ຄືກົດໝາຍ ກົດເກນ ແລະກົດທັງໝົດທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ໂດຍທາງໂມເຊ” ⁹ມານາເຊຊົງຊັກຈູງຢູດາ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ຫລົງໄປ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍກວ່າບັນດາປະຊາຊາດ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງທຳລາຍໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າປະຊາຊົນອິສຣາເອນນັ້ນ

¹⁰ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບມານາເຊ ແລະປະຊາຊົນຂອງພະອົງ ແຕ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ຟັງ

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 20:1-11 [2]2 ປະຫວັດກະສັດ 20:20-21

ມານາເຊປົກຄອງເໝືອຢູດາ¹

¹¹ເພາະສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ຜູ້ບັງຄັບກອງທະຫານຂອງກະສັດແຫ່ງ ອັດຊິເຣຍມາ
 ຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ ໂດຍເອົາເປັດເກາະມານາເຊ ແລະຈຳຈອງດ້ວຍໂສ້ ແລ້ວນຳພະອົງມາບາບີ-
 ໂລນ ¹²ເມື່ອພະອົງຊົງທຸກຍາກ ພະອົງຊົງອ້ອນວອນຂໍພະກະລຸນາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ
 ຂອງພະອົງ ຊົງຖ່ອມພະໂທລົງຢ່າງຫລາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ
¹³ພະອົງຊົງອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງຟັງຄຳອ້ອນວອນຂອງພະອົງ ໂດຍນຳພະ
 ອົງກັບມາເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ໃນລາຊະອານາຈັກຂອງພະອົງອີກ ແລ້ວມານາເຊ ຊົງຮູ້ວ່າພຣະຜູ້-
 ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ

¹⁴ພາຍຫລັງ ພະອົງຊົງສ້າງກຳແພງຊັ້ນນອກໃຫ້ນະຄອນດາວິດທາງຕາເວັນຕົກຂອງກິໂຮນ
 ໃນພູເຂົາໄປ ຈົນຮອດທາງເຂົາປະຕູປາ ແລ້ວອ້ອມຮອບໂອເຟນ ແລະກໍ່ຂຶ້ນໃຫ້ສູງ ແລະພະ
 ອົງຊົງຕັ້ງຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບໃຫ້ຢູ່ໃນທົ່ວເມືອງມີບ່ອມໃນຢູດາທັງໝົດ

¹⁵ພະອົງຊົງເອົາພະຕ່າງດ້າວ ແລະຮູບເຄົາລົບໄປເສຍຈາກພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
 ແລະແທ່ນ ບູຊາທັງໝົດທີ່ພະອົງໄດ້ຊົງສ້າງໄວ້ເທິງພູເຂົາແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
 ແລະໃນເຢຣູຊາເລັມ ພະອົງຊົງຖິ້ມອອກໄປນອກເມືອງ ¹⁶ພະອົງຊົງສ້ອມແປງແທ່ນບູຊາຂອງ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊົງຖວາຍເຄື່ອງສັດບູຊາເປັນເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທຳ ແລະ
 ເຄື່ອງໂມທະນາພຣະຄຸນເທິງແທ່ນນັ້ນ ພະອົງຊົງບັນຊາໃຫ້ຢູດາ ບົວລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
 ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ¹⁷ເຖິງປານນັ້ນກໍ່ດີ ປະຊາຊົນກໍ່ຍັງຖວາຍສັດບູຊາທີ່ປູຊະນິຍະສະ-
 ຖານສູງ ແຕ່ຖວາຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ

¹⁸ສ່ວນພະລາຊະກິດນອກນັ້ນຂອງມານາເຊ ແລະຄຳອະທິຖານຂອງພະອົງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
 ແລະຖອຍຄຳຂອງຜູ້ທຳນວາຍ ຜູ້ທຸນພະອົງໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິ-
 ສຣາເອນ ກໍ່ມີບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືຂອງກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ ¹⁹ຄຳອະທິຖານຂອງພະອົງ
 ແລະເລື່ອງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບຄຳອ້ອນວອນຂອງພະອົງ ບາບທັງໝົດຂອງພະອົງ ແລະການບໍ່
 ສັດຊື່ຂອງພະອົງ ສະຖານທີ່ຊຶ່ງພະອົງຊົງສ້າງປູຊະນິຍະສະຖານສູງ ແລະຕັ້ງບັນດາເສົາຮູບ
 ເຄົາລົບ ກັບຮູບເຄົາລົບສະຫລັກ ກ່ອນທີ່ພະອົງຊົງຖ່ອມພະອົງລົງນັ້ນ ພວກເຂົາບັນທຶກໄວ້ໃນ
 ໜັງສືປະຫວັດທີ່ຜູ້ທຳນວາຍຂຽນ ²⁰ມານາເຊ ຈຶ່ງຊົງລ່ວງລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ
 ພວກເຂົາຝັງພະສົບໄວ້ໃນພະລາຊະວັງຂອງພະອົງ ແລະອາໄມນລູກຊາຍຂອງພະອົງໄດ້ປົກ-
 ຄອງແທນພະອົງ

ມານາເຊຕົກເປັນຊະເລີຍ ແລ້ວກັບຄືນມາ

²¹ເມື່ອອາໄມນເລີ່ມປົກຄອງ ພະອົງມີອາຍຸຊາວສອງປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນ ເຢຣູຊາເລັມ
 ສອງປີ ²²ພະອົງຊົງກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແບບມານາເຊ

¹2 ປະຫວັດກະສັດ 21:29

ບິດາຂອງພະອົງຊົງກະທຳນັ້ນ ອາໂມນຖວາຍສັດບູຊາແກ່ຮູບເຄົາລົບສະຫລັກທັງໝົດທີ່ມານາເຊພໍ່ຂອງພະອົງໄດ້ຊົງສ້າງຂຶ້ນ ແລະຊົງປົວລະບັດຮູບເຄົາລົບນັ້ນ ²³ພະອົງບໍ່ໄດ້ຖ່ອມພະອົງລົງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືມານາເຊ ບິດາຂອງພະອົງໄດ້ຖ່ອມລົງນັ້ນ ແຕ່ອາໂມນອົງນີ້ໄດ້ກໍ່ກຳໜາລາຍຂຶ້ນ

ອາໂມນປົກຄອງເໜືອຢູດາ^[1]

²⁴ແລ້ວຂ້າລາຊະການຂອງພະອົງກໍ່ຮ່ວມກັນຄິດກະບົດຕໍ່ພະອົງ ໂດຍໄດ້ຂ້າພະອົງເສຍໃນພະລາຊະວັງຂອງພະອົງ ²⁵ແຕ່ປະຊາຊົນແຫ່ງແຜ່ນດິນໄດ້ປະທານບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຄິດກະບົດຕໍ່ກະສັດອາໂມນ ແລະປະຊາຊົນແຫ່ງແຜ່ນດິນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ໂຢສີຢາລູກຊາຍຂອງພະອົງຂຶ້ນປົກຄອງແທນພະອົງ

ບົດທີ 34

ການສິ້ນພະຊົນຂອງອາໂມນ^[2]

¹ເມື່ອໂຢສີຢາເລີ່ມປົກຄອງ ພະອົງມີອາຍຸແປດປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສາມສິບເອັດປີ ²ພະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ພໍ່ພຣະໂທໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະດຳເນີນໃນເສັ້ນທາງຂອງດາວິດບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງຫັນໄປທາງຂວາ ຫລືທາງຊ້າຍ

³ເພາະໃນປີທີ່ແປດແຫ່ງລາຊະການຂອງພະອົງ ເມື່ອພະອົງຍັງຊົງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ ພະອົງຊົງເລີ່ມສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າຂອງດາວິດບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ ແລະໃນປີທີ່ສິບສອງ ພະອົງຊົງເລີ່ມກວາດລ້າງຢູດາ ແລະເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍການກຳຈັດປູຊະນິຍະສະຖານສູງ ທັງບັນດາເສົາຮູບເຄົາລົບ ແລະຮູບເຄົາລົບແກະສະຫລັກກັບຮູບເຄົາລົບຫລໍ່ ⁴ພວກເຂົາທຳລາຍແທ່ນບູຊາພະບາອານລົງຕໍ່ພະພັກຂອງພະອົງ ພະອົງຊົງລົ້ມບັນດາຮູບເຄົາລົບ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງນັ້ນລົງ ແລະພຣະອົງຊົງທຸບບັນດາເສົາຮູບເຄົາລົບ ແລະຮູບເຄົາລົບແກະສະຫລັກກັບຮູບເຄົາລົບ ຫລໍ່ເປັນທ່ອນໆ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ເປັນຝຸ່ນໂຮຍເທິງຊຸມສົບຂອງບັນດາຄົນທີ່ຖວາຍສັດບູຊາແກ່ພະເຫລົ່ານັ້ນ ⁵ພະອົງຊົງຜືກກະດູກຂອງປະໂລທິດເທິງແທ່ນພະເຫລົ່ານັ້ນ ແລະຊົງກວາດລ້າງຢູດາ ກັບເຢຣູຊາເລັມ ⁶ພະອົງຊົງກະທຳເຊັ່ນກັນໃນທົ່ວເມືອງຂອງມານາເຊ ເອຟຣາຢິມ ແລະຊິເມໂອນ ໄປຮອດນັບທາລີ ⁷ເມື່ອພະອົງຊົງທຳລາຍແທ່ນບູຊາ ແລະບັນດາເສົາຮູບເຄົາລົບ ແລະຊົງທຸບຮູບເຄົາລົບສະຫລັກໃຫ້ເປັນຝຸ່ນ ຊົງລົ້ມບັນດາຮູບເຄົາລົບທັງໝົດລົງທົ່ວແຜ່ນດິນອິສຣາເອນແລ້ວ ພະອົງສະເດັດກັບເຢຣູຊາເລັມ

ໂຢສີຢາປົກຄອງເໜືອຢູດາ^[1]

⁸ໃນປີທີ່ສິບແປດແຫ່ງລາຊະການຂອງພະອົງ ເມື່ອພະອົງຊົງກວາດລ້າງແຜ່ນດິນ ແລະ

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 21:18-22 [2]2 ປະຫວັດກະສັດ 21:23-26

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 22:1-23:30 [2]2 ປະຫວັດກະສັດ 22:37 [1]2 ປະຫວັດກະສັດ 22:8

ພຣະວິຫານແລ້ວ ພະອົງຊົງໃຊ້ຊາຟານລູກຊາຍອາຊາລີຢາ ແລະ ມາອາເສຢາຜູ້ວ່າລາຊະການນະຄອນ ແລະ ໂຢອາລູກຊາຍ ໂຢອາຣັດ ຂ້າລາຊະການຂັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ ໃຫ້ສ້ອມແປງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງ ⁹ເມື່ອພວກເຂົາມາທາງຮິນກີຢາມະຫາປະໂລທິດແລ້ວ ໄດ້ມອບເງິນທີ່ຄົນທັງຫລາຍນຳມາພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຄົນເລວີຜູ້ເຝົ້າປະຕູໄດ້ເກັບຈາກມານາເຊ ແລະ ເອຟຣາຍິມ ແລະ ຈາກບັນດາຄົນທີ່ເຫລືອຂອງອິສຣາເອນ ແລະ ຈາກຢູດາກັບເປັນຢາມິນທັງໝົດ ແລ້ວພວກເຂົາກັບໄປເຢຣູຊາເລັມ ¹⁰ພວກເຂົາມອບໃຫ້ແກ່ ຜູ້ເບິ່ງແຍງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຮັດວຽກຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອການສ້ອມແປງພຣະວິຫານໃຫ້ໝັ້ນຄົງ ¹¹ພວກເຂົາມອບໃຫ້ແກ່ຊ່າງໄມ້ ແລະ ຊ່າງກໍ່ສ້າງເພື່ອຈະຊື້ຫີນສະຫລັກ ແລະ ໄມ້ກະດານເພື່ອປະກອບເປັນຄານສຳລັບອາຄານທີ່ກະສັດແຫ່ງຢູດາໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ຊຸດໂຊມ ¹²ແລະຄົນທັງຫລາຍກໍ່ເຮັດງານຢ່າງສັດຊື່ ຜູ້ຄຸມງານມີຢາຮາດ ແລະ ໂອບາດີຢາຄົນ ເລວີລູກຫລານຂອງເມຣາຣີ ແລະ ເຊຄາຣີຢາ ກັບເມຊຸນລຳລູກຫລານຂອງຄົນໂກຮາດ ເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງ ຄົນເລວີທຸກຄົນທີ່ຊຳນານເຄື່ອງດົນຕີ ¹³ເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງຄົນຫາມເຄື່ອງ ແລະ ບັນດາຄົນທີ່ເຮັດວຽກບົວລະບັດທຸກຢ່າງ ຄົນເລວີບາງຄົນເປັນຄົນຮັກສາ ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ເປັນນາຍປະຕູ

ການສ້ອມແປງພຣະວິຫານ^[໒]

¹⁴ຂະນະທີ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍນຳເງິນທີ່ໄດ້ຖວາຍໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກມາ ຮິນກີຢາປະໂລທິດໄດ້ພົບໜັງສືພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຊົງປະທານທາງໂມເຊ ¹⁵ແລະ ຮິນກີຢາເວົ້າກັບຊາຟານ ເລຂາວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບໜັງສືພຣະບັນຍັດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແລະ ຮິນກີຢາກໍ່ມອບໜັງສືນັ້ນໃຫ້ຊາຟານ ¹⁶ຊາຟານໄດ້ນຳໜັງສືໄປຖວາຍກະສັດ ແລະ ທູນລາຍງານກະສັດວ່າ “ສິ່ງທັງປວງທີ່ພະອົງຊົງມອບໝາຍແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພະອົງໃຫ້ເຮັດນັ້ນ ພວກເຂົາກຳລັງເຮັດຢູ່ແລ້ວ” ¹⁷ພວກເຂົາຮວບຮວມເງິນຊຶ່ງພົບໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ມອບໄວ້ໃນມືຂອງຜູ້ເບິ່ງແຍງແລະຄົນງານ

ຮິນກີຢາໄດ້ພົບພຣະບັນຍັດຂອງໂມເຊ^[໓]

¹⁸ແລ້ວຊາຟານ ເລຂາທູນກະສັດວ່າ “ຮິນກີຢາປະໂລທິດໄດ້ມອບໜັງສືແກ່ຂ້າພະອົງມ້ວນໜຶ່ງ” ແລ້ວຊາຟານກໍ່ອ່ານຖວາຍຕໍ່ພະພັກກະສັດ ¹⁹ຢູ່ມາເມື່ອກະສັດຊົງຮັບຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະບັນຍັດນັ້ນ ພະອົງຊົງຈິກເສື້ອຜ້າຂອງພະອົງ ²⁰ແລະກະສັດຊົງບັນຊາແກ່ຮິນກີຢາ ອາຣິກາມລູກຊາຍຊາຟານ ອັບໂດນລູກຊາຍມິກາ ຊາຟານເລຂາ ແລະ ອາສາຢາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງກະສັດ ກ່າວວ່າ ²¹“ຈົ່ງໄປທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຮົາ ແລະ ໃຫ້ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນອິສຣາເອນ ແລະ ໃນຢູດາ ກ່ຽວກັບຖ້ອຍຄຳໃນໜັງສືທີ່ໄດ້ພົບນັ້ນ ເພາະວ່າພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຖອກລົງເໜືອເຮົານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍ ດ້ວຍວ່າບັນພະບູລຸດຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືນີ້ທຸກປະການ”

ການອ່ານພຣະບັນຍັດໄດ້ນຳການກັບໃຈໃໝ່ນຳ^[1]

²²ຮິນກີຢາ ແລະຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ກະສັດຊົງໃຊ້ໄປຈົ່ງໄປຫາຮຸນດາຍິງຜູ້ທຳນວາຍເມຍຂອງ ຊານລູມ ລູກຊາຍຕົກວາ ລູກຊາຍຮາສະຣາຜູ້ເບິ່ງແຍງເສື້ອຜ້າຂອງພະອົງ (ນາງຢູ່ໃນເຢຣູ- ຊາເລັມທີ່ແຂວງສອງ ຫລືເຂດທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່) ແລະເວົ້າກັບນາງເຖິງເລື່ອງນັ້ນ ²³ນາງເວົ້າກັບ ພວກເຂົາວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງ ອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຈົ່ງບອກຊາຍຜູ້ທີ່ໃຊ້ ພວກເຈົ້າໃຫ້ມາຫາເຮົາວ່າ ²⁴ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ ເຮົາຈະນຳເຫດຊົ່ວຮ້າຍມາ ເໜືອສະຖານທີ່ນີ້ ແລະເໜືອຊາວເມືອງນີ້ ຄືຄຳສາບແຂ່ງທັງໝົດທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືຊຶ່ງໄດ້ ອ່ານຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກກະສັດແຫ່ງຢູດານີ້ ²⁵ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ປະຖິ້ມເຮົາ ແລະໄດ້ເຜົາ ເຄື່ອງຫອມຖວາຍພະອິນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາຮ້າຍດ້ວຍການງານທັງໝົດແຫ່ງມືຂອງ ພວກເຂົາ ເພາະສະນັ້ນ ພຣະພິໂລດຂອງເຮົາຈະຖອກລົງເໜືອສະຖານທີ່ນີ້ ແລະຈະດັບບໍ່ໄດ້” ²⁶ແຕ່ກະສັດຂອງຢູດາຜູ້ໃຊ້ເຈົ້າໃຫ້ມາທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງທູນທ່ານດັ່ງນີ້ວ່າ ‘ພຣະ- ຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງ ອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເລື່ອງຖອຍຄຳທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນນັ້ນ ²⁷ເພາະຈິດ- ໃຈຂອງເຈົ້າອ່ອນແອ ແລະເຈົ້າໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ຍິນຖອຍຄຳທີ່ ກ່າວຕໍ່ສູ້ສະຖານທີ່ນີ້ ແລະຊາວເມືອງນີ້ ເຈົ້າໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ທ່ານເຮົາ ແລະເຈົ້າໄດ້ຈຶກເສື້ອຜ້າ ຂອງເຈົ້າ ແລະຮ້ອງໄຫ້ຕໍ່ທ່ານເຮົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຮົາໄດ້ຟັງເຈົ້າດ້ວຍ ²⁸ເບິ່ງແມ ເຮົາຈະພາເຈົ້າໄປຢູ່ກັບບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາຈະພາເຈົ້າໄປສູ່ບ່ອນຝັງສົບຢ່າງ ສັນຕິ ແລະຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນບັນດາເຫດຊົ່ວຮ້າຍທີ່ເຮົາຈະນຳມາເໜືອສະຖານທີ່ນີ້ ແລະ ຊາວເມືອງນີ້” ພວກເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງນຳພຣະທຳກັບມາຫາກະສັດ

ຄຳທຳນວາຍຂອງນາງຮຸນດາ^[2]

²⁹ແລ້ວກະສັດຮັບສົ່ງໃຫ້ຮວບຮວມບັນດາຜູ້ໃຫຍ່ຂອງຢູດາ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ ³⁰ກະສັດສະ- ເດັດຂຶ້ນໄປພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພ້ອມກັບຄົນທັງປວງຂອງຢູດາ ແລະຊາວເຢຣູ- ຊາເລັມກັບປະໂລຫິດແລະຄົນເລວີຄົນທັງປວງທັງໃຫຍ່ ແລະນ້ອຍ ພະອົງຊົງອ່ານຖອຍຄຳທັງ ໝົດໃນໜັງສືຄຳພັນສັນຍາທີ່ພົບ ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ

ການອ່ານພຣະບັນຍັດໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງຟັງ^[3]

³¹ກະສັດປະທັບຍິນຢູ່ໃນບ່ອນຂອງພະອົງ ແລະເຮັດຄຳພັນສັນຍາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ວ່າຈະຊົງດຳເນີນຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະກົດເກນຂອງພຣະອົງ ດ້ວຍສູດຈິດສູດໃຈ ຈະຊົງປະກອບກົດຕາມຖອຍຄຳຂອງຄຳພັນສັນຍາຊຶ່ງບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສື ມ້ວນນີ້ ³²ແລ້ວພະອົງຊົງຮັບສົ່ງບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນ ເຢຣູຊາເລັມ ໃນເບັນຢາມິນໃຫ້ເຂົ້າສ່ວນໃນຄຳ ພັນສັນຍານັ້ນ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມກໍເຮັດຕາມຄຳພັນສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງ ບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍ ³³ໂຢສີຢາ ໄດ້ເອົາສິ່ງໜ້າກຽດຊັງທັງປວງໄປເສຍຈາກ

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 22:9-13 [2] ປະຫວັດກະສັດ 22:14-20 [3]2 ປະຫວັດກະສັດ 23:12

ເຂດແດນທັງໝົດທີ່ເປັນຂອງປະຊາຊົນ ອິສຣາເອນ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນອິສຣາ-ເອນ ບົວລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຕະຫລອດລາຊະການຂອງພະອົງ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຫັນໄປຈາກການຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ

ບົດທີ 35

ກະສັດ ແລະປະຊາຊົນເຮັດຄຳໝັ້ນສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າ^[1]

¹ຫລາຍກວ່ານັ້ນ ໂຢສີຢາ ຊົງຖືເທດສະການປັດສະຄາ ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເມືອງ ເຢ-ຣູຊາເລັມ ພວກເຂົາຂ້າແກະປັດສະຄາໃນວັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນຕົ້ນ ²ພະອົງຊົງແຕ່ງຕັ້ງປະ-ໂລທິດໃຫ້ປະຈຳໜ້າທີ່ ແລະຊົງສະໜັບສະໜູນພວກເຂົາໃນການບົວລະບັດພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³ແລະພະອົງກ່າວກັບຄົນເລວີ ຜູ້ບໍລິສຸດສະເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ສອນອິ-ສຣາເອນທັງປວງວ່າ “ຈົ່ງວາງຫີບໍລິສຸດໄວ້ໃນພຣະວິຫານທີ່ ໂຊໂລໂມນ ລູກຊາຍຂອງ ດາວິດກະສັດຂອງອິສຣາເອນ ຊົງສ້າງໄວ້ ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຕ້ອງໃສ່ປ່າຫາມໄປອີກ ບັດນີ້ຈົ່ງບົວລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ⁴ຈົ່ງຕຽມຕົວຂອງເຈົ້າຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າເປັນໝວດໆ ຕາມບັນທຶກພະລາຊະດຳລັດຊື້ແຈງຂອງດາ-ວິດກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະຕາມບັນທຶກພະລາຊະດຳລັດຊື້ແຈງຂອງ ໂຊໂລໂມນ ລູກຊາຍຂອງພະອົງ ⁵ແລະຍືນປະຈຳຢູ່ໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ ຕາມພວກຕ່າງໆຕາມຄອບຄົວຂອງບັນ-ພະບູລຸດທີ່ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານ ຜູ້ເປັນປະຊາຊົນ ແລະຕາມສ່ວນແບ່ງຂອງແຕ່ລະຄອບຄົວຂອງຄົນເລວີ ⁶ແລະຂ້າແກະປັດສະຄາຊຳລະຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະຕຽມໄວ້ໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດຕາມພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທາງໂມເຊນັ້ນ”

⁷ແລ້ວ ໂຢສີຢາໄດ້ຊົງບໍລິຈາກແກ່ປະຊາຊົນເປັນເຄື່ອງປັດສະຄາບູຊາສຳລັບຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ບ່ອນນັ້ນເປັນລູກແກະ ແລະລູກແບ້ຈາກຝູງແບ້ແກະຈຳນວນສາມພັນໂຕ ແລະງົວເຖິກສາມພັນໂຕ ສັດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ມາຈາກຊັບສິນຂອງກະສັດ ⁸ແລະເຈົ້ານາຍຂອງພະອົງບໍລິຈາກດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈແກ່ປະຊາຊົນ ແກ່ປະໂລທິດ ແລະແກ່ຄົນເລວີ. ຮິນກິຢາ ເຊຄາຣິຢາ ແລະເຢຣິເອນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນຫົວໜ້າຂອງພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ມອບລູກແກະ ແລະລູກແບ້ສອງພັນ ທຶກຮ້ອຍໂຕກັບງົວເຖິກສາມຮ້ອຍໂຕແກ່ປະໂລທິດເປັນເຄື່ອງປັດສະຄາບູຊາ ⁹ໂກນານິຢາ ແລະເຊມາຢາ ກັບເນທາເນນ ພວກນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຂົາ ຣາຊາບິຢາ ແລະເຢຣິເອນກັບໂຢຊາບັດ ຫົວໜ້າຂອງຄົນເລວີ ໄດ້ໃຫ້ລູກແກະ ແລະລູກແບ້ຫ້າພັນໂຕກັບງົວເຖິກຫ້າຮ້ອຍໂຕ ແກ່ຄົນເລວີເປັນເຄື່ອງປັດສະຄາບູຊາ ¹⁰ເມື່ອຕຽມການຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ບັນດາປະ-ໂລທິດກໍຍືນປະຈຳໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ແລະຄົນເລວີກໍຢູ່ຕາມໝວດຂອງຕົນ ຕາມພະບັນຊາຂອງ

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 23:3

ກະສັດ ¹¹ແລ້ວພວກເຂົາກໍຂ້າແກະປັດສະຄາ ປະໂລຫິດກໍເອົາເລືອດຊຶ້ງຮັບຈາກມືພວກເຂົາມາ ຊິດໃສ່ ສ່ວນຄົນເລວີກໍລອກໜັງສັດນັ້ນ ¹²ແລ້ວພວກເຂົາກໍແຍກສ່ວນທີ່ເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາໄວ້ ຕ່າງຫາກເພື່ອແຈກຢາຍໄດ້ຕາມພວກຕ່າງໆ ຜູ້ເປັນປະຊາຊົນທີ່ແບ່ງເປັນແຕ່ລະຄອບຄົວ ໃຫ້ ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືຂອງໂມເຊ ແລະເຮັດກັບງົວເຖິກທ່ານອງ ດຽວກັນນີ້ ¹³ພວກເຂົາກໍປັ້ງແກະປັດສະຄາດ້ວຍໄຟຕາມກົດ ແລະຕົ້ມເຄື່ອງບູຊາບໍລິສຸດອື່ນໆ ໃນໝໍ້ດິນ ໃນໝໍ້ນໍ້າຊາ ແລະໃນກະທະ ແລະນໍາໄປໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງໂດຍໄວ ¹⁴ພາຍຫລັງ ຈຶ່ງຈັດຕຽມຊີ້ນສໍາລັບຕົນເອງແລະສໍາລັບປະໂລຫິດ ເພາະວ່າປະໂລຫິດລູກຫລານຂອງອາໂຣນ ຕິດທຸລະໃນການຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະສ່ວນໄຂມັນຈົນຮອດກາງຄືນ ຄົນເລວີຈຶ່ງຕຽມ ເພື່ອຕົນເອງ ແລະເພື່ອປະໂລຫິດລູກຫລານຂອງອາໂຣນ ¹⁵ບັນດານັກຮ້ອງທີ່ເປັນລູກຫລານ ຂອງອາສັບຢູ່ປະຈຳທີ່ຂອງຕົນ ຕາມບັນຊາຂອງດາວິດ ອາສັບ ແລະເຮມານ ກັບເຢດູທູນຜູ້ ທ່ານວາຍຂອງກະສັດ ແລະ ຄົນເຜົາປະຕູກໍຢູ່ປະຈຳທຸກປະຕູ ບໍ່ໃຫ້ປະວຽກງານໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເພາະຄົນເລວີພົ້ນອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ຈັດຕຽມໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາແລ້ວ ¹⁶ພວກເຂົາຈຶ່ງຕຽມການ ບົວລະບັດທັງໝົດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ດຽວນັ້ນ ເພື່ອຈະຖືເທດສະການປັດສະຄາ ແລະ ຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມພະບັນຊາຂອງກະສັດ ໂຢສີຢາ ¹⁷ປະຊາຊົນອິສຣາເອນ ຜູ້ຢູ່ບ່ອນນັ້ນໄດ້ຖືເທດສະການປັດສະຄາເວລານັ້ນ ແລະເທດສະການ ກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປງເຈັດມີ ¹⁸ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງຜູ້ທ່ານວາຍຊາມູເອນ ກໍບໍ່ມີເທດສະການ ປັດສະຄາຄືຢ່າງນີ້ໃນອິສຣາເອນ ບໍ່ມີກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນຈັກອົງໜຶ່ງທີ່ຖືເທດສະການປັດ- ສະຄາຢ່າງທີ່ໂຢສີຢາໄດ້ຊົງຖືນີ້ ບັນດາປະໂລຫິດກັບຄົນເລວີ ແລະຢູດາກັບອິສຣາເອນທັງ ປວງທີ່ຢູ່ພ້ອມກັນ ທັງຊາວເຢຣູຊາເລັມ ¹⁹ເຂົາຖືເທດສະການປັດສະຄານີ້ໃນບິທີສືບແປດແຫ່ງ ລາຊະການໂຢສີຢາ

ການຖືເທດສະການປັດສະຄາ^[1]

²⁰ຫລັງຈາກສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ ເມື່ອໂຢສີຢາໄດ້ຈັດຕຽມພຣະວິຫານໄວ້ ເນໂກກະສັດແຫ່ງ ເອຢິບໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປສູ່ຮີບທີ່ກາເກມິດຢູ່ແມ່ນໍ້າເອຟຣາດ ແລະໂຢສີຢາກໍສະເດັດອອກໄປ ສູ່ຮີບກັບພະອົງ ²¹ແຕ່ເນໂກຮັບສິ່ງໃຫ້ຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄປທູນໂຢສີຢາວ່າ “ກະສັດແຫ່ງຢູດາເອີຍ ເອົາກັບທ່ານກ່ຽວຂ້ອງກັນຢ່າງໃດ ມື້ນີ້ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາຕໍ່ສູ້ທ່ານ ແຕ່ຕໍ່ສູ້ກັບເຊື້ອສາຍທີ່ເຮົາເຮັດສົງ- ຄາມດ້ວຍ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງບັນຊາເຮົາໃຫ້ຮີບລົງມືເຮັດ ຂໍຢາຂັດຂວາງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ ກັບເຮົາ ຍ້ານວ່າພຣະອົງຈະຊົງທໍາລາຍທ່ານເສຍ” ²²ເຖິງປານນັ້ນກໍດີ ໂຢສີຢາບໍ່ໄດ້ຫັນພະພັກ ໄປຈາກພະອົງ ແຕ່ຊົງປອມພະອົງ ເພື່ອຈະສູ່ຮີບກັບພະອົງ ບໍ່ໄດ້ຟັງພະດໍາລັດຂອງເນໂກທີ່ ອອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເຂົ້າຮີບໃນພູເຂົາເມກິດໂດ ²³ແລະນັກທະນູໄດ້ຍິງກະ- ສັດໂຢສີຢາ ກະສັດໂຢສີຢາກ່າວກັບຂ້າລາຊະການຂອງພະອົງວ່າ “ຈົ່ງພາເຮົາໄປເສຍ ເພາະ

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 23:21-23

ເຮົາຖືກບາດເຈັບສາຫັດແລ້ວ” ²⁴ຂ້າລາຊະການຂອງພະອົງຈຶ່ງນຳພະອົງອອກຈາກລົດຮົບ ແລະໃຫ້ພະອົງປະທັບໃນລົດຮົບຄັນທີສອງຂອງພະອົງ ເພື່ອນຳພະອົງມາເຢຣູຊາເລັມ ຕໍ່ມາພະອົງກໍສິ້ນພະຊົນ ພວກເຂົາຝັງພະສົບໄວ້ໃນອຸບໂມງແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພະອົງ ຢູດາ ແລະເຢຣູຊາເລັມທັງປວງໄດ້ໄວ້ທຸກໃຫ້ໂຢສີຢາ ²⁵ເຢເຣມີຢາກ່າວບົດເພງຄຳຄວນຖວາຍ ໂຢສີຢາດ້ວຍ ແລະບັນດານັກຮ້ອງຊາຍ ແລະນັກຮ້ອງຍິງທັງປວງກ່າວເຖິງໂຢສີຢາໃນບົດເພງຂອງເພິ່ນຈົນທຸກມື້ນີ້ ພວກເຂົາເຮັດເລື່ອງນີ້ໃຫ້ເປັນກົດໃນອິສຣາເອນ ເພງນີ້ກໍມີບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືເພງຄຳຄວນ

²⁶ສ່ວນພະລາຊະກິດນອກນັ້ນຂອງໂຢສີຢາ ແລະຄວາມດີຂອງພະອົງຕາມທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²⁷ແລະພະລາຊະກິດຂອງພະອົງ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ ກໍມີບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືຂອງກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະຢູດາ

ບົດທີ 36

ການສິ້ນພະຊົນຂອງໂຢສີຢາ^[1]

¹ປະຊາຊົນແຫ່ງແຜ່ນດິນໄດ້ຕັ້ງ ເຢໂຮອາຮາດລູກຊາຍຂອງໂຢສີຢາ ແລະໃຫ້ພະອົງເປັນກະສັດແທນບິດາຂອງພະອົງໃນເຢຣູຊາເລັມ ²ເມື່ອເຢໂຮອາຮາດເລີ່ມປົກຄອງ ພະອົງມີອາຍຸຊາວສາມປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສາມເດືອນ ³ແລ້ວກະສັດແຫ່ງເອຢິບຊົງຖອດພະອົງໃນເຢຣູຊາເລັມ ແລະກຳນົດໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນຖວາຍບັນນາການເປັນເງິນໜຶ່ງຮ້ອຍຕະລັນຕິນ ແລະຄຳໜຶ່ງຕະລັນຕິນ ⁴ກະສັດແຫ່ງເອຢິບຕັ້ງໃຫ້ເອລິຢາກິມນ້ອງຊາຍຂອງພະອົງເປັນກະສັດເໜືອຢູດາ ແລະເຢຣູຊາເລັມ ແລະຊົງປ່ຽນພະນາມຂອງພະອົງໃໝ່ວ່າເຢໂຮຢາກິມ ແຕ່ເນໂກຊົງຈັບເຢໂຮອາຮາດຜູ້ເປັນອ້າຍນຳໄປຍັງເອຢິບ

⁵ເມື່ອເຢໂຮຢາກິມເລີ່ມປົກຄອງ ພະອົງມີອາຍຸຊາວຫ້າປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສິບເອັດປີ ພະອົງຊົງເຮັດຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງ ⁶ເນບູກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນສະເດັດຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບພະອົງ ແລະຈຳຈອງພະອົງດ້ວຍໂສ້ ເພື່ອພາພະອົງໄປຍັງບາບີໂລນ ⁷ເນບູກາດເນັດຊາຊົງນຳເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນໜຶ່ງໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປນຳ ແລະຊົງເກັບໄວ້ໃນວິຫານຂອງພະອົງໃນບາບີໂລນ

ເຢໂຮອາຮາດປົກຄອງ ແຕ່ຖືກເອົາອອກຈາກລາຊະສົມບັດ^[2]

⁸ສ່ວນພະລາຊະກິດນອກນັ້ນຂອງ ເຢໂຮຢາກິມ ແລະການໜ້າກຽດຊັງຊັງພະອົງຊົງກະທຳເຫດການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວກັບພະອົງ ກໍມີບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືຂອງກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະຢູດາ ເຢໂຮຢາກິນລູກຊາຍຂອງພະອົງໄດ້ປົກຄອງແທນ

⁹ເມື່ອເຢໂຮຢາກິນເລີ່ມປົກຄອງ ພະອົງມີອາຍຸສິບແປດປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມ

---

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 23:28-30 [2]2 ປະຫວັດກະສັດ 23:30-33 [3]2 ປະຫວັດກະສັດ 24:6-10

ສາມເດືອນກັບສິບມື້ ພະອົງຊົງກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
10 ເມື່ອເຖິງສິ້ນປີແລ້ວ ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາຊົງໃຊ້ໃຫ້ນຳພະອົງມາຍັງບາບີໂລນ ພ້ອມກັບ
ເຄື່ອງໃຊ້ປະເສີດແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຕັ້ງໃຫ້ເຊເດກີຢາບິຕຸລາ ລຸງຂອງ
ພະອົງເປັນກະສັດເໜືອຢູດາ ແລະເຢຣູຊາເລັມ

ເຢໂຣຢາກິນໄດ້ປົກຄອງເປັນເວລາສາມເດືອນ^[1]

11 ເມື່ອເຊເດກີຢາເລີ່ມປົກຄອງ ພະອົງມີອາຍຸຊາວເອັດປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມ
ສິບເອັດປີ 12 ພະອົງຊົງກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງພະອົງ ພະອົງບໍ່ໄດ້ຖ່ອມພະອົງລົງຕໍ່ຜູ້ທຳນາວາຍເຢເຣມີຢາ ຜູ້ກ່າວຈາກພຣະໂອດຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ 13 ພະອົງຊົງກະບົດເຊັ່ນກັນຕໍ່ກະສັດ ເນບູກາດເນັດຊາ ຜູ້ທີ່ຊົງໃຫ້ພະອົງສາ
ບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ພະອົງຊົງແຂງຄໍຂອງພະອົງ ເຮັດພະໄທໃຫ້ແຂງກະດ້າງ ບໍ່
ຫັນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ 14 ຫລາຍກວ່ານັ້ນ ບັນດາປະໂລຫິດຜູ້ສຳ-
ຄັນ ແລະປະຊາຊົນກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ພວກເຂົາບໍ່ສັດຊື່ ໂດຍຕິດຕາມບັນດາສິ່ງໜ້າກຽດຊັງຂອງ
ປະຊາຊາດ ແລະເຮັດໃຫ້ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເຢຣູຊາເລັມ ຊົງພຣະອົງຊົງຊຳ-
ລະໃຫ້ບໍລິສຸດນັ້ນເປັນມົນທົນໄປ

ເຊເດກີຢາປົກຄອງເໜືອຢູດາ^[1]

15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ ຊົງໃຊ້ໃຫ້ທູດສະຫວັນຂອງ
ພຣະອົງມາຢ່າງບໍ່ຢຸດຍັງ ເພາະພຣະອົງຊົງມີພຣະໄທກະລຸນາຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະຕໍ່
ທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ 16 ແຕ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍເຍາະເຍີ້ຍທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ໝິ່ນປະໝາດພຣະທຳຂອງພຣະອົງ ທັງດຳຜູ້ທຳນາວາຍຂອງພຣະອົງ ຈົນພຣະພິໂລດຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຟຸ່ງຂຶ້ນຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງແບບແກ້ບໍ່ໄຫວ 17 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງນຳກະສັດ
ແຫ່ງຄົນຄັນເດອາມາຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາທັງຫລາຍ ຜູ້ຊຶ່ງຂ້າຊາຍໝູ່ມຂອງພວກເຂົາດ້ວຍດາບໃນ
ພຣະວິຫານອັນເປັນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດຂອງພວກເຂົາ ແລະບໍ່ມີຄວາມກະລຸນາແກ່ຊາຍໝູ່ມ ຫລື
ຍິງພົມມະຈາລີ ຄົນເຖົ້າຫລືຄົນຊະລາ ພຣະອົງຊົງມອບທັງໝົດໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຂົາ
18 ເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າທັງໃຫຍ່ແລະນ້ອຍ ທັງຊັບສົມບັດແຫ່ງພຣະ-
ວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊັບສົມບັດແຫ່ງກະສັດ ແຫ່ງເຈົ້ານາຍຂອງພະອົງ ສິ່ງທັງໝົດ
ນີ້ພະອົງຊົງນຳມາບາບີໂລນ 19 ພວກເຂົາເຜົາພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພັງກຳແພງເຢຣູ-
ຊາເລັມລົງ ແລ້ວເອົາໄພເຜົາວັງຂອງເມືອງນັ້ນຈົນໝົດ ທັງທຳລາຍເຄື່ອງໃຊ້ປະເສີດທັງປວງ
ໃນນັ້ນ 20 ບັນດາຜູ້ທີ່ລອດພົ້ນຈາກດາບນັ້ນ ພະອົງຊົງໃຫ້ກວາດໄປເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ
ແລະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພະອົງແກ່ລາຊະວົງຂອງພະອົງ ຈົນຮອດການສະຖາປະນາລາຊະອາ-
ນາຈັກເປີເຊຍ 21 ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທາງປາກຂອງເຢເຣມີຢາ

[1]2 ປະຫວັດກະສັດ 24:17-18 [2]2 ປະຫວັດກະສັດ 25:1-17

ຈົນແຜ່ນດິນໄດ້ຊົມຊື່ນຍົນດີກັບປີສະບາໂຕຄົບຖ້ວນ ເພາະທີ່ຖືກຖິ້ມຮ້າງຢູ່ມັນ ເພື່ອມັນໄດ້ຢຸດ
ພັກສະຫງົບໃຫ້ສຳເລັດກຳນົດເຈັດສິບປີ

ຄົນຢູດາຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍ²²

²²ໃນປີທຳອິດແຫ່ງລາຊະການ ໄຊຣັດກະສັດຂອງເປີເຊຍ ເພື່ອພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ທາງປາກຂອງ ເຢເຣມີຢາຈະສຳເລັດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປຸກຈິດໃຈຂອງໄຊຣັດກະສັດຂອງເປີ-
ເຊຍ ກະສັດຈຶ່ງຊົງມີປະກາດຕະຫລອດລາຊະອານາຈັກຂອງພະອົງ ແລະບັນທຶກເປັນລາຍລັກ
ອັກສອນລົງດ້ວຍວ່າ ²³“ໄຊຣັດກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, ‘ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງພ້າສະຫວັນໄດ້ພະລາຊະທານບັນດາລາຊະອານາຈັກແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກແກ່ເຮົາ ແລະ
ພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ເຮົາສ້າງພຣະວິຫານໃຫ້ພຣະອົງທີ່ ເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຢູດາ ມີຜູ້ໃດໃນ
ທ່າມກາງທ່ານທັງຫລາຍທີ່ເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ
ສະຖິດກັບທ່ານ ຂໍໃຫ້ທ່ານຂຶ້ນໄປສາ”

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄຳຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.